

Copenhagen Business School

Kandidatafhandling

Kandidatuddannelsen i erhvervsøkonomi og erhvervsjura

FIFA's regulering af mellemænd i et EU-konkurrenceretligt perspektiv

FIFA Regulations on Working with Intermediaries in the perspective of EU competition law

---

Spillere, klubber og mellemænd i en principal/agent-teoretisk ramme

Players, clubs and intermediaries in the scope of the Principal/Agent-Theory

Forfatter:
Nicklas Svendsen
Kasper Thorsøe

Juridisk vejleder:
Søren Sandfeld Jakobsen
Økonomisk vejleder:
Henrik Klem Lassen

EU-konkurrenceret og rets- og kontraktøkonomi

Afleveret den 1. juni 2016

Antal anslag: 175.830
Antal sider: 80

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1 – PROBLEMSTILLING OG METODE	6
1.1 INDLEDNING.....	6
1.2 PROBLEMFELT.....	6
1.3 PROBLEMFORMULERING	7
1.4 HOVEDSPØRGSMÅL.....	7
1.5 AFGRÆNSNING	8
1.6 FORSTÅELSE OG FORFORSTÅELSE.....	9
1.7 TEORI- OG METODEVALG.....	9
1.7.1 Juridisk metode	9
1.7.2 Økonomisk metode.....	15
1.7.2.1 Økonomisk videnskabsteori.....	19
1.7.3 Integreret metode.....	21
KAPITEL 2 – JURIDISK ANALYSE.....	22
2.1 INDLEDNING.....	22
2.2 DEN POLITISKE STRUKTUR I FODBOLDVERDENEN.....	22
2.2.1 Forbund.....	23
2.2.1.1 Internationalt forbund - FIFA.....	23
2.2.1.2 Kontinentale forbund	24
2.2.1.3 Nationalt forbund – DBU	25
2.3. REGULERING AF MELLEMMÆND.....	25
2.3.1 FIFA Regulations on Working with Intermediaries.....	26
2.3.2 DBU's Cirkulære nr. 93.....	28
2.3.2.1 DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale.....	30
2.4 FORBUDET MOD KONKURRENCEBEGRÆSENDE AFTALER (ART. 101 TEUF)	31
2.4.1 Sportens særlige kendetegn	32
2.4.1.1 Art. 165 TEUF.....	32
2.4.1.2 Meca-Medina-doktrinen.....	32
2.4.2 FIFA som virksomhed eller sammenslutning af virksomheder	33
2.4.3 Grænseoverskridende element	34
2.4.3.1 Vurdering af fællesskabsinteresse.....	34
2.4.4 DBU's Cirkulære nr. 93.....	36
2.4.4.1 Signelværdi af DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale	37

2.4.4.2 Påvirkningen af handlen mellem medlemsstater.....	37
2.4.5 Undtagelse i art. 101, stk. 3	39
2.4.5.1 Vurdering af forbedret marked.....	39
2.5 FORBUD MOD MISBRUG AF DOMINERENDE STILLING (ART. 102 TEUF).....	40
2.5.1 FIFA's dominerende stilling.....	41
2.5.1.1 Definition af markedet.....	41
2.5.2 Misbrug af FIFA's dominerende stilling	42
2.6 JURIDISK DELKONKLUSION.....	44
KAPITEL 3 – ØKONOMISK ANALYSE	46
3.1 INDLEDNING.....	46
3.2 BOSMAN DOMMENS INDVIRKNING PÅ MARKEDET FOR SPILLERHANDLER.....	46
3.2.1 Kontraktudløb	46
3.2.2 Udlændingekvotienter	47
3.2.2.1 Spillere udenfor EU, globalisering og TV-indtægter.....	48
3.2.3 Mellemandens øgede muligheder	49
3.3 REPRÆSENTATION - SPILLEREN OG MELLEMANDEN	49
3.3.1 Asymmetrisk information.....	51
3.3.2 Tilpassede interesser i et forhandlingsmæssigt perspektiv.....	53
3.4 HIDDEN INFORMATION.....	58
3.4.1 Licenssystem eller registreringssystem	58
3.4.2 A Lemon's Market	59
3.4.3 Mellemmænd som Lemons.....	61
3.4.3.1 Marked uden licenssystem.....	61
3.4.3.2 Marked med licenssystem.....	63
3.4.4 Screening, Signaler og selvudvælgelse.....	63
3.4.4.1 Screening.....	63
3.4.4.2 Signalering	64
3.4.4.3 Selvudvælgelse.....	65
3.4.5 Certificering af mellemmænd	65
3.5 HIDDEN ACTIONS.....	66
3.5.1 Dobbeltrepræsentation	66
3.5.1.1 Tidligere sager om dobbeltrepræsentation.....	68
3.5.1.2 Udtalelser fra andre markedsaktører	68
3.5.2 Fordele og ulemper ved dobbeltrepræsentation.....	69

3.6 ØKONOMISK DELKONKLUSION	72
KAPITEL 4 – INTEGRERET ANALYSE	75
4.1 INDLEDNING.....	75
4.2 INTERESSEKONFLIKT I FIFA REGULATIONS ON WORKING WITH INTERMEDIARIES.....	75
4.3 OVERVEJELSE AF TILFØJELSER	76
4.3.1 <i>Anbefalede tilføjelser til art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries.....</i>	<i>77</i>
4.4 INTEGRERET DELKONKLUSION	78
KAPITEL 5 – KONKLUSION.....	79
KAPITEL 6 – APPENDIKS	82
6.1 ANVENDTE FORKORTELSER	82
6.2 LITTERATURLISTE	83
6.3 BILAG	86
<i>Bilag 1 – DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale.....</i>	<i>87</i>
<i>Bilag 2 – Working with intermediaries – reform of FIFA's players' agents system.....</i>	<i>91</i>
<i>Bilag 3 – Cirkulære nr. 1417: New regulation on working with intermediaries.....</i>	<i>93</i>
<i>Bilag 4 – Norman Fearingstons informationer .....</i>	<i>96</i>
<i>Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere .....</i>	<i>97</i>

English summary

FIFA Regulation on Working with Intermediaries was made applicable the 1. of April 2015. In this FIFA regulation considering intermediaries at the market for football, there has been included a provision (article 7, point 3), which is about the remuneration of intermediaries and a provision (article 8), allowing the intermediaries to act on behalf of both the club and the player in a negotiation situation, through dual agency. Further, the former licensing system with associated exam for intermediaries is replaced with a registration system, which means that it only requires registration of intermediaries to act on the market. From this point of view it is examined if specific provisions in FIFA's new regulation have any restrictions in the perspective of EU competitions law. The relevant actors in the market for transfers in this thesis are players, intermediaries and clubs. FIFA has the legal power to impose rules that national members of the organization are obliged to follow resulting in all players, clubs and intermediaries who are subject to the rules is required to comply. The following part in the thesis are assessing whether FIFA holds a dominant position in the market for transfers and whether FIFA is abusing a possible dominant position. Principal-agent theory is the economic scientific approach to the study of the representation of the relationship between these actors. Here the focuses are on how in situations of asymmetric information the actors can adapt or design the optimal or incentive-compatible contracts. This design problem is assumed to belong to the principal and is therefore viewed entirely from his perspective. Players and clubs will in all cases be principals and intermediaries as the agents.

Kapitel 1 – Problemstilling og metode

1.1 Indledning

Ikrafttrædelsen af FIFA Regulations on Working with Intermediaries den 1. april medførte ændrede regler for mellemmandenes virksomhed. Dette er efterfølgende implementeret i alle nationale fodboldforbund. DBU har implementeret regulativet ved Cirkulære nr. 93. I regulativets art. 7, stk. 3 anbefales det, at mellemmanden ikke bør tilegne sig mere end 3 procent for sin ydelse af spillerens bruttoindkomst over hele spillerens kontraktperiode. DBU er som medlem af FIFA forpligtet til at implementere regulativer udstedt af FIFA, jf. § 2, stk. 1 i DBU's love.

Yderligere er adgangen for, at mellemmanden kan agere på markedet ændret ved, at mellemmanden ikke længere skal bestå en licensgivende eksamen, der er adgangsgivende til markedet. Med art. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries gælder der et registreringssystem, hvor mellemmanden blot skal have en ren straffeattest og have et "godt omdømme". Endvidere er det retmæssigt tilladt for mellemmanden at indvirke i en dobbeltrepræsentation af både spiller og klub jf. art 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Mellemmanden skal herved optimalt efterleve både spiller og klubs interesser i en forhandlingssituation med en accepteret og tilkendegivet interessekonflikt.

Georg A. Akerlof udgav i 1970 "The Market for Lemons: Quality Uncertainty and the Market Mechanism", hvor der undersøges, hvordan kvaliteten af varer, der handles på et marked, kan mindskes grundet informationsasymmetri mellem købere og sælgere. Spilleren køber en tjenesteydelse af mellemmanden, men da licens ikke længere foreligger, kan ophævelsen have en effekt på informationsniveauet for spillerens vurdering af mellemmandens kvalitet af tjenesteydelsen.

1.2 Problemfelt

Ved FIFA Regulations on Working with Intermediaries gældende fra den 1. april 2015 er betydende regler for mellemmandens virksomhed blevet ændret. En mellemmands virksomhed skal her forstås ved en person, som er registreret af relevant nationalt fodboldforbund, hvor denne introducerer spillere til klubberne mod vederlag og forhandler eller genforhandler en ansættelseskontrakt. Med FIFA's nye regulativ af mellemmand er der blandt andet indsat en bestemmelse omkring mellemmandens vederlag og mellemmandens

mulighed for dobbeltrepræsentation. Yderligere er det forhenværende licenssystem med tilhørende eksamen for mellemmand blevet ophævet, så det nu udelukkende kræver en registrering af mellemmanden for, at denne kan udøve virksomhed på markedet for spillerhandler.

Disse ændringer betyder, at mellemmanden fungerer på et marked, hvor dennes vederlag af ydelse er reguleret. Spilleren, der ønsker en repræsentant til en forhandling med en klub, skal søge på et marked, hvor disse mellemmand ikke længere er licenserede til at udøve deres erhverv. Dette muliggør, at alle og enhver, der er myndig og har en ren straffeattest, kan tilbyde deres ydelse i form af repræsentation til spilleren, hvorfor spilleren nu skal være yderligere opmærksom ved udvælgelsen af en repræsentant. Samtidig skal spilleren også kunne undersøge, om en mellemmand, som repræsenterer vedkommende, har de rette intentioner ved forhandling på vegne af denne, da mellemmanden i samme forhandling kan repræsentere forhandlingsmodparten, hvilket er klubben.

Grundet disse ændrede bestemmelser i FIFA's regulativ for mellemmand, søges nedenstående juridiske, økonomiske og integrerede spørgsmål besvaret.

1.3 Problemformulering

Problemformuleringen søges besvaret gennem 3 hovedspørgsmål og dertilhørende underspørgsmål. Det juridiske, det økonomiske og det integrerede spørgsmål vil blive besvaret i deres respektive analyser. Den endelige konklusion vil være en sammenfattende besvarelse af de 3 respektive analyser.

1.4 Hovedspørgsmål

Juridisk

Er de konkurrenceretlige bestemmelser i FIFA Regulations on Working with Intermediaries i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 101 og 102?

Økonomisk

Hvad foranlediger problemstillingerne, der opstår i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, mellem spiller, klub og mellemmand i en principal/agent-teoretisk ramme, og hvorledes kan disse behandles af principalen?

Integreret

Bør der tilføjes punkter til bestemmelserne i art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, der er berørt i den økonomiske analyse, så økonomiske implikationer kan minimeres?

Juridiske spørgsmål

- Hvilke retlige kompetencer har FIFA overfor de registrerede medlemsforbund?
- Hører artikel 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries under begrebet "sportens særlige karakter"?
- Hvorledes implementerer DBU artikel 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries i Cirkulære nr. 93?
- Er artikel 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries i overensstemmelse med artikel 101 TEUF?
- Misbruger FIFA en dominerende stilling, jf. artikel 102 TEUF?

Økonomiske spørgsmål

- Af hvilke årsager vælger en spiller at lade sig repræsentere af en mellemmand?
- Hvordan får spilleren sine interesser afstemt med mellemmanden i et forhandlingsmæssigt perspektiv?
- Påvirker ophævelse af forhenværende licenssystem spillerens informationsniveau angående kvaliteten af mellemmandens ydelser?
- Hvilke fordele og ulemper er der for spilleren og klubben under dobbeltrepræsentation af en mellemmand?

1.5 Afgrænsning

FIFA's regulering af mellemmand vil alene analyseres i et EU-retligt perspektiv, hvorfor der vil analyseres ud fra Domstolens afgørelser. De forskellige medlemsstaters fodboldforbund skal individuelt implementere regulativet, men der vil foruden DBU's implementering ikke nærmere analyseres på, hvorledes dette foretages af de resterende medlemsstaters fodboldforbund.

Der vil hovedsagligt blive analyseret på det repræsentative forhold mellem mellemmanden og spilleren. Klubben skal herigennem forstås som en aktør, der er part i mellemmanden og

spillerens forhold. Klubben vil udelukkende være sidestillet med spilleren under problemstillingen angående dobbeltrepræsentation.

Bosman-dommen er tilhørende i de juridiske kilder under retspraksis, men vil blive benyttet som analytisk redskab af arbejdsmarkedet for spillere og mellemænd i den økonomiske analyse. Da denne dom er af arbejdsretlig karakter, kunne det implicit opfattes, at afhandlingen ville afdække de frie bevægelighedsgrunde for arbejdskraften og/eller tjenesteydelser i den juridiske analyse, hvilket ikke er tilfældet.

Besvarelsenerne af udsendte spørgeskemaer er udarbejdet af danske spillere, hvorfor holdninger af andre aktører ikke er undersøgt.

1.6 Forståelse og forforståelse

Som forudsætning for enhver forståelse må vi besidde en forforståelse af den sag eller det forhold, vi ønsker at forstå.¹ Begge forfattere i denne afhandling kommer fra verdenen omhandlende fodbold. Inden emnet og problemformuleringen blev udarbejdet, var der foretaget en fortolkning af, hvem aktørerne på markedet for spillerhandler var, og hvordan de indgik i relationer. Begge forfattere har selv været aktører i form af spillere på alle niveauer i dansk og til dels udenlandsk fodbold, hvor repræsentation af mellemænd og forhandlinger med klubber er erfaret.

1.7 Teori- og metodevalg

Problemformuleringen indeholder både en juridisk og en økonomisk problemstilling, hvorfor det er nødvendigt med teori- og metodevalg inden for begge fagområder.

I det følgende præsenteres de metoder samt den teori, der vil blive anvendt til besvarelse af problemformuleringen og dertilhørende underspørgsmål.

1.7.1 Juridisk metode

Til besvarelse af vores juridiske problemstilling anvendes den retsdogmatiske metode.

Metoden er en del af retsvidenskaben og har til formål at udlede gældende ret på baggrund af juraens retskilder.

Inden for den retsdogmatiske metode findes fire retskilder; regulering, retspraksis, retssædvaner og forholdets natur. I retskildelæren har alle retskilder samme retskildeværdi.

---

¹ Gyldendals Den Store Danske: Hermeneutik

Retsdogmatikken bygger dog på en bestemt rækkefølge. Metodens analyse begynder i den relevante lovgivning, hvor forarbejderne til loven kan drages ind til yderligere fortolkning. Dernæst følger retspraksis, der fortolker lovens bestemmelser, og som vil støtte op omkring benyttelsen af den pågældende bestemmelse. Efterfølgende inddrages retssædvaner og forholdets natur, hvis dette findes relevant.

Juridiske kilder

Nedenfor ses de kilder, som findes relevante til besvarelse af nærværende juridiske problem. Da problemstillingen er en konflikt mellem fællesskabslovgivning og FIFA Regulations on Working with Intermediaries, inddrages EU-ret og DBU's implementering af FIFA's regulativ i analysen.

A. Regulering	- EUF-Traktaten - FIFA Regulations on Working with Intermediaries (2015) - Cirkulære nr. 93 fra Dansk Boldspil-Union: Dansk Boldspil-Unions reglement for mellemmand - Kommissionens Hvidbog om idræt (KOM(2007)391)
B. Retssædvaner	C-415/93 Bosman C-519/04 P Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen T-193/03 og C-171/05 Piau mod Kommissionen og FIFA
C. Retssædvaner	Ingen sædvaner eller kutymmer på området
D. Forholdets natur	Anvendes ikke

A. Regulering

Der forefindes retsanvendelsesprincipper inden for reguleringen, der bestemmer, hvordan lovgivningen prioriteres. Her gælder, at yngre ret går forud for ældre ret, jf. lex posterior.

Ydermere gælder *lex specialis*, som prioriterer speciallovgivning frem for generel lovgivning (*lex generalis*). Det betyder, at en lovgivning, der dækker et specielt område gælder forud for en lovgivning, der dækker samme område.

A.1 EUF-Traktaten

EUF-Traktaten er en del af den primære EU-ret. Den primære ret danner tilsammen EU's retlige rammer.

Efter traktatens art. 101, stk. 1 er konkurrencebegrænsende aftaler mellem virksomheder, hvis formål er at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen på det indre marked, forbudt. Aftalen kan dog retfærdiggøres efter art. 101, stk. 3, hvis denne f.eks. bidrager til økonomisk udvikling uden at pålægge virksomheder begrænsninger, som er unødvendige for at opnå aftalens mål.

Traktatens art. 102 forbyder en eller flere virksomheder at misbruge en dominerende stilling på det indre marked, hvor samhandlen mellem medlemsstater kan påvirkes.

A.2 FIFA Regulations on Working with Intermediaries (2015)

Dette regulativ erstatter fra den 1. april 2015 FIFA's forhenværende regulativ *Players' Agents Regulation* af 29. oktober 2007, jf. regulativets art. 11, stk. 1. Regulativet skal ses som minimumsstandarder og skal implementeres af hvert nationalt medlemsforbund individuelt, jf. Regulativets præambel.

A.3 Cirkulære nr. 93 fra Dansk Boldspil-Union: Dansk Boldspil-Unions reglement for medlemmænd

Cirkulæret implementer FIFA Regulations on Working with Intermediaries (2015) og erstatter DBU's Cirkulære nr. 81 (2013), jf. Cirkulærets art. 23.2. Efter Cirkulærets art. 18.1 har DBU ansvaret for administrationen af Cirkulæret og dette håndhævelse.

A.4 Kommissionens Hvidbog om idræt (KOM(2007)391)

Hvidbogen om Idræt er første gang, Kommissionen tager stilling til idrætsrelaterede spørgsmål. De overordnede mål med hvidbogen er bl.a. at gøre idræt mere synlig i EU's beslutningsproces og opstille strategiske mål for idrættens rolle i EU.

Idrættens vigtige rolle i samfundet og dens særlige forhold blev allerede anerkendt i år 2000 med Nice-erklæringen. Heri fastslås det, at sportsorganisationerne og medlemsstaterne har ansvaret for de forhold, der vedrører sportens verden. Der fastslås yderligere, at sportsorganisationerne har til opgave at arbejde "under overholdelse af såvel national som EF-lovgivning".

Hvidbogen omhandler primært idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske aspekter og idrættens organisering i Europa samt opfølgning af initiativet.²

B. Retspraksis

B.1 Sag C-415/93 Bosman mod UEFA

Denne sag omhandler den belgiske professionelle fodboldspiller Jean-Marc Bosman (herefter Bosman), der i perioden 1988 til 1990 spillede for den belgiske klub Royal club liégeois SA (herefter RCL). Bosmans kontrakt med RCL udløb den 30. juni 1990. Efter dagældende transferregler skulle RCL tilbyde Bosman en ny kontrakt inden 26. april i året for kontraktens udløb. RCL tilbød Bosman en ny kontrakt den 21. april 1990. Denne kontrakt tilskrev dog Bosman en lønnedgang på 75 % svarende til den fastsatte minimumsløn for professionelle fodboldspillere i Belgien af det belgiske fodboldforbund URBSFA. Bosman afslog kontrakttilbuddet, hvilket efter dagældende regler satte ham på den såkaldte "transferliste". For at Bosman kunne fraskrives transferlisten skulle en anden klub tilbyde RCL en træningsgodtgørelse fastsat til 11.743.000 BFR. Ingen klubber viste interesse, hvorfor Bosman efter sin kontrakts udløb skrev kontrakt med den franske klub US Dunkerque. Den 27. juli 1990 blev en aftale afsluttet mellem RCL og US Dunkerque, hvorefter US Dunkerque skulle betale 1.200.000 BFR for en midlertidig transfer af Bosman. Aftalen var dog afhængig af, at US Dunkerque havde modtaget Bosmans transfercertifikat, så han var spilleberettiget til klubbens første turneringskamp den 2. august 1990. RCL betvivlede dog US Dunkerques betalingsdygtighed, hvorfor klubben undlod at anmode det belgiske fodboldforbund URBSFA om at fremsende transfercertifikatet. Kontrakten mellem RCL og US Dunkerque samt kontrakten mellem Bosman og US Dunkerque faldt derfor bort, og Bosman blev af RCL den 31. juli udelukket, så han blev afskåret for at spille den kommende sæson.

---

² Kommissionens Hvidbog om Idræt (KOM(2007)391), side 2-3

Bosman lagde den 8. august sag an mod RCL ved Tribunal de première instance de Liège. Den 9. november 1990 tilpligtede Tribunal RCL og URBSFA at betale Bosman et månedligt beløb på 30.000 BFR.

I perioden fra oktober 1990 til februar 1992 havde Bosman skrevet kontrakt med to franske klubber (henholdsvis Saint-Quentin og Saint-Denis de la Réunion). Begge kontrakter var dog blevet ophævet, og efterfølgende skrev Bosman kontrakt med den belgiske klub Olympic de Charleroi.

Sagen blev herefter taget op af Cour d'appel de Liège, da den nationale retsinstans havde en klar formodning om, at Bosman var genstand for et "boykot" af de europæiske klubber, han havde skrevet kontrakt med, jf. præmis 37. I præmis 49 forelægges Domstolen spørgsmål til præjudiciel afgørelse i forhold til artikel 48, 85 og 86 EF (henholdsvis artikel 54, 105 og 106 TEUF).

Til besvarelsen af spørgsmålet omkring artikel 48 EF's effekt på transferreglerne, fastslår Domstolen, at hel- og halvtids professionelle fodboldspilleres virksomhed ved at udføre lønnet arbejde for en klub udgør en økonomiske virksomhed i fællesskabsrettens forstand, jf. præmis 73. Det fastslås i præmis 68-87, at artikel 48 EF finder anvendelse på regler udarbejdet af sportsforbund som URBSFA, FIFA og UEFA, som påvirker spillernes økonomiske virksomhed. Yderligere fastslår Domstolen i præmisserne 88-91, at sagen ikke er af ren intern karakter, da Bosman har søgt en tilbudt stilling i en anden medlemsstat end Belgien.

Endvidere fortolker Domstolen transferreglerne som en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed, når en professionel fodboldspiller kun kan udøve sin virksomhed i en anden medlemsstat, såfremt der er betalt en transfersum mellem klubberne, jf. præmis 100, og transferreglerne kan ikke berettiges med begrundelsen af tvingende almene hensyn, jf. præmis 104. Artikel 48 EF (nu artikel 54 TEUF) er dermed til hinder for, at et fodboldforbund fastsætter regler for, at en fodboldspiller, hvis kontrakt er udløbet med sin nuværende arbejdsgiver/klub, ikke kan ansættes i en klub i en anden medlemsstat uden, at der er betalt en transfersum mellem den tidligere og kommende arbejdsgiver, jf. præmis 114.

De fastsatte udlændingeklausuler er en hindring for fodboldspillerens virke, da de kan begrænse spilleren i at udføre sit arbejde, som i branchens tilfælde er at spille officielle kampe for sin klub, jf. præmis 120. Udlændingeklausulerne er forsøgt retfærdiggjort ved UEFA og Kommissionens udarbejdelse af "3+2-reglen". Domstolen fastslår dog, at selvom Kommissionen har medvirket til udarbejdelsen af denne regel, så har Kommissionen ikke

bemyndigelse til at lovliggøre en adfærd, der er i strid med traktaten, jf. præmis 136. Artikel 48 EF (nu artikel 54 TEUF) er dermed til hinder for, at sportsforbund kan nedskrive regler, der diskriminerer fodboldspillere fra en anden medlemsstat, hvorved det kun er et begrænset antal af disse, der kan benyttes i klubbens officielle kampe, jf. præmis 137.

B.2 Sag C-519/04 P Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen

Sagen omhandler Meca-Medinas og Majcens appel til Kommissionen om, at visse regler vedtaget af Den Internationale Olympiske Komité (IOC) og gennemført af Fédération internationale de natation (FINA), samt visse former for praksis i forbindelse med dopingkontrol, er i strid med artikel 81 og 82 EF (nu artikel 101 og 102 TEUF). Sagsøgerne var svømmere, som var blevet testet positive for præstationsfremmende midler ved Verdensmesterskabet i Brasilien i 1999. FINA's Doping Panel traf afgørelse om fire års udelukkelse for begge svømmere. Efter sagsøgernes anke til Tribunal arbitral du Sport (TAS) blev straffen nedsat til to års udelukkelse.

Dommens præmis 22 fastslår, at sportsudøvelse hører under fællesskabsretten, når der er tale om en økonomisk virksomhed efter artikel 2 EF's forstand. Yderligere fastslår præmis 23 og 24, at når en sportsudøver er lønnet i form af en hel- eller halvtidsprofessionel aftale, er dennes arbejde underlagt reglerne om fri bevægelighed for personer og fri udveksling af tjenesteydelser, jf. henholdsvis artikel 39 og 49 EF (nu artikel 45 og 56 TEUF). Dog finder disse bestemmelser ikke anvendelse, når en afgørelse (i denne sag en udelukkelse) alene vedrører sporten og dennes regler, jf. præmis 25.

Kommissionen afviste klagen med begrundelsen, at antidopingreglementet på grundlag af konkurrencerettens bedømmelseskriterier falder udenfor anvendelsesområdet for forbuddet i artikel 81 og 82 EF (nu artikel 101 og 102 TEUF).

B.3 Sag T-193/03 og C-171/05 Piau mod Kommissionen og FIFA

Piau-sagen handler om Laurent Piau, der havde intentioner om at begynde inden for agenterhvervet i fodboldverden. FIFA udstedte på daværende tidspunkt agentlicenser for, at en agent kunne agere på markedet. Piau klagede til Kommissionen med spørgsmål omkring agentlicensens gyldighed i forhold til bestemmelserne omkring den frie bevægelighed af tjenesteydelser og den frie konkurrence (hhv. dagældende art. 81 og 82 i EF-traktaten).

Yderligere mener Piau, at disse ikke kan fritages ved brug af bestemmelsen i art 81, stk. 3 i EF-traktaten.

Domstolen gav ikke Piau medhold i de opstillede klagepunkter ud fra de anbringender og argumenter, der er fremsat, jf. dommens præmis 96-99 samt endeligt i præmis 121.

Licenssystemet vurderes ikke at udelukke konkurrencen, da restriktionen ses som en kvantitativ udvælgelse, der ikke har en negativ effekt på kvaliteten af de agerende agenter på markedet, jf. præmis 103.

Yderligere vurderer Domstolen, at FIFA har en dominerende stilling på det angivne marked, jf. præmis 114-115. Dog misbruger FIFA ikke sin dominerende stilling på markedet, da de opstillede regler ikke udgør en kvantitativ restriktion, der er skadelig for markedet, men en restriktion af kvalitativ art, der kan berettiges under de foreliggende omstændigheder i sagen, jf. præmis 117.

1.7.2 Økonomisk metode

Nærværende økonomiske problemstillinger baseres på allerede eksisterende økonomisk teori, hvorfor besvarelse af hoved- og underspørgsmål vil forekomme indenfor rammen af principal/agent-teorien. Ydermere vil der blive udarbejdet et spørgeskema til markedsaktøren (fodboldspilleren), hvor en skriftelig besvarelse vil blive benyttet som empiri til undervejs i afhandlingen at assistere allerede eksisterende økonomiske teori.

De relevante aktører på markedet for spillerhandler er i denne afhandling fodboldspillere (fremover spillere), mellemmand og klubber. Spiller og klub vil i alle tilfælde være *principaler* og mellemmanden *agent*. Spilleren og klubben er principaler af den grund, at de køber tjenesteydelser fra mellemmanden, hvilket i alt sin naturlighed gør mellemmanden til sælger af tjenesteydelser. Det hovedsagelige principal og agent forhold, som vil blive analyseret, er spilleren og mellemmandens. Det er udelukkende i problemstillingen vedrørende dobbeltrepræsentation, at fokus på aktøren klubben foreligger, da denne problemstilling indebærer to principaler, hvis agent er den samme. Flere spillere benytter sig af en mellemmand til at repræsentere deres interesser under forhandling med klubber. Repræsentationen mellem spiller og mellemmand betyder, at spillere indgår et kontraktuel forhold med en mellemmand. Inden spilleren kan udvælge denne rette mellemmand, må

spilleren afsøge markedet således, at spilleren finder en mellemmand med de rette egenskaber og karakteristika.

Arbejdsmarkedet for spillere påvirker arbejdsmarkedet for mellemmand, hvorfor det findes interessant at give et overblik over dets udvikling. Denne generelle forståelse vil blive skabt ved en gennemgang af Bosman-dommen, som af metodiske grunde er forklaret ovenfor under retspraksis.

Som udgangspunkt har en spiller behov for en klub for at udøve sit erhverv. Ligeledes har en klub behov for spillere for have et fodboldhold. Men det er ikke et krav for hverken spiller eller klub at lade sig repræsentere af en mellemmand under forhandling. Spiller og klub kan retmæssigt forhandle og indgå et kontraktuelt forhold uden brug af en mellemmand, hvorfor årsager til anvendelse af mellemmand vil analyseres.

Hvor informationsasymmetri eksisterer, og hvordan den tager sin form i de forskellige problemstillinger vil blive analyseret. Asymmetrien angående information foreligger inden selve repræsentationsforholdet er indgået mellem spilleren og mellemmanden, hvorimod skjulte handlinger foreligger, når selve repræsentationsforholdet mellem spiller og mellemmand er indgået.

Under forhandlinger er spillerens interesse, at mellemmanden udfører nogle handlinger på spillerens vegne, som i sidste ende vil udgøre et optimalt resultat. Under dobbeltrepræsentation foreligger en interessekonflikt, som gør, at såvel klubben som spilleren vil have en overordnet interesse i en aftale, men at der samtidig kan være underliggende modstridende interesser i forhandlingsprocessen. Derfor vil både spilleren og klubbens perspektiv blive anskuet.

Moral hazard opstår, når en kontrakt eller anden aftale skaber incitament for agenten til at opføre sig imod principalens interesser, hvilket almindeligvis henhører under Principal og Agent-teorien³. Argumentet i *moral hazard* er, at agenten som eksempel ikke investerer den aftalte indsats, hvilket vil sige, at agenten unddrager. Analysen vil foretages ved at se *moral*

hazard som en situation, hvor agenten vil have en tendens til at ændre adfærd, fordi de negative konsekvenser, som kan forekomme, ikke vil være mærkbare af agenten. Omvendt vil de økonomiske omkostninger og konsekvenser kunne mærkes af principalen.⁴

Adverse selection refererer til misvisning af agentens evner. Argumentet her er, at agenten kan hævde at have visse færdigheder eller evner, men når vedkommende er ansat, så viser dette sig at være et falsk signal. *Adverse selection* opstår, fordi principalen ikke med sikkerhed kan bekræfte disse færdigheder eller evner enten før eller på tidspunktet for ansættelse, eller mens agenten arbejder for principalen. Der foreligger altså asymmetrisk information i formen *adverse selection*.⁵ Under dette afsnit skal spilleren ses som køber og mellemmanden som sælger.

Som ovenfor nævnt står en spiller over for to forskellige former for grundlæggende problemstillinger, når denne indgår i et repræsentationsforhold med en mellemmand. Først er der nogle prækontraktuelle spørgsmål, som skal besvares før spilleren skal beslutte, om vedkommende vil indlede et formaliseret kontraktuelt forhold med mellemmanden. Mellemmanden sælger en tjenesteydelse, som spilleren køber. Det er derfor i denne sammenhæng interessant at foretage en vurdering af, om FIFA's ophævelse af forhenværende licenssystem påvirker spillerens informationsniveau angående kvaliteten af mellemmandens ydelser. Til analyse af dette vil George A. Akerlof artikel *The Market for "Lemons": Quality Uncertainty and the Market Mechanism* benyttes.

Ydermere til besvarelsen af hvorledes spilleren bedst muligt afsøger marked ved minimering af informationsasymmetri, vil analysemodellen *the hidden information model* blive benyttet. Denne model er et analyseredskab med værktøjer, hvor mindske af asymmetrisk information mellem spilleren og mellemmanden er hovedsagen.

*The Hidden Information Model*⁶ omhandler skjult information. Denne model undersøger, hvordan principalen med lavest mulige søgeomkostninger blotlægger potentielle agents

---

⁴ Eisenhardt, Kathleen M.: *Agency Theory: An Assessment and Review*, side 61

⁵ Eisenhardt, Kathleen M.: *Agency Theory: An Assessment and Review*, side 61

⁶ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C.: *Agency Relationships in Marketing: A Review of the Implications and Applications of Agency and Related Theories*, side 6

sande karakteristika og derved kan finde den bedst egnede agent. Modellen vedrører principalens prækontraktuelle problemer og er knyttet til identificering og udvælgelse af den bedst mulige agent.

Udvælgelsesmetoder:

- **Screening:** Førstehåndsinformation om mellemmands kvalifikationer; interviews, referencer, egnethedstests.
- **Signalering:** Mellemmand stiller egne oplysninger til rådighed såsom uddannelse, færdigheder, evner, hvilket skaber udfordringer grundet mulige falske signaler.
- **Selvudvælgelse:** Aftalebetingelser som formuleres på en sådan måde at de selekterer ukvalificerede mellemmand fra.

I praksis kombineres signalering og selvudvælgelse sædvanligvis.

Når kontrakten er indgået, og det erhvervsmæssige forhold eksisterer, opstår der yderligere en problemstilling. I denne sammenhæng foretages en generel vurdering af, hvorledes spilleren skal informere, kontrollere og afstemme interesser med mellemmanden. Dertil hvordan økonomiske udformning af mellemmandens tjenesteydelser skal honoreres, så mellemmanden vil være motiveret og opføre sig i overensstemmelse med spillerens interesser under selve det kontraktuelle forhold. I selve forhandlingsprocessen, hvor et ansættelsesforhold er skabt mellem parterne, vil der i et forhandlingsmæssigt perspektiv blive analyseret på interesser frem for standpunkter, og hvordan disse med monitorering, adfærdsbaseret og resultatbaseret midler vil få mellemmanden til at handle i spilleren bedste interesse. Yderligere vil der fra klubbens og spillerens perspektiv blive analyseret fordele og ulemper ved den nu mulige dobbeltrepræsentation, som forefindes under selve ansættelsesforholdet og ikke i udvælgelsen.

Til besvarelse af hvordan spilleren optimerer mellemmandens handlinger benyttes analysemodellen "The Hidden Action Model".⁷

*The Hidden Action Model*⁸ omhandler skjulte handlinger. Resultatet påvirkes delvist af eksterne faktorer, og problemer opstår, når principalen og agenten har forskellige

---

⁷ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C.: *Agency Relationships in Marketing: A Review of the Implications and Applications of Agency and Related Theories*, side 1-2

risikopræferencer og modstridende mål, hvilket medfører risiko for unddragelse af principalens interesser, som oftest viser sig at være omkostningsfulde. En måde at behandle denne problemstilling kan være at affatte en kontrakt baseret på monitorering af *adfærd* eller vurdering af *resultat*:

Monitorering og adfærdsbaseret kontrakt: Hvor midler kunne være rapportaflæggelse, observation og andre kontrolforanstaltninger. Almindeligvis viser sådanne sig oftest ret omkostningstunge.

Resultatbaseret kontrakt: Aflønningen er afhængig af eksempelvis et salg, hvilket dog er en udfordring i forhold til parternes risikoaversion, fordi eksterne faktorer potentielt påvirker resultatet, hvor agenten kan kræve kompensation for at bære risiko.

1.7.2.1 Økonomisk videnskabsteori

Principal-agent teorien bygger på en traditionel "ligevægts- og maksimeringsmodel" analogt med den neoklassiske tradition. Det er en konsekvens af, at principal-agent modeller – ligesom neoklassiske modeller – søger at identificere komplette optimale løsninger på beslutningsproblemer under usikkerhed.⁹ I dette forskningsprogram skal usikkerhed imidlertid defineres som værende *risiko*-situationer, fordi sandsynlighedsfordelingen af den usikre hændelse netop antages at være kendt af såvel principalen som agenten. Herudover bygges der på, hvad Langlois (1984) kalder "parametrisk usikkerhed", da det udelukkes, at der skulle kunne eksistere usikkerhed om, hvilke hændelser der kan forekomme. Det vil sige, at der kendes til de eksisterende usikkerheder.¹⁰

I principal-agent teorien fokuseres der på, hvorledes der i situationer med asymmetrisk information og med nyttemaksimerende aktører kan indrettes eller designes optimale eller incitamentsforenelige kontrakter. Dette designproblem forudsættes at tilhøre principalen, og det anskues derfor udelukkende ud fra dennes perspektiv. Formålet med at indrette eller designe en incitamentsforenelig kontrakt er at opnå overensstemmelse mellem principalens og agentens målsætninger. Et korrekt designet incitamentssystem skal således medføre, at

---

⁸ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C.: *Agency Relationships in Marketing: A Review of the Implications and Applications of Agency and Related Theories*, side 2-4

⁹ Knudsen, Christian: side 171

¹⁰ Knudsen, Christian: side 165

egoistisk adfærd fra agentens side tilnærmelsesvis svarer til den adfærd, som principalen gerne ser, at agenten udviser.

Principal-agent teorien analyserer virksomheden fra et bytteperspektiv, hvilket indebærer, at principal-agent teorien har valgt at gøre den enkelte transaktion til den basale analyseenhed for sin teori. Principal og agent teoretikere har især fokuseret på situationer, hvor der eksisterer forskellige former af informationsasymmetri mellem parterne. Helt generelt kan et principal-agent forhold karakteriseres som en relation mellem to parter: en person kaldet en *principal*, der engagerer en anden part kaldet en *agent* til at træffe en række beslutninger for sig. Disse relationer er især interessante i situationer, hvor der eksisterer *asymmetrisk information*. Denne asymmetriske information skal forstås i situationer, hvor det forudsættes, at principalen har mindre information vedrørende agentens handlinger end agenten selv, således at agenten kan følge sine egne interesser (handle diskretionært) uden at blive opdaget heri af principalen.¹¹ Denne asymmetri kan opstå, når agenten har større ekspertise på området, eller fordi principalen ikke direkte – og omkostningsfrit – kan observere agentens handlinger. Det teoretiske problem, som teorien herefter søger at finde en løsning på, består i, hvorledes der kan udformes en incitamentsforenelig kontrakt. Det er en kontrakt, der udformes således, at det i videst mulige omfang bliver i agentens egeninteresse at handle på en måde, der er i overensstemmelse med principalens interesser.

Det er essentielt at kigge på, hvilke typer af informationsasymmetrier, som eksisterer. Den første form for asymmetrisk information består i problematikken omkring *adverse selection*. Det karakteristiske ved dette asymmetriske informationsproblem er, at det eksisterer før kontrakten indgås, og det har derfor karakter af et *ex ante* eller prækontraktuel problem. Årsagen hertil er den manglende observerbarhed af privat information. Den anden form af informationsasymmetri findes i situationer karakteriseret ved *moral hazard* eller skjulte handlinger. Denne form af asymmetri har ikke en *ex ante* eller prækontraktuel karakter, men derimod en *ex post* eller postkontraktuel karakter. Her er tale om handlinger, som foretages efter, kontrakten er indgået, og hvor en af parterne på grund af informationsasymmetrien kan skjule, at vedkommende ikke handler i overensstemmelse med den tidligere indgåede kontrakt og imod den anden parts interesser.¹²

---

¹¹ Knudsen, Christian: side 164

¹² Knudsen, Christian: side 165-168

1.7.3 Integreret metode

Den integrerede analyse vil i nærværende afhandling baseres på en retspolitisk analyse.

Retspolitikken (*de lege ferenda*) er en overvejelse af, hvordan retsstillingen på det undersøgte område burde være. Analysen giver derved et forslag til, om en lov eller regel bør ændres eller, hvordan et regelsæt på området bør udformes.

Ifølge Alf Ross er retspolitikken defineret som en videnskab, når den lader retspolitikken forklare sammenhængen mellem regler og adfærd ud fra retssociologiske kundskaber eller metoder.¹³

Der vil i den integrerede analyse i nærværende afhandling fokuseres på, hvorledes angivne bestemmelser bør omskrives ud fra eventuelle retsdogmatiske eller økonomisk implikationer, som er berørt i enten den juridiske eller økonomiske analyse. Hvis sådanne implikationer forefindes, vil der udarbejdes forslag til at ændre eller tilskrive lovteksten, så sandsynligheden for eventuelle implikationer minimeres.

---

¹³ Nielsen, Ruth og Tvarnø, Christina D.: side 448-449

Kapitel 2 – Juridisk analyse

2.1 Indledning

Med ikrafttrædelsen af FIFA Regulations on Working with Intermediaries den 1. april 2015 blev reglerne for mellemmandenes adgang til vederlag ændret. I art. 7, stk. 3 er angivet en anbefalet procentsats på 3 procent, som mellemmanden tilegner sig af spillerens bruttoindkomst over hele spillerens kontraktperiode. Denne bestemmelse er implementeret af DBU i art. 14.4 i Cirkulære nr. 93. I nedenstående analyse vil det vurderes, hvorvidt art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er i overensstemmelse med de konkurrenceretlige regler i art. 101 og 102 TEUF. Til denne vurdering vil det undersøges, hvilke retlige kompetencer FIFA har overfor de registrerede medlemsforbund, som DBU er en del af. Yderligere vil det ses, om bestemmelsen kan have karakter af særlig sportslig art. Endvidere vil DBU's implementering af FIFA Regulations on Working with Intermediaries undersøges, hvorefter det slutteligt vurderes, om FIFA misbruger en eventuel dominerende stilling ved bestemmelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA's regulativ.

2.2 Den politiske struktur i fodboldverdenen

Måden, hvorpå de nedenstående forbund er organiseret i forbindelse med hinanden, er betegnet som *den europæiske sportsmodel*. Denne model opstiller sportens strukturelle hierarki i pyramideform, hvor spillerne udgør bunden af pyramiden og dermed grundlaget for den resterende pyramide. Spillerne er ansat i/medlemmer af klubber. Disse klubber er organiseret i regionale forbund, som videre er medlemmer af nationale forbund. De nationale forbund er underlagt de kontinentale forbund, og de kontinentale forbund er organiseret under det internationale forbund, som er toppen af pyramiden.¹⁴

Kommissionen udarbejdede i 1995 en rapport i samarbejde med revisionsfirmaet Coopers & Lybrand ved navn "The Impact of European Union Activities on Sport". I forbindelse med denne rapport udarbejdede Kommissionen et arbejdsdokument¹⁵, hvor det blandt andet skulle undersøges, om den europæiske sportsmodel kunne modstå et stigende pres fra økonomiske interessegrupper, der ønskede at arbejde på grundlag den amerikanske model

---

¹⁴ Halgreen, Lars: European Sports Law, side 63-65

¹⁵ Kommissionens arbejdsdokument af 29. september 1998: "Udvikling i fællesskabets indsats på sportsområdet og fremtid-perspektiverne"

for professionel topidræt.¹⁶ Kommissionen ønskede herefter sportsverdenens syn på den europæiske sportsmodel. I denne forbindelse blev Kommissionens høringsdokument af 3. februar 1999 om "Den Europæiske Sports-model". Høringssvarene fra det udsendte dokument skulle dels være forberedelse til den europæiske sportskonference senere på året, og dels fastlægge særlige kendetegn for sport i Europa og dens fortsatte virke.¹⁷ EU-konferencen blev afholdt den 21. maj 1999 i byen Olympia. Her var konklusionen omkring den europæiske sportsmodel, at den sikrer solidaritet mellem store og små sportsorganisationer og klubber, hvorfor modellen er vigtig at bevare.¹⁸ Fodboldens forbund er hierarkisk opstillet efter den europæiske sportsmodel, og i nedenstående afsnit uddybes det, hvorledes kompetencen mellem disse forbund er fordelt.

2.2.1 Forbund

I dette afsnit vurderes det interessant at få klargjort, hvorledes FIFA's retslige kompetence forholder sig, når FIFA udarbejder regulativer, direktiver og forordninger.

Det interessante er at finde frem til, om retsakter udarbejdet af FIFA er bindende for fodboldforbund, som er registrerede medlemmer af FIFA.

Derfor vil vedtægter skrevet i FIFA Statutes, UEFA Statutes og DBU's Love analyseres nedenfor, da disse er tilhørende henholdsvis det internationale, de kontinentale og nationale fodboldforbund.

2.2.1.1 Internationalt forbund - FIFA

The Fédération Internationale de Football Association (FIFA) er en forening, som er registreret i handelsregistret i overensstemmelse med art. 60 ff. i den schweiziske civillovbog jf. art. 1 stk. 1 i FIFA Statutes.¹⁹ FIFA's hovedkvarter er placeret i Zürich (Schweiz) og er grundlagt i 1904. Målene for FIFA er, at udarbejde regler og bestemmelser og sikre deres håndhævelse jf. art. 2 c i FIFA Statutes. Ydermere, at kontrollere alle typer af fodboldforbund ved at tage passende skridt til at hindre overtrædelser af vedtægterne, forordninger eller beslutninger truffet af FIFA jf. art. 2 d i FIFA Statutes. Der er i skrivende stund 209 nationale fodboldforbund, som er registreret

---

¹⁶ Halgreen, Lars: Sportsret: side 71

¹⁷ Halgreen, Lars: Sportsret: side 71-72

¹⁸ Halgreen, Lars: Sportsret: side 75

¹⁹ FIFA Statutes april edition 2015

hos FIFA.²⁰ Medlemmer har følgende forpligtelser: *fuldt ud at overholde vedtægterne, forordninger, direktiver og beslutninger foretaget af FIFA og dets organer* jf. art. 13 stk. 1 a i FIFA Statutes; *At sikre, at deres egne medlemmer overholder vedtægterne, forordninger, direktiver og beslutninger foretaget af FIFA og dets organer* jf. art. 13 stk. 1 d i FIFA Statutes. Hvis medlemmer af FIFA ikke følger disse regler lyder art. 13 stk. 2 i FIFA Statutes således: *Overtrædelse af de ovennævnte forpligtelser ved ethvert medlem kan føre til sanktioner i henhold til disse vedtægter.*

2.2.1.2 Kontinentale forbund

Her forklares hvilke kontinentale fodboldforbund, som er under FIFA's kompetence. Nærværende afhandling har et EU-retlig perspektiv, hvorfor UEFA vil blive nærmere beskrevet. De resterende kontinentale fodboldforbund vurderes ikke relevante at afdække dybere, men de vil blive nævnt ved navn og territorial kompetence.

Unionen af Europæiske Fodboldforbund (UEFA) er det styrende organ for europæisk fodbold, og det blev grundlagt i 1954. Det er en sammenslutning af forbund, et repræsentativt demokrati og er en paraplyorganisation for de 54 nationale fodboldforbund i hele Europa.²¹ I UEFA's vedtægter (Statutes August edition 2014) bliver der i art. 2 beskrevet dets målsætning. Heriblandt er målene at *beskæftige sig med alle spørgsmål vedrørende europæisk fodbold* jf. art. 2 stk. 1 a UEFA Statutes. Derudover er det et mål, at *opretholde gode relationer og samarbejde med FIFA og andre internationale fodboldforbund anerkendt af FIFA* jf. art. 2 stk. 1 l UEFA Statutes. *UEFA skal være et forbund anerkendt af FIFA, og UEFA skal om nødvendigt definere forholdet og respektive kompetencer i forhold til FIFA ved aftale* jf. art. 3 stk. 1 og 2 UEFA Statutes. Alle nationale fodboldforbund, som er registrerede medlemmer under UEFA, er forpligtet til *at overholde disse vedtægter, regler og beslutninger taget i henhold til disse* jf. art. 7 stk. 1 b UEFA Statutes.

De resterende kontinentale fodboldforbund er, AFC i Asien, CAF i Afrika, CONCACAF i Nord- og Mellemerika og Caribien, CONMEBOL i Sydamerika og OFC i Oceanien, hvortil disse har

---

²⁰ www.fifa.com → development → governance

²¹ www.uefa.org → about UEFA

territorial kompetence og yderligere profilerer fodbold ved at iscenesætte deres egne turneringer på klub og internationalt plan.²²

2.2.1.3 Nationalt forbund – DBU

Nedenfor er det relevant at bemærke, hvorledes FIFA og UEFA's kompetence er implementeret i et nationalt fodboldforbunds love, hvor fokus i nærværende afhandling er DBU.

DBU er øverste organisation og det nationale fodboldforbund i Danmark. I DBU's Love står skrevet i § 2.1 således; *Som medlem af det internationale fodboldforbund (FIFA), det europæiske fodboldforbund (UEFA), og Danmarks Idræts-Forbund (DIF) er DBU, og dermed DBU's medlemmer, jf. § 5.1, og de øvrige under DBU hørende organisationer, klubber og tredjemænd, jf. § 5.2, samt disses spillere, ledere og trænere, underkastet de til enhver tid gældende love, bestemmelser og afgørelser udstedt af de pågældende overordnede organisationer samt CAS, jf. § 37, og forpligtiget til at indrette sig i overensstemmelse hermed.* Ved hierarkisk at gennemgå gældende vedtægter og regler i fodboldens forbund konstateres det, at FIFA som det øverste organ i fodboldens politiske struktur har kompetence til at udarbejde og gennemføre regulativer, direktiver og forordninger, således at kontinentale såvel nationale fodboldforbund er underlagt disse. Hvis diverse fodboldforbund ikke tager passende skridt for hindre eventuelle overtrædelser, har FIFA kompetencen til at føre sanktioner mod det pågældende medlem.

Ved ovenstående analyse bliver det tydeliggjort, at FIFA har retlig kompetence til at udarbejde bindende retsakter for dets medlemsforbund. Disse retsakter skal enten følges i alle sine enkeltheder eller fastsætte mål, som dets medlemmer ved egen form og midler skal opnå gennem implementering i egne love. Om retsakten skal følges i alle sine enkeltheder eller om retsakten fastsætter mål for medlemmerne afgøres af det skrevne i pågældende retsakt.

2.3. Regulering af Mellemmænd

Nedenfor analyseres FIFA's gældende regulativ for mellemmand, DBU's Cirkulære nr. 93, hvilket er implementeringen af FIFA's gældende regulativ for mellemmand og DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale²³.

---

²² www.fifa.com → associations

Da FIFA og derigennem DBU har vedtaget ændrede bestemmelser for vederlag til mellemmand, er det derfor interessant at afdække, hvad deres formål er, hvordan de er formuleret og hvorledes de skal fortolkes. DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale har ydermere et punkt under honorar, som angår vederlagsbestemmelserne fra FIFA's regulativ og DBU's cirkulære, hvorfor dette medtages. Det vil foretages ved konkret at gå ind i bestemmelserne i henholdsvis FIFA's regulativ for mellemmand, DBU's cirkulære nr. 93 samt DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale.

2.3.1 FIFA Regulations on Working with Intermediaries

I 2009 besluttede FIFA under den 59. kongres at gå i gang med en grundig reform af det nu dengang eksisterende licenssystem for agenter. Udarbejdelsen af et nyt regulativ på området blev iværksat for at løse en række mangler, der var blevet identificeret med daværende licenssystem.²⁴ Både FIFA Regulations on Working with Intermediaries og DBU's cirkulære nr. 93 trådte i kraft 1. april 2015.

Først foretages en subjektiv formålsfortolkning, hvilket indebærer at vægten bliver lagt på regulativets forarbejder og motiv.

FIFA guidelines (New Regulation on Working with Intermediaries)²⁵ blev den 30. april 2014 sendt til alle FIFA's medlemmer, hvor der kort i punktform blev beskrevet formålet med artiklerne til det på daværende tidspunkt endnu ikke gældende regulativ for mellemmand. Interessant for nærværende afhandlings problemstilling står skrevet i punkt 6 (Payments to intermediaries (art. 7)) således, "*In an attempt to provide for an overall rationalization of fees paid to intermediaries, as a recommendation, the new Regulations set a limit on the remuneration payable to intermediaries; 3 % of the agreed player's basic gross income or of the transfer compensation*". FIFA har til formål, at skabe en rationalisering af beløb, som betales til mellemmand. Det er nævneværdigt at pointere, at FIFA i deres guidelines skriver "som en anbefaling", hvortil der bliver skrevet "det nye regulativ sætter en grænse for vederlag til mellemmand". Ovenstående forarbejder må formålsfortolkes således, at FIFA skønner, at en anbefalet procentsats på 3 procent af en spillers bruttoindkomst er en rimelig grænse for vederlag ved en mellemmands arbejde.

---

²³ Bilag 1 – DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale

²⁴ Bilag 2 – Working with intermediaries – reform of FIFA's players' agents system

²⁵ Bilag 3 – Cirkulære nr. 1417: New regulation on working with intermediaries

En mellemmand er i FIFA Regulations on Working with Intermediaries defineret som *"En fysisk eller juridisk person, der mod betaling eller gratis, repræsenterer spillere og/eller klubber i forhandlinger med henblik på indgåelse af en ansættelseskontrakt eller repræsenterer klubber i forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale om spillerhandel."* Denne fysiske eller juridiske person skal være registreret i et system under det relevante nationale forbund, hvor vedkommende udøver erhverv jf. art. 3, stk. 1 FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Når registrering i det relevante nationale forbund for udøvelse af erhverv er gennemført, skal der underskrives en repræsentationsaftale mellem mellemmanden og spilleren/klubben. En sådan repræsentationsaftale skal som minimum indeholde følgende oplysninger: parternes navne, omfanget af ydelser, varigheden af retsforholdet, vederlagets størrelse til mellemmanden, de generelle betalingsbetingelser, datoen for indgåelse, opsigelsesbestemmelser og parternes underskrifter jf. art. 5, stk. 1 FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Denne skal herefter indsendes, registreres og godkendes af det nationale forbund.

Vederlag til mellemmand er bestemt i FIFA regulativets art. 7. Såfremt en registreret mellemmand med en godkendt repræsentationsaftale har forhandlet og indgået aftale med en klub på en konkret spillers vegne, vil denne efterfølgende være berettiget til vederlag af spillerens bruttoindkomst for hele kontraktperioden jf. art. 7, stk. 1 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Spilleren skal i sagens natur være enig i ansættelseskontraktens vilkår og underskrive aftalen med klubben før vederlag tilfalder mellemmanden. Det må bemærkes, at FIFA formulerer en grænse for dette vederlag. Det interessante foreligger i ordlyden af art. 7, stk. 3 a, b og c FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Der tages udgangspunkt i regulativets art. 7, stk. 3 a, da formuleringerne er identiske i henholdsvis art. 7, stk. 3 b og c. Disse vil ikke oversættes grundet muligheden for sproglige fortolkningsfejl. For at nå frem til en rimelig forståelse af art. 7, stk. 3 a vil dette først og fremmest ske ud fra en sproglig analyse. Ved fortolkning af denne vederlagsbestemmelse tages der udgangspunkt i den sædvanlige, naturlige forståelse af ordlyden, hvilket består i, om denne forståelse er i overensstemmelse med ordenes sædvanlige betydning. For at sproglige fortolkningsfejl ikke forekommer, er der i nærværende afhandling blevet benyttet en engelskunderviser Norman Fearington²⁶ til at præcisere betydningen af ordlyden. Artikel 7,

---

²⁶ Bilag 4 – Norman Fearingtons informationer

stk. 3 a lyder således; *"The total amount of remuneration per transaction due to intermediaries who have been engaged to act on a player's behalf should not exceed three per cent (3 %) of the player's basic gross income for the entire duration of the relevant employment contract."* Helt specifikt skriver FIFA, at en mellemmands vederlag *"should not exceed three per cent (3 %)"*, hvilket tidligere blev nævnt i FIFA guidelines som et af FIFA's formål til vederlagsbestemmelsen. Ordlydsfortolkning skal i denne sammenhæng afklare, hvilken betydning de anvendte ord *"should not exceed"* i hele art. 7, stk. 3, hvori de optræder, skal forstås. Således lyder Norman Farringtons besvarelse; *"Should not exceed' skal her forstås som en regel, der skal følges, medmindre der er betingelser, som ikke er beskrevet, hvilket retfærdiggør, at man overstiger grænsen."* Ud fra en ordlydsfortolkning af *"should not exceed"* skal dette ikke forstås som en anbefaling, men som en regel.

Da FIFA har retlig kompetence til at gennemføre bindende retsakter for dets medlemmer, vil denne regel ikke kunne fraviges af registrerede medlemsforbund, medmindre der foreligger undtagelser til dette. I præamblen til regulativet fra FIFA står skrevet, at nationale medlemsforbund skal fortolke regulativet som minimumsstandards, hvor implementeringen på nationalt plan ikke er til hinder for yderligere restriktioner. Ud fra denne betragtning skal det tilsigtede mål af grænsen på 3 procent i vederlag til mellemmand ved regulativets art. 7, stk. 3 a, b og c, ligeledes gennemføres ved implementeringen. Sammenholdt med FIFA's formål og ordlydsfortolkningen af *"should not exceed"* vurderes det, at art. 7, stk. 3 a, b og c skal fortolkes således, at 3 procent i vederlag til mellemmand er fastsat og må således ikke overstiges.

Ydermere skriver FIFA i regulativets art. 7, stk. 3 som det første, *"While taking into account the relevant national regulations and any mandatory provisions of national and international laws, and as a recommendation, players and clubs may adopt the following benchmarks."* Artikel 7, stk. 3 skal fortolkes under hensyntagen til de relevante nationale bestemmelser og eventuelle ufravigelige bestemmelser i nationale og internationale love, hvorfor det er interessant at se, hvorledes fodboldforbundet DBU har implementeret art. 7, stk. 3. Nedenfor vil DBU's Cirkulære nr. 93 blive analyseret.

2.3.2 DBU's Cirkulære nr. 93

DBU har ved dette Cirkulære nr. 93 udstedt et reglement for mellemmand. Først vil anvendelsesområdet for cirkulæret beskrives. Derefter må det undersøges, hvorledes det

kræves, at en mellemmand, som udøver virksomhed i EU-medlemsstaten Danmark, skal overholde love og regler af DBU, UEFA og FIFA. Der skal gøres opmærksom på, at DBU i nærværende cirkulære benytter ordet honorering, hvorimod FIFA benytter ordet vederlag. Honorering og vederlag skal forstås ens i denne sammenhæng. Hvorledes bestemmelsen af honorering af mellemmand er implementeret forefindes i cirkulærets art. 14. Her analyseres, hvordan bestemmelsen er formuleret, og om der gøres opmærksom på hensyntagen til relevante nationale bestemmelser eller eventuelle ufravigelig bestemmelser i nationale og internationale love jf. art. 7, stk. 3 FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Anvendelsesområdet for cirkulæret er, at regulere mellemmandens virke i relation til at forhandle og indgå en spillerkontrakt mellem spiller og klub, eller forhandle og indgå en transferaftale mellem to klubber jf. art. 2.1, 2.1.1 og 2.1.2 i DBU's Cirkulære nr. 93. Endvidere finder cirkulæret anvendelse, når en mellemmands virke udøves i relation til en spiller registreret i en klub med tilknytning til DBU, eller til en klub med tilknytning til DBU jf. art. 2.2. En mellemmand kræves at overholde samtlige regler udstedt af DBU, UEFA og FIFA jf. art. 8.2.1 i DBU's Cirkulære nr. 93.

Ifølge art. 14.1 i cirkulæret er en mellemmand kun berettiget til at modtage honorar i relation til en spillerkontrakt eller transferaftale/spillerhandel, som mellemmanden har medvirket til at indgå for spilleren eller klubben. Honoraret, som mellemmanden modtager gennem en repræsenteret spiller, må alene beregnes som en procentdel af spillerens bruttoindkomst i hele kontraktperioden. Bruttoindkomsten udgøres af spillerens faste løn tillagt eventuelle andre på forhånd fastsatte beløb jf. art. 14.2 i DBU's Cirkulære nr. 93. Mellemmanden må ifølge cirkulærets art. 14.2 modtage honorering beregnet på en ikke nærmere fastsat procentdel. Honorering til en mellemmand, som repræsenterer en klub, må alene aftales som et fast beløb, der skal være fastsat i repræsentationsaftalen forud for indgåelsen af den konkrete spillerkontrakt eller transferaftale jf. art. 14.3 i DBU's Cirkulære nr. 93.

Interessant er cirkulærets art. 14.4, hvor DBU anbefaler spillere og klubber at følge FIFA's nedenstående retningslinjer for honorering af mellemmand ved indgåelse af en repræsentationsaftale. DBU anbefaler derved, at parter, som hører under DBU, UEFA og dermed FIFA's retlige kompetencer, følger deres retningslinjer. De retningslinjer, som DBU referer til, står skrevet i cirkulærets art. 14.4.1, 14.4.2 og 14.4.3:

- Art. 14.4.1. *“En spillers samlede honorar til en mellemmand, der repræsenterer spilleren ved forhandling og indgåelse af en spillerkontrakt, bør ikke overstige 3 % af spillerens bruttogrundløn i hele den pågældende spillerkontrakts løbetid.”*
- Art. 14.4.2. *“En klubs samlede honorar til en mellemmand, der repræsenterer klubben ved forhandling og indgåelse af en spillerkontrakt, bør ikke overstige 3 % af spillerens samlede bruttogrundløn i hele den pågældende spillerkontrakts løbetid.”*
- Art. 14.4.3. *“En klubs samlede honorar til en mellemmand, der repræsenterer klubben ved forhandling og indgåelse af en transferaftale, bør ikke overstige 3 % af den samlede transfersum, der betales i forbindelse med den pågældende transferaftale.”*

DBU anbefaler, at en mellemmands honorar ikke bør overstige 3 procent, hvor denne har forhandlet og indgået spillerkontrakt eller transferaftale på vegne af spiller eller klub. Ved en sådan formulering tilkendegiver DBU at følge FIFA's regulativ. Der forefindes ikke forarbejder, forord eller præambel til dette cirkulære udstedt af DBU, som kunne gavne forståelsen af formålet med disse. Herved fortolkes art. 14.4.1-3 efter ordlyden således, at de skal følges, medmindre der foreligger betingelser, som kan retfærdiggøre, at procentdelen på 3 procent overstiges.

2.3.2.1 DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale

Det interessante i spillerrepræsentationsaftalen fra DBU foreligger i afsnit 4, som angår honorering af mellemmand. Under afsnit 4.2 skal der sættes kryds ved, hvad mellemmanden skal modtage.

4 Honorar

4.1 Mellemmanden er kun berettiget til at modtage honorar i relation til en spillerkontrakt, mellemmanden har medvirket til at indgå for spilleren.

4.2 Mellemmanden modtager (sæt kun ét kryds):

☐ Et honorar på 3 % af bruttogrundlønnen i hele spillerkontraktens varighed (anbefalet niveau).

☐ Et honorar på % af bruttogrundlønnen i hele spillerkontraktens varighed.

Hvis parterne er enige om en øvre grænse for mellemmandens honorar, anføres maksimumbeløbet her:

. Mellemmandens honorar er altid inklusiv moms.

Ved at give muligheden for at aftale en større procentdel af honorering må det antages, at der kan foreligge omstændigheder, som muliggør en overskridelse af de 3 procent i honorering. Hvilke betingelser, som præcist skal opfyldes, bliver hverken i DBU's Cirkulære nr. 93 eller DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale nærmere beskrevet.

FIFA Regulations on Working with Intermediaries art. 7, stk. 3 a, b og c blev fortolket således, at 3 procent i vederlag til mellemmanden er fastsat, og derfor ikke må overstiges. DBU har implementeret FIFA's regulativ, hvori art. 14 indbefatter honorering af mellemmanden. DBU's Cirkulære nr. 93 art. 14.4.1-3 skal fortolkes således, at de skal følges efter ordlyden "*bør ikke overstige*", medmindre der foreligger betingelser, som kan retfærdiggøre, at procentdelen på 3 procent overstiges. En sådan retfærdiggørelse kan hverken findes i FIFA's regulativ eller DBU's Cirkulære nr. 93. Den standardiserede spillerrepræsentationsaftale fra DBU giver dog i afsnit 4.2 muligheden for at aftale anden procentdel end 3 procent i honorar til mellemmanden. Det anbefalede niveau er ligeledes 3 procent i spillerrepræsentationsaftalen og fortolkes også sådan, at det ikke bør overstiges.

2.4 Forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler (art. 101 TEUF)

I dette afsnit vil det undersøges, om art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er af konkurrencebegrænsede karakter for de omfattede mellemmand. Denne artikel er implementeret i DBU's Cirkulære nr. 93 art. 14.4, hvorved DBU's implementering i samme henseende undersøges.

2.4.1 Sportens særlige kendetegn

Alle aktiviteter i sportens verden er underlagt EU-retten. Her findes dog regler, hvis karakter falder under betegnelsen *sportens særlige karakter*. Disse indeholder særlige regler, der udelukkende er af sportslig karakter, og som er til for at fremme konkurrence i selve sporten. Sådanne regler kan f.eks. være regler om deltagerantal og regler, der er med til at sikre, at sportens aktører har lige chancer ved konkurrencer.²⁷

Med dommen i Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen²⁸ satte Domstolen nye retningslinjer for sportens regler. Dommen gjorde gældende, at EU's konkurrenceregler i art. 101 og art. 102 TEUF ikke er adskillelige fra sportens særlige kendetegn, hvorfor alle regler i sportens verden er underlagt konkurrencereglerne, jf. dommens præmis 30.²⁹ Herved gjorde Domstolen op med de 'rent sportslige regler', da disse følgerigt falder under traktatens anvendelsesområde, jf. dommens præmis 27. Dog kan et rent sportsligt regelsæt falde udenfor anvendelsen af art. 101 og 102 TEUF, hvis regelsættet ikke har med økonomisk virksomhed at gøre, jf. dommens præmis 32.

2.4.1.1 Art. 165 TEUF

I forbindelse med at beskytte sportens specifikke forhold og for at fremme sporten i Europa, har Unionen opsat mål for, hvorledes disse udledes. Målet for Unionens indsats er *at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, samt ved at beskytte sportsudøvernes, især de yngstes, fysiske og moralske integritet*, jf. art 165, stk. 2, nr. 7.

2.4.1.2 Meca-Medina-doktrinen

Med Meca-Medina-dommens opgør med de rent sportslige reglers undtagelse fra de konkurrenceretlige bestemmelser i EUF-traktaten, blev der opsat en 'test', der kunne vurdere hvorvidt, at en regel opsat af en sportsorganisation er stridende med art. 101 og 102 TEUF. Denne test er opdelt i fire step.

For det første undersøges det, om sportsorganisationen, der har fremsat regler, kan forstås som en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder i art. 101 og 102 TEUFs forstand. Der søges herefter, om der foreligger økonomisk aktivitet hos sportsorganisationen

---

²⁷ Kommissions Hvidbog om Idræt, afsnit 4.1

²⁸ C-519/04 P

²⁹ Halgreen; Lars: European Sports Law, side 50-52

eller hos sammenslutningen af virksomheder, der er underlagt organisationen. Hvis der ikke findes økonomisk aktivitet hos sportsorganisationen, kan art. 101 og 102 TEUF ikke finde anvendelse, jf. præmis 32 i Meca-Medina-dommen.

For det andet vurderes det, om den adspurgte regel er til hinder for konkurrencen efter art. 101 TEUF, eller om reglen er fremsat efter misbrug af en dominerende stilling efter art. 102 TEUF. Vurderingen i andet step er opsat efter Wouter-dommen³⁰, hvor der skal tages højde for den overordnede sammenhæng hvori, om reglen er proportionel i forhold dens afsatte mål og midler.

Det tredje step er at se, om reglen har effekt på handlen mellem medlemsstaterne, og i det fjerde og sidste step vurderes det, om reglen kan undtages efter bestemmelsen i art. 101, stk. 3 TEUF.³¹

Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, samt DBU's implementering af reglen i art. 14.4 i Cirkulære nr. 93 vil herunder bliver analyseret efter testen, der er opsat i Meca Medina-dommen.

2.4.2 FIFA som virksomhed eller sammenslutning af virksomheder

For at art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries skal kunne forbindes med en aftale af konkurrencebegrænsende karakter, så skal FIFA fremstå som en virksomhed, en sammenslutning af virksomheder eller udføre en samordnet praksis, jf. art. 101, stk. 1 TEUF.

Som beskrevet ovenfor er FIFA en international forening baseret i Schweiz. FIFA's medlemmer er de nationale fodboldforbund, hvis medlemmer herunder er de nationale klubber i de respektive lande. Medlemmerne af de nationale fodboldforbund kan både være professionelle og amatør klubber. Dette er synligt i DBU's Love § 5. De professionelle klubber antages at udgøre virksomheder grundet den økonomiske aktivitet, der hos disse udøves. I Piau-dommen³² forsvarede FIFA antagelsen om, at de fremstår som en sammenslutning af virksomheder i art. 101 TEUFs forstand ved at gøre gældende, at de professionelle klubber, som betegnes som virksomheder, kun udgør et mindretal af medlemmerne i de nationale forbund, jf. dommens præmis 65. Domstolen fastslår dog i dommens præmis 72, at de nationale forbund udgør en sammenslutning af virksomheder i art. 81 EFs forstand (nu art.

---

³⁰ Sag C- 309/99, præmis 97 og 110

³¹ Halgreen, Lars: European Sports Law, side 79-82

³² Piau mod Kommissionen: Sag T-193/02

101 TEUF), da der udøves økonomisk aktivitet både af forbundet og af dets medlemmer. Herved fremstår FIFA også som en sammenslutning af virksomheder, da der foregår økonomisk aktivitet hos forbundets medlemmer.

2.4.3 Grænseoverskridende element

I nærværende afhandling er det her relevant at undersøge, om art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries har et grænseoverskridende element ved at kunne påvirke handlen mellem medlemsstater.

Anvendelsen af Traktatens art. 101 forudsætter, at handlen mellem medlemsstater er eller kan blive påvirket af den konkurrencebegrænsende aftale, og ifølge Domstolens praksis er det tiltrækkeligt, at den konkurrencebegrænsende adfærd *direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt* kan påvirke handlen mellem medlemsstater. Yderligere er det et krav, at denne påvirkning er mærkbar.³³

Mellemmandens virke på fodboldmarkedet kan potentielt være af grænseoverskridende karakter. Der, hvor mellemmandens virke ikke er grænseoverskridende, er, hvor en spiller skifter klub/arbejdsgiver i samme land, hvor spillers tidligere klub/arbejdsgiver er beliggende. Der foreligger dog en mulighed for, at spillerens potentielle nye klub ikke er beliggende i det land, hvor denne tidligere har spillet. Herved antages det, at mellemmandens virke er eller kan have et grænseoverskridende element, hvorfor art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, der regulerer mellemmandens vederlag ved en spillerhandel, endvidere vil ses som af grænseoverskridende karakter.

Det er dog fremført i Piau-dommen, at selvom der foreligger et grænseoverskridende element, medfører dette ikke åbenlyst, at den konkurrencebegrænsende aftale har fællesskabsinteresse, jf. præmis 120.

Vurderingen om potentiel konkurrencebegrænsende aftale har fællesskabsinteresse er bestemt ved aftalens grovhed og varighed, jf. sag T-60/05, præmis 79-80.³⁴ Denne vurdering vil herved bevise, hvorledes der foreligger en mærkbar virkning.

2.4.3.1 Vurdering af fællesskabsinteresse

Da art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries beskriver en procentsats på 3 procent, hvortil mellemmandens vederlag er bestemt, så vil vurderingen af, hvorvidt

---

³³ Halgreen, Lars: Sportsret, side 146-148

³⁴ UFEX m.fl. mod Kommissionen, sag T-60/05.

bestemmelsen har en mærkbar påvirkning i forhold til dens eventuelle grovhed og varighed, undersøges henholdsvis af dens økonomiske og tidsmæssige karakter.

Den ovennævnte procentsats, som mellemmanden kan erhverve i vederlag ved en spillerhandel, kan forstås som en vederlagsbegrænsning eller prisfastsættelse i konkurrencemæssig forstand. Herved kan nuværende og potentielle aktører kun i et begrænset spektrum konkurrere på prisen for deres ydelser. Denne virkning kan medfører, at mellemmandens ydelser ikke har samme kvalitet, som hvis de kunne aftale enhver procentsats for deres vederlag af deres klients kontrakt med arbejdsgiveren. Disse antagelser vil udgøre en økonomisk mærkbar virkning for mellemmandens virke, og hvilken indsats mellemmanden ud fra et økonomisk perspektiv kan lægge i dennes repræsentationer af klienter ved eventuelle spillerhandler og kontaktforhandlinger. Herved lider spilleren også en skade, da denne formentligt ikke har den samme viden, som deres tilknyttede mellemmand, hvorfor vederlagsbegrænsningen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries med disse antagelser vil have en grov virkning på markedet for spillerhandler. Endvidere er FIFA Regulations on Working with Intermediaries gældende ret for forbundets medlemmer, hvorfor varigheden af regulativets art. 7, stk. 3 blot kan beskrives som fremadrettet indtil en eventuel ændring af forbundets regelsæt.

I Piau-dommen³⁵ afviste Domstolen Piaus klage med argumentet, at de adspurgte klagepunkter havde grænseoverskridende karakter, men ikke fællesskabsinteresse, jf. dommens præmis 120. Piau-dommen omhandlede FIFA's forhenværende licenssystem for spilleragenter (som nu med det nye regulativ kaldes mellemmand), hvor en person med ønske om at blive spilleragent skulle bestå en eksamen og samtidig kunne tegne en erhvervsforsikring af et givent beløb. Sagsøgeren mente, at FIFA havde opstillet adgangsbarriere, der hindrede personer med interesse i at blive spilleragent og agere på markedet. Kommissionen havde tidligere afvist Piaus klage i forhold til, om søgsmålet havde fællesskabsinteresse, og Domstolen mente, at Kommissionen ikke havde taget et åbenbart urigtig skøn, hvorfor Piau ikke fik medhold i sagen, jf. dommens præmis 121.

Den afviste klage var som følge af de anførte betragtninger, som Piau havde fremsat. Det kan dog endvidere antages, at når der i Piau-sagen var tale om adgangsbarrierer til et marked, hvor alle, der ønskede adgang, skulle bestå en licensgivende eksamen, så kunne graden af den

---

³⁵ Sag T-193/02

mærkbare påvirkning antages at være mindsket. I nærværende afhandling undersøges en fastsat procentsats, der bestemmer både nuværende aktører, som før ændringerne har ageret på markedet og potentielle nye aktører, der ønsker at være mellemmande, så kan denne virkning i højere grad være mærkbar for både mellemmandene og deres klienter.

Det vurderes derfor ud fra ovenstående, at den procentvise vederlagsbegrænsningen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries både har et grænseoverskridende element ved mellemmanden potentielle ageren på markedet i andre medlemsstater, samt har fællesskabsinteresse, da grovheden og varigheden af bestemmelsen kan betyde en begrænsning af mellemmandens mulighed for at konkurrere på pris, som videre kan have en negativ effekt på kvaliteten af mellemmandens tilbudte ydelser til deres klienter ud fra et økonomisk ræsonnement.

2.4.4 DBU's Cirkulære nr. 93

Efter § 2, stk. 1 i DBU's Love er DBU underlagt gældende regler, bestemmelser og afgørelser fra overordnede organisationer, og forbundet skal indrette sig i overensstemmelse hermed. FIFA Regulations on Working with Intermediaries skal efter regelsættes art. 10, stk. 1 monitorere medlemsforbundenes implementering af opsatte bestemmelser omkring mellemmande. Bestemmelserne skal forstås som minimumskriterier for medlemsforbundenes implementering, og de skal være proportionelle i mål og midler hermed.

Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries opsætter en procentsats på 3 procent, som mellemmandens vederlag *should not exceed* over hele den repræsenterede spillers kontraktperiode i situationer, hvor mellemmanden agerer på spillerens vegne, jf. art. 7, stk. 3, nr. 1 og på klubbens vegne, jf. art. 7, stk. 3, nr. 2. Yderligere opstilles samme procentsats for mellemmandens vederlag ved af en eventuel transfersum for spilleren, hvor mellemmanden agerer på klubbens vegne, jf. art. 7, stk. 3, nr. 3.

Art. 7 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries foreskriver samtidig, at den givne procentsats for mellemmandens vederlag er en anbefaling.

Ovenstående bestemmelser er implementeret i art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93. Det interessante ved implementeringen er, at FIFA's ordlyd ved mellemmandens vederlag *should not exceed* 3 procent af spilleren bruttoindkomst over dennes kontraktperiode er implementeret i DBU's Cirkulære nr. 93 ved, at mellemmandens vederlag *ikke bør overstige* 3 procent af spillerens bruttoindkomst.

I dette kapitels afsnit 2.3.1 er foretaget en sproglig analyse ved benyttelse af engelskunderviser Norman Fearnington. Analysen af ordlyden *should not exceed* beviste, at ordlyden sprogligt skal forstås, som en regel, der skal følges, medmindre der er betingelser, som ikke er beskrevet, hvilket retfærdiggør at grænsen overstiges. Den sproglige analyse af ordlyden i art 7, stk. 3, nr. 1-3 stemmer ikke overens med artiklens anbefalingsmæssige intention, som er beskrevet i art. 7, stk. 3.

2.4.4.1 Signalværdi af DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale

Under afsnit 4 i DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale fremsættes der mulighed for, at mellemmanden og spilleren kan aftale både et 3 procents vederlag, der er angivet som det anbefalede niveau, og en aftalt vederlagsprocent, som mellemmanden og spilleren udfylder.³⁶ Signalet i praksis fra det nationale forbund, som har implementeret FIFA Regulations on Working with Intermediaries, er derved, at mellemmanden og spilleren har valget mellem at følge det anbefalede niveau for mellemmandens vederlag i art. 7, stk. 3, eller at aftale et enten højere eller lavere niveau for mellemmandens vederlag. Signalet, som det nationale forbund udviser ved spillerrepræsentationen, må antages at være en adfærd, der er i overensstemmelse med reglerne i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, da DBU efter § 2, stk. 1 i DBU's Love er underlagt gældende regler, bestemmelser og afgørelser fra overordnede organisationer, herunder FIFA.

2.4.4.2 Påvirkningen af handlen mellem medlemsstater

For at en konkurrencebegrænsende aftale kan falde under anvendelsesområdet for art. 101 TEUF, så er det tiltrækkeligt efter Domstolens praksis, at den konkurrencebegrænsende adfærd kan påvirke handlen mellem medlemsstaterne direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt. Endvidere skal denne adfærd være mærkbar for handlen.³⁷ Blandt Domstolens praksis kan nævnes sag 56/65, Société Technique Minière/Maschinenbau ULM, hvor det udtales, at betingelsen for påvirkningen af handlen mellem medlemsstaterne er opfyldt, *hvis det på grund af samtlige objektive, retlige eller faktiske forhold kan forudses med tiltrækkelig sandsynlighed, at aftalen direkte eller indirekte, faktisk eller muligvis kan øve indflydelse på varehandelen mellem medlemslandene.*

---

³⁶ Bilag 3 – DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale

³⁷ Halgreen, Lars: European Sports Law, side 147-148

Omstændighederne omkring art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries og dennes implementering i art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93 kan have en mærkbar påvirkning for handlen mellem medlemsstaterne ses ved, hvordan DBU fremstiller mulighederne for forhandling af mellemmandens vederlag mellem spilleren og mellemmanden. Som undersøgt ovenfor, så har parterne to muligheder i vederlagsforhandlingerne; enten at følge det anbefalede niveau på 3 procent for vederlagsprocenten, eller selv aftale vederlagsprocenten. Ved at Domstolens praksis blot tillægger, at en konkurrencebegrænsende aftale direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt kan have påvirkning på handlen mellem medlemsstater for, at art. 101 TEUF kan finde anvendelse, så må muligheden for, at spilleren og mellemmanden kan følge den anbefalede vederlagsbegrænsningen på 3 procent, som er angivet i DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftales afsnit 4, fremstille en potentiel påvirkning af handlen mellem medlemsstaterne. Denne vurdering er set i lyset af Domstolens forholdsvis brede forståelse af tiltrækkeligheden for, at en konkurrencebegrænsende adfærd kan påvirke handlen mellem medlemsstaterne.

Dog er det endvidere væsentligt at se på mærkbarheden af denne potentielle påvirkning af handlen mellem medlemsstaterne, som begrænsningen af mellemmandens vederlag art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, antages at have. Hvis mellemmanden og spilleren aftaler at følge den anbefalede vederlagsgrænse på 3 procent for mellemmandens ydelse, kan dette have en mærkbar påvirkning på mellemmandens ageren på markedet. Dette vurderes ud fra, at mellemmanden er begrænset i den indtjening, denne kan tilegne sig, for perioden for spillerens kontrakt. Når spilleren og mellemmanden aftaler at følge anbefalingen for, at mellemmandens vederlag ikke må overstige 3 procent for spillerens bruttoindkomst i kontraktperioden, så foreligger der en konkurrencebegrænsende aftale i form af en indirekte prisfastsættelse efter art. 101, stk. 1a, da aftalen, der er fremsat af en organisation, som betegnes som værende en sammenslutning af virksomheder, potentiel har en mærkbar påvirkning af handlen mellem medlemsstaterne, når mellemmanden ydelser kan være af grænseoverskridende karakter. Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, som er implementeret ved art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93, vurderes derved som stridende med art. 101, stk. 1a TEUF, hvorfor den indirekte prisfastsættelse ved anbefalingen på 3 procent for mellemmandens vederlag ikke har retsvirkning efter art. 101, stk. 2 TEUF.

2.4.5 Undtagelse i art. 101, stk. 3

Efter art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries ovenfor fandtes stridende med art 101, stk. 1a TEUF, så er det her relevant at undersøge, om betingelserne for den konkurrencebegrænsende aftale kan retfærdiggøres efter undtagelsen i art. 101, stk. 3 TEUF. For at opfylde betingelserne skal aftalen mellem en sammenslutning af virksomheder, som aftalen ovenfor er præciseret som, *bidrage til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den teknologiske eller økonomiske udvikling*, jf. art. 101, stk. 3 TEUF. For at art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries kan undtages efter art 101, stk. 3 TEUF skal aftalen være med til at forbedre det givne marked for spillerhandler, og samtidig være proportionel i forhold til dennes mål og midler for den eventuelle forbedring af markedet.

2.4.5.1 Vurdering af forbedret marked

Vurderingen af om den konkurrencebegrænsende aftale i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries bidrager til en forbedring af markedet for spillerhandler kan undersøges i det forhold, om mellemmandene kan anses som en del af markedet. Det vil her nærmere undersøges, om penge bliver eller forsvinder fra markedet ved, at spilleren betaler mellemmanden for dennes ydelse.

Først antages det, at mellemmandens vederlag kan forstås som en transaktionsomkostning for, at spilleren indgår i en kontraktforhandling med klubben. Her vil selve vederlaget for mellemmandens ydelse tage penge ud af markedet, som efterfølgende ikke kan bruges på andre spillerhandler eller kontraktforhandlinger. I denne vurdering vil vederlaget ikke være en forbedring af markedet. Prisfastsættelsen for mellemmandens vederlag i art 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries kan dog ses som en mindskelse af mellemmandens profit ved vederlaget for sin ydelse. Herved vil der forsvinde en mindre transaktionsomkostning ud af markedet, hvorfor vederlagsbegrænsningen på 3 procent vil kunne forstås som en forbedring af markedet, hvis dette er hensigten med bestemmelsen. Indsættelsen af bestemmelserne i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries må da følgende kunne vurderes til at være proportionel ved at opnå den antagende ønskede effekt inden for FIFA's mål og midler. I denne henseende vil den anbefalede prisfastsættelse på 3 procent, som mellemmanden bør tage for sin ydelse over spillerens kontraktperiode, der er angivet ved art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with

Intermediaries, bidrage til en forbedring af markedet efter art. 101, stk. 3 TEUF, hvorfor bestemmelsen i art. 101, stk. 1 vil erklæres uanvendelig, og den potentielle konkurrencebegrænsende aftale kan bestå.

På den anden side kan det antages, at mellemmanden er en del af markedet for spillerhandler. Herved forvinder mellemmandens ydelse ikke ud af markedet, og markedet vil i den forstand ikke forværres, da transaktionen sker indenfor markedets grænser. Mellemmanden er her en uundværlig del af markedet for spillerhandler, som både skaber merværdi for spilleren og klubben i kontraktforhandlingerne. Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries bidrager i denne situation ikke til en forbedring af markedet, hvorfor vederlagsbegrænsningen på mellemmandens vederlag ikke er proportionel i forhold til dennes mål og midler. Undtagelsen fra anvendelsen art. 101, stk. 1 TEUF i art. 101, stk. 3 finder derved ikke anvendelse, da betingelserne ikke er opfyldt, hvorfor art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries fortsat ses som en konkurrencebegrænsende aftale, der potentiel kan hindre handlen mellem medlemsstaterne.

Ud fra ovenstående antagelser vurderes det, at mellemmandens ydelse er en transaktionsomkostning, der foregår indenfor markedet for spillerhandler. Mellemmanden skaber en merværdi for både spiller og klub i kontraktforhandlingerne, som parterne antages ikke selv at kunne skabe. Prisfastsættelsen på 3 procent for mellemmandens vederlag gennem spillerens kontraktperiode, som er bestemt ved art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, findes ikke at være en forbedring af markedet, da transaktionen ikke forsvinder fra markedet. Bestemmelsen er derved ikke proportionel i opfyldelsen af dens mål og midler, hvorfor undtagelsen fra art. 101, stk. 1 TEUF i art. 101, stk. 3 TEUF ikke finder anvendelse.

2.5 Forbud mod misbrug af dominerende stilling (art. 102 TEUF)

Det fastslås i denne bestemmelse, at en eller flere virksomheders misbrug af dominerende stilling er forbudt, når handlen mellem medlemsstater er påvirket, jf. art. 102 TEUF. Det er således udelukkende misbrugen af en dominerende stilling på et givent marked af en eller flere virksomheder, som er stridende i henhold til denne artikel. Selve den dominerende stilling, som den ene eller flere virksomheder kan have, er ikke i sig selv stridende. Desuden forefindes der ikke en undtagelse til art. 102 TEUF, som er lignende med art. 101, stk. 3. Misbrug af en dominerende stilling tillades derfor under ingen omstændigheder. Endvidere

finder art. 102 TEUF kun anvendelse i situationer, hvor handlen mellem medlemsstaterne kan påvirkes. Kravet er lignende med betingelsen for anvendelsen af art. 101.³⁸

I ovenstående analyse er undersøgt art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Der henvises til, at det vurderes, at bestemmelsen er udarbejdet af FIFA, som fremstår som en sammenslutning af virksomheder; at bestemmelsen indeholder et økonomisk aspekt, jf. Meca Medina-dommen; og at der foreligger mulighed for et grænseoverskridende element, der potentielt kan påvirke handlen mellem medlemsstaterne. I nedenstående analyse vil det vurderes, om FIFA har en dominerende stilling på markedet for spillerhandler, og om FIFA misbruger en eventuel dominerende stilling ved bestemmelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries.

2.5.1 FIFA's dominerende stilling

For at bestemme om en eller flere virksomheder har en dominerende stilling på et marked, så er det væsentligt at definere på hvilket marked, virksomheden angiveligt skulle have en dominerende stilling.

I sag C-85/76, Hoffmann-La Roche mod Kommissionen er misbrugsbegrebet for en dominerende stilling blevet fastslået som *et objektivt begreb, som omfatter en af en markedsdominerende virksomhed udvist adfærd, som efter sin art kan påvirke strukturen på et marked, hvor konkurrencen netop som følge af den pågældende virksomheds tilstedeværelse allerede er afsvækket, og som bevirker, at der lægges hindringer i vejen for at opretholde den endnu bestående konkurrence på markedet eller udviklingen af denne konkurrence som følge af, at der tages andre midler i brug end i den normale konkurrence om afsætning af varer og tjenesteydelser, der udspiller sig på grundlag af de erhvervsdrivendes ydelser*, jf. dommens præmis 91.

2.5.1.1 Definition af markedet

I Piau-dommen³⁹ blev markedet i forholdet mellem spilleren, mellemmanden og FIFA udfordret. Dommens præmis 112 bestemte markedet til at være *et marked for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillere og klubber, og sælgerne agenter* (nu betegnet mellemmand). Piau udfordrede hovedsageligt adgangen til selve markedet med de dagældende regler om licens med adgangsgivende eksamen. I nærværende afhandling

---

³⁸ Halgreen, Lars: Sportsret, side 149-151

³⁹ Sag T-193/02

undersøges den konkurrencebegrænsende aftale i forhold til mellemmandens vederlag i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, og markedet, hvorpå spillere, klubber og mellemmanden agerer, vurderes at være lignende med den angivne markedsbestemmelse i sag T-193/02, præmis 112.

Efter markedet nu er defineret som et marked for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillere og klubber, og sælgerne er mellemmandene, så er det nu interessant at se, om FIFA har en dominerende stilling på det angivne marked. Hertil vil den efterfølgende vurdering i Piau-dommen af FIFA's position på markedet benyttes. Det vurderes af Domstolen, at FIFA antages at handle på klubbernes vegne, da organisationen fungerer som et overordnet forbund for de nationale fodboldforbund, hvor klubberne, som medlemmer heraf, er tilhørende, jf. dommens præmis 112. Yderligere kan den bindende virkning af de af FIFA fremsatte regler for klubberne medvirke til, at klubberne hermed tilslutter sig bestemmelser, som kan være med til at begrænse en mulighed for mellemmandens vederlag ved den tjenesteydelse, han udøver. Dette vil medføre, at klubberne vil have en kollektivt dominerende stilling på markedet for mellemmandenes tjenesteydelser, jf. dommens præmis 114, hvorfor FIFA som overordnet organisation for klubberne endvidere vil have en dominerende stilling på det angivne marked. Omstændigheden omkring at FIFA ikke er økonomisk erhvervsdrivende på markedet, hvilket vil sige, at organisationen ikke køber mellemmandenes ydelser, er uden betydning for, om art. 102 TEUF finder anvendelse. Dette er igen vurderet ud fra, at FIFA er den overordnede organisation af de nationale fodboldforbund og klubberne, som er de faktiske købere af mellemmandens ydelser, hvorfor FIFA handler på det angivne marked gennem organisationens medlemmer, jf. præmis 115-116.

Der vurderes derved ud fra ovenstående, at FIFA har en dominerende stilling på markedet for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillere og klubber, og sælgerne er mellemmande.

2.5.2 Misbrug af FIFA's dominerende stilling

Da det efter ovenstående analyse vurderes, at FIFA har en dominerende stilling på det angivne marked, vil det herunder undersøges, om FIFA misbruger deres dominerende stilling på markedet ved prisfastsættelsen for mellemmandens vederlag i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries.

FIFA's hævdede misbrug af dominerende stilling udfordredes også i Piau-dommen. Her fandtes, at den i dommen udfordrede bestemmelse udstedt af FIFA ikke var misbrug af dominerende stilling, da der var tale om en restriktion af kvalitativ art og ikke en restriktion af kvantitativ art. Denne vurdering var yderligere anvendt i undersøgelsen af den udfordrede bestemmelses eventuelle fritagelse i medfør til art. 101, stk. 3 TEUF, jf. dommens præmis 117. I ovenstående analyse omkring art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries eventuelle undtagelse fra art. 101, stk. 1 TEUF ved at opfylde betingelserne i art. 101, stk. 3 TEUF vurderedes det, at den nævnte bestemmelse i FIFA Regulations on Working with Intermediaries ikke var en forbedring af markedet, da selve transaktionen mellem spiller og mellemmand ikke forsvandt fra markedet, hvorfor art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries ikke faldt under undtagelsen i art. 101, stk. 3 TEUF.

I Piau-dommen blev der vurderet, om den hævdede konkurrencebegrænsende aftale udgjorde en kvantitativ eller kvalitativ restriktion. Den samme vurdering antages i nærværende afhandling ikke at have samme virkning. Prisfastsættelsen af mellemmandens vederlag i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries udgør hverken en kvantitativ eller kvalitativ restriktion for at agere på markedet for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillerne og klubberne, og sælgerne er mellemmandene. Mellemmandene kan fortsat agere på markedet selvom en vederlagsbegrænsning er bestemt af FIFA.

Som nævnt, er det ovenstående vurderet, at art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries ikke bidrager til en forbedring af markedet. Bestemmelsen begrænser mellemmandens virksomhed ved at sætte en prisfastsættelse på 3 procent, som mellemmanden kan erhverve i vederlag af spillerens bruttoindkomst over dennes kontraktperiode. På dette marked for udveksling af tjenesteydelser er sælgerne mellemmandene, jf. sag T-193/02 præmis 112. Klubberne, som er blandt køberne på markedet, er medlemmer af de nationale fodboldforbund, som videre er underlagt at følge udstedte regler af den overordnede organisation FIFA, jf. sag T-193/02 præmis 114. Dette vil hermed betyde, at FIFA (køber) med art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries har bestemt en prisfastsættelse for mellemmanden (sælger). Denne adfærd vurderes at være misbrug af dominerende stilling, som direkte eller indirekte kan påtvinge urimelige salgspriser eller fungere som en urimelig forretningsbetingelse. FIFA misbruger

derved deres kollektivt dominerende stilling ved bestemmelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, jf. art. 102a TEUF.

2.6 Juridisk delkonklusion

I denne juridiske del vurderes det, hvorvidt art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er i overensstemmelse med art. 101 og 102 TEUF.

I den ovenstående analyse er det fastslået, at FIFA har den retlige kompetence til at udarbejde regler, som organisations medlemmer er forpligtede til at følge, jf. FIFA Statutes, art. 13, stk. 1a. FIFA's retsakter skal implementeres af medlemsforbundene, så disse opnår de fastsatte mål. Retsakterne kan yderligere følges i alle sine enkeltheder af medlemmerne.

Sportens særlige karakter er et begreb beskrevet i Kommissionens Hvidbog om Idræt. Meca-Medina-dommen satte nye retningslinjer for sportens regler. Dommen gjorde gældende, at EU's konkurrenceretlige regler i art. 101 og 102 TEUF ikke er adskillelige fra sportens særlige kendetegn, hvorfor alle regler i sportens verden er underlagt konkurrencereglerne, jf. dommens præmis 30. Det er dog væsentligt for anvendelsen af art. 101 og 102 TEUF, at der foreligger økonomisk aktivitet. Denne økonomiske aktivitet hos FIFA er fastslået ved, at klubberne udøver virksomhed med økonomisk aktivitet. Klubberne er medlem af de nationale forbund, som videre er underlagt fastsatte regler hos FIFA. Derved anses FIFA for at være en sammenslutning af virksomheder, der via sine medlemmer udøver økonomisk aktivitet på markedet.

Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er implementeret ved art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93. Endvidere har DBU udarbejdet en standardiseret spillerrepræsentationsaftale, som spilleren og mellemmanden kan anvende ved indbyrdes aftale. Art 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93 gør sig gældende i praksis ved, at der i den standardiserede spillerrepræsentationsaftale er givet mulighed for enten at følge den anbefalede prisfastsætning på 3 procent, som mellemmandens vederlag ikke bør overstige, eller spilleren og mellemmand indbyrdes aftaler en procentsats for vederlaget.

Domstolens praksis fastslår, at en konkurrencebegrænsende aftale direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt kan have en påvirkning på handlen mellem medlemsstaterne for at art. 101 TEUF kan finde anvendelse. Den angivne mulighed for at følge prisfastsættelsen på 3 procent for mellemmandens vederlag, der er bestemt ved art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, i DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale udgør en

potentiel påvirkning af handlen mellem medlemsstaterne. Endvidere anses denne potentielle påvirkning at være mærkbar. Denne vurdering er forklaret ved, at når spilleren og mellemmanden følger anbefalingen af vederlag på 3 procent for mellemmandens ydelse, så følges en regel, som er opsat af en sammenslutning af virksomheder, som er aktører på markedet. Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, som er implementeret ved art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93, er derved ikke i overensstemmelse med art. 101, stk. 1a TEUF, hvorfor den indirekte prisfastsættelse ved anbefalingen på 3 procent for mellemmandens vederlag ikke har retsvirkning, jf. art. 101, stk. 2 TEUF.

Herefter blev det undersøgt, om den konkurrencebegrænsende aftale kunne falde under undtagelsen i art. 101, stk. 3 TEUF. For at undtagelsen kan finde anvendelse, så skal aftalen kunne bidrage til at forbedre markedet. Mellemmandens ydelse er vurderet som en transaktionsomkostning, som foregår indenfor markedet, da mellemmanden kan skabe en merværdi for både spiller og klub i kontraktforhandlinger, som de nævnte parter ikke antages selv at kunne skabe. Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries findes ikke at bidrage til en forbedring af markedet, da transaktionen ikke forsvinder fra markedet, hvorfor den ikke er proportionel i forhold til opfyldelsen af mål og midler. Undtagelsen fra art. 101, stk. 1 TEUF i art. 101, stk. 3 finder dermed ikke anvendelse.

FIFA er antaget at handle på klubbernes vegne, da klubberne er medlemmer af de nationale fodboldforbund, der videre er underlagt det overordnede forbund, FIFA, jf. Piau-dommens præmis 112. FIFA's bindende retsakter for klubberne i sidste ende kan medvirke til, at klubberne tilslutter sig bestemmelser, der kan begrænse mellemmandens virksomhed. Klubberne vil fremstå som at have en kollektivt dominerende stilling på markedet for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillerne og klubberne, og sælgerne er mellemmandene, jf. Piau-dommen præmis 114. FIFA vil dermed have en dominerende stilling på markedet, da de fungerer som en overordnet organisation for klubberne.

Endvidere vurderes FIFA's adfærd at være misbrug af dominerende stilling, som direkte eller indirekte kan påtving urimelige salgspriser eller fungere som en urimelig forretningsbetingelse. FIFA vurderes dermed til at misbruge deres kollektivt dominerende stilling efter art. 102a TEUF ved prisfastsættelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries.

Kapitel 3 – Økonomisk analyse

3.1 Indledning

FIFA har som nævnt vedtaget og derigennem DBU implementeret et nyt regelsæt på markedet for mellemmand. Betegnelsen agent er ændret til mellemmand, men har samme betydning. Ændringen af betegnelsen for den person som repræsenterer en spiller eller klub er kommet i samme moment med, at alle spilleragentlicenser bortfalder, da det er vedtaget, at der skal være et registreringssystem. Denne vedtagelse af ændring fra et licenssystem til et registreringssystem vil blive nærmere analyseret i dette kapitel. Dertil vil der analyseres årsager til at spillere vælger at lade sig repræsentere af en mellemmand, samt hvordan spillerens og mellemmandens interesser bliver afstemt i et forhandlingsmæssigt perspektiv. Ydermere er dobbeltrepræsentation blevet tilladt af FIFA. En mellemmand kan nu repræsentere både spiller og klub i forhandling med hinanden. Denne interessekonflikt vil derfor også være interessant at analysere.

I nedenstående analyse vil spilleren og klubben i alle tilfælde skulle betragtes som *principalen* og mellemmanden som *agenten*.

3.2 Bosman dommens indvirkning på markedet for spillerhandler

Efter Bosman-dommens (sag C-415/93) afgørelse i 1995 ændredes markedet for spillerhandler markant. Dommen gjorde det lettere for fodboldspillere at skifte til en klub i en anden medlemsstat. I nedenstående afsnit fremhæves de mest relevant ændringer for fodboldspillerenes virke, der samtidig havde en effekt på mellemmandens indflydelse.

3.2.1 Kontraktudløb

De forhenværende regler for fodboldspillere, der havde kontraktudløb med deres arbejdsgiver (klub), gjorde, at arbejdsgiveren kunne kræve en betaling af spillerens nye arbejdsgiver for skiftet selv efter, at spillerens kontrakt med klubben var udløbet. Efter dommens afgørelse i 1995 fandt Domstolen, at denne regel var i strid med reglerne omkring arbejdskraftens fri bevægelighed. Derfor gjorde dommen, at spillere kunne skifte til en anden klub i en anden medlemsstat uden, at den forhenværende klub kunne kræve en betaling for spilleren. Som sagen om Bosman forklarer, så blev denne "boykottet" af sin arbejdsgiver efter kontraktudløbet, så Bosman ikke kunne udføre sit virke i klubben ved at spille kampe, indtil

en ny arbejdsgiver havde købt spilleren fri af den nuværende arbejdsgiver. Dommens afsigelse gjorde det i sagens natur nemmere for spillere at finde en ny arbejdsgiver.

Med denne ændring åbnedes markedet yderligere op for mellemmandens virke på markedet for spillerhandler, da der ikke længere skulle betales et vederlag for spilleren ved dennes kontraktudløb.

3.2.2 Udlændingekvotienter

En anden ændring ved Bosman-dommens afgørelse gjorde, at udlændingekvotienterne i diverse nationale fodboldforbund i medlemsstaterne var i strid med reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed. Udlændingekvotienterne betød, at kun et vis antal udlændige kunne repræsentere en klub i en anden medlemsstat. Disse kvotienter gjaldt både for spillere med EU-borgerskab og fra lande udenfor EU. Dommen gjorde dog op med kvotienterne for EU-borgere.

Afgørelsen i Bosman-dommen har haft en markant betydning for klubbernes trupsammensætning siden 1995 især i de største ligaer i Europa. I nedenstående tabel ses udviklingen af registrerede udenlandske spillere i de bedste ligaer i England, Tyskland og Italien. Tabellen viser antallet af registrerede udenlandske spillere i forhold til det samlede antal spillere i ligaerne for sæsonerne 1993/1994, hvilket er før Bosman-dommens afgørelse, 1998/1999, som er fire år efter Bosman-dommens afgørelse og for den nuværende sæson 2015/2016. Tallene, som oplyses, er først antallet af udenlandske spillere efterfulgt af det samlede antal registrerede spillere i ligaen.⁴⁰

Udenlandske spillere/samlet antal spillere	England (Premier League)	Tyskland (Bundesligaen)	Italien (Serie A)
1993/1994	183/607	102/470	70/478
1998/1999	341/669	219/548	172/562
2015/2016	372/547	260/527	308/550

Den nedenstående tabel viser det procentvise forhold af udenlandske spillere i forhold til det samlede antal spillere i ligaerne.

---

⁴⁰ www.transfermarkt.com

	England (Premier League)	Tyskland (Bundesligaen)	Italien (Serie A)
1993/1994	30,1 %	21,7 %	14,6 %
1998/1999	51 %	40 %	30,6 %
2015/2016	68 %	49,3 %	56 %

Som tabellerne viser, så har der været en markant stigning i antallet af udenlandske spillere i de største ligaer i Europa. Bosman-dommens afgørelse har haft en indflydelse, som ikke har været set før 1995. I 1999 spillede Chelsea Football Club den første kamp uden engleske spillere i startopstillingen mod Southampton i den engelske Premier League,⁴¹ og i 2005 spillede Arsenal Football Club den første kamp uden engleske spillere i hele den udtagne trup af 16 spillere til kampen mod Crystal Palace.⁴² Chelsea og Arsenal vandt begge deres kampe med henholdsvis 2-1 og 5-1.

3.2.2.1 Spillere udenfor EU, globalisering og TV-indtægter

Der er dog andre variabler, som skal nævnes i sammenhæng med Bosman-dommens indflydelse på de overnævnte antal udenlandske spillere i de europæiske ligaer. For det første, at der ikke taget hensyn til, hvilken nationalitet de udenlandske spillere har. Som nævnt ovenfor, så har Bosman-dommens afgørelse kun indflydelse på arbejdskraftens fri bevægelighed for spillere med EU-borgerskab. Der kan derfor være spillere med oprindelse i lande udenfor EU. Antallet af spillere fra ikke-medlemsstater kan stadig være begrænset af kvotienter i de nationale fodboldforbund.

Endvidere har den øgede globalisering gjort kendskabet til spillere fra lande udenfor EU større. De største fodboldklubber har talentspejdere (også kaldet scouts) søgende globalt efter de største talenter. Og samtidig med den med tiden øgede globalisering har interessen for at se fodbold i de største ligaer vokset. Dette har gjort, at TV-rettighederne til at transmittere eksempelvis den engelske Premier League er steget anseeligt. I 2015 sikrede Sky Sports sig rettighederne til de fleste af kampene i Premier League i perioden 2016/2019, hvor BT Sports sikrede sig rettighederne til de resterende kampe. Det samlede beløb for TV-aftalen

---

⁴¹ Leach, Conrad: *Slick Flo the pick of Chelsea's 11-man foreign legion*

⁴² BBC Sport: *Wenger backs non-English line-up*

lød på 5,136 milliarder engleske pund. Den forhenværende treårige aftale lød på samlet 3,018 milliarder engleske pund. Sky Sports betalte 4,176 milliarder engleske pund for de samme rettigheder, som de i den forhenværende aftale betalte 2,28 milliarder engleske pund for. Klubberne i den engelske Premier League deler over den treårige periode vederlaget for TV-rettighederne mellem sig efter en fordelingsnøgle.⁴³

3.2.3 Mellemandens øgede muligheder

Med Bosman-dommens afgørelse omkring spillerenes virke under arbejdskraftens frie bevægelighed sammenholdt med den øgede globalisering og den øgede interesse for sporten, giver det klubberne et større rådighedsbeløb, mellemmændene har et større spillerum at handle i. Det vurderes derfor, at da mulighederne for, at en spiller skifter klub er blevet lettere uden de forhenværende adgangsbarriere for deres virke, så er mulighederne for, at spillerenes tilknyttede mellemand skal forhandle på sin klients vegne også blevet større. Både når det gælder en fornyelse af spillerens kontrakt med sin nuværende arbejdsgiver, og hvis der er tale om et klubsifte. Yderligere har i særdeleshed TV-rettighedernes størrelse gjort, at klubberne er villige til både at købe en spiller fri af en kontrakt hos en anden klub og også betale spilleren mere i løn for sit arbejde. Herved får mellemanden også et større vederlag for sit arbejde, når spillerens forhandlede løn bliver større. I perioden fra den 1. oktober 2014 til den 30. september 2015 brugte klubberne i den engelske Premier League 130 millioner engelske pund i vederlag til mellemmænd. Dette er en stigning på 15 millioner engelske pund i forhold til året før.⁴⁴ Disse vederlag er samlet set både fra forhandlinger omkring en spillers kontraktforlængelse hos sin nuværende klub og mellemandens vederlag ved spillerens klubsifte.

3.3 Repræsentation - Spilleren og Mellemanden

I dette afsnit analyseres af hvilke årsager en spiller vælger at ansætte en mellemand til repræsentation. Dette er interessant, da det vil give et overblik over, hvilke kompetencer en mellemand besidder og derigennem give et indblik i, hvad spilleren vurderer ikke at have samme information og kompetence i.

---

⁴³ Rumsby, Ben: *Premier League TV deal: Sky Sports break bank to dominate £5.136bn contract*

⁴⁴ Sheen, Tom: *Premier League clubs spend record £130m on agents fees*

Grundlæggende er udgangspunktet, at en spiller ansætter en mellemmand, da spilleren ikke har samme ekspertise på fodboldmarkedet. Der er ingen lovgivningsmæssige krav eller andre udefrakommende faktorer, som dikterer, at en spiller skal vælge at lade sig repræsentere. En mellemmands arbejde består hovedsageligt i at lede en forhandlingsproces på vegne af spillere. Afhængig af erfaring, så har mellemmanden siddet i forhandlingssituationer med klubber før og har derfor en mere nuanceret indsigt i, hvordan en sådan forhandlingsproces skal foregå.

Nedenfor nævnes 3 punkter, som en spiller med fordel kan forvente ved benyttelse af en mellemmand til repræsentation af dennes interesser ved forhandling:

1. Mellemmanden har ekspertise med markedet. Selvom fagforeninger, nære familiemedlemmer vil kunne bistå med rådgivning, så antages det at velinformerede mellemmand har en langt mere nuanceret forståelse for de aftaler, der forhandles på markedet. Mellemmand kan også bedre forstå de behov og interne arbejdsgange i de forskellige klubber.⁴⁵
2. Mellemmanden har gode forhandlingsevner og et teknisk kendskab til forhandlingsproces samt om muligt et kendskab til eventuelle kollektive overenskomster i de forskellige lande/ligaer. Mellemmand er som alle andre mennesker fra forskellige lande og kommer derfor fra forskellige kulturer. Hvis en spiller vil til en specifik klub eller et specifikt land, så kan der kræves forskellige tilgange til denne forhandling.
3. Mellemmanden kan holde en følelsesmæssig distance til modparten, som kan give en vis fleksibilitet, rationalitet og et mere kontrolleret forhandlingsforløb. Hvis to principaler forhandler med hinanden, og den ene af parterne ytre noget følelsesmæssigt, som er skadeligt for det videre forhandlingsforløb, så kan det være svært at fortsætte derfra. Her kan en mellemmand være en stødpude for irrationelle og emotionelle udbrud, da denne ikke på samme er involveret følelsesmæssigt i forhandlingen.⁴⁶

Disse 3 punkter er til gavn for både spilleren og mellemmanden og er årsagerne til, at en spiller vælger en mellemmand til repræsentation. Det kan være svært at penetrere markedet for 'repræsentation af professionelle fodboldspillere', da en mellemmands ekspertise udgør

---

⁴⁵ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 238-239

⁴⁶ Thompson, Leigh, side 241

en intellektuel kapital, og dennes omdømme alene må betragtes ud fra en synlig erfaring. Det hævdes af mellemmand, at de generer en merværdi således, at de forhandler bedre kontrakter for deres spillere, selv efter at deres vederlag er fratrasket. Om dette er korrekt, eller hvor ofte dette er korrekt, skal være usagt, men dommen fra markedet er åbenbart klar. Langt størstedelen af spillere ansætter mellemmand til at forhandle deres kontrakter frem for at gøre det selv.⁴⁷ I hvert fald udtaler de tre sportsdirektører fra henholdsvis Aab Boldklub (Allan Gaarde), Brøndby IF (Troels Bech) og FC. Midtjylland (Claus Steinlein), at de bruger uforholdsmæssigt meget tid på mellemmand.⁴⁸

For mellemmandens perspektiv er spillere naturligvis interessante, da mellemmandens vederlag afhænger af en aftaleindgåelse mellem spilleren og klubben, hvori enten et fastbeløb eller procentsats af spillerens løn afgives som vederlag til mellemmanden. Af de spillere, som er blevet adspurgt i denne afhandling, fremlægges det, at den mest benyttede vederlagsform til en mellemmand er en procentsats af spillerens løn – altså kommission.⁴⁹

Selvom mellemmanden må antages at være en mere erfaren forhandler end spilleren, så er det væsentligt for spilleren at modstå enhver fristelse til at forenkle mellemmandens opgave ved at angive et enkelt beløb på et eventuelt spørgsmål om, hvad der ville være et acceptabelt resultat. I stedet skal spilleren have fokus på interesser, autoritet og indsats og ikke positionelle standpunkter. Spilleren skal undgå at kvantificere eller reducere sine interesser til en enkelt dimension såsom et specifikt beløb.

3.3.1 Asymmetrisk information

Afsnittet her analyserer, hvorledes asymmetrisk information eksisterer i repræsentationsforholdet mellem en spiller og en mellemmand. Interessant er det, da asymmetrisk information er en videnskabsteoretisk forudsætning for afhandlingens problemstillinger, hvor de to former *adverse selection* og *moral hazard* forefindes i dette principal og agent forhold, som spilleren og mellemmanden indgår i. Dertil vurderes det, at nedenstående vil forbedre indsigten i repræsentationsforholdet inden dette analyseres i et forhandlingsmæssigt perspektiv og de mere specifikke artikler i FIFA Regulations on Working with Intermediaries og DBU's Cirkulære nr. 93 analyseres.

---

⁴⁷ Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere

⁴⁸ Tipsbladet: *Video: Så stor en rolle har fodboldagenter i Superligaen* (Indslag fra Canal 9)

⁴⁹ Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere

Til at starte med må informationsusikkerhed i afhandlingen skitseres. Selvom både ukomplet information og asymmetrisk information refererer til usikkerheder, så adresserer disse til to forskellige slags usikkerhed. Ukomplet information refererer på den ene side til usikkerheden omkring selve begivenheden, hvorimod asymmetrisk information på den anden side refererer til situationer, hvor parter skal samarbejde eller handle med hinanden, men ikke har samme information til rådighed. Under asymmetrisk information, som er den form for usikkerhed, der eksisterer i afhandlingen, udelukkes det, at der eksisterer usikkerhed om, hvilke begivenheder der kan forekomme. Parterne er derfor velvidende om, hvilke usikkerheder der eksisterer.

Under forhandling mellem en spiller og en klub bliver der oftest benyttet og herigennem ansat en mellemmand til repræsentation. Det kan være enten af både spiller og klub eller kun den ene part. De fleste spillere har ikke samme ekspertise på fodboldmarkedet som kvalificerede mellemmand. Spilleres kontraktforhold er ikke offentligt tilgængelige. Når en spiller skal indgå i forhandling med en klub, må denne spiller forsøge at værdiansætte sig selv. Hvis spilleren vurderer, at det er han ikke kompetent nok til selv, så er muligheden at ansætte en mellemmand til denne opgave. Når en spiller skal vælge en mellemmand til at repræsentere sig i forhandling på vegne af denne, så vil spilleren naturligvis have den mest kvalificerede mellemmand. En problematik i afhandlingen er, at der er elimineret en adgangsbarriere for mellemmand således, at de ikke længere skal bestå en eksamen for at kunne agere på markedet, men nu blot skal registrere sig mod et mindre beløb. Problematikken foreligger, når en spiller skal afsøge markedet for mellemmand, så vil spilleren have svært ved at gennemskue, hvilken mellemmand som er kvalificeret, og hvilken som ikke er.

Desuagtet hvilken branche som man refererer til, så kan mange unge personer, som starter på arbejdsmarkedet muligvis relatere til en manglende viden om deres egen værdi. Det samme gør sig gældende i fodboldverdenen. Formanden for den danske spillerforening Mads Øland udtaler således; *"Spilleren oplever en ny kontraktsituation tre-fire gange i løbet af en karriere med flere års mellemrum. De er novicer i forhold til agenter og klubber, der agerer i det her marked dagligt".*⁵⁰

---

⁵⁰ Borre, Martin: *Agenter spiller dobbeltrolle i den danske Superliga*

Yderligere har adspurgte spillere i denne afhandling forklaret, at de ikke fysisk har været tilstede under forhandlinger, hvilket vil sige, at det er mellemmanden og klubben, der kommunikerer med hinanden.⁵¹ Spillerne deler information inden og undervejs med mellemmanden om, hvorledes forhandlingsprocessen forløber, men ikke desto mindre, giver det mulighed for mellemmanden til at selekttere, hvilken information spilleren skal modtage. Derfor må spilleren være metodisk i sin tilgang for at skabe en interessebaseret forhandlingssituation. Oftest ser spilleren først noget på skrift, når alt er forhandlet på plads, og det blot er spillerens underskrift, som mangler. For repræsentationens virke er det helt essentielt, at spilleren og mellemmanden inden men også under forhandlingerne med en klub, har forventningsafstemt forløb, autoritet relevante interesser med hinanden således, at mellemmanden bedst muligt kan repræsentere spilleren. Selv i tilfælde, hvor der løbende bliver kommunikeret mellem spilleren og mellemmanden, må det konstateres, at mellemmanden har mere information end spilleren.

I afsnittet her er det væsentlige ikke, om mellemmanden har noget incitament til at tilbageholde information eller på en måde handle i egen interesse. Vurderingen i dette afsnit består i, om asymmetrisk information mellem spilleren og mellemmanden eksisterer, hvilket ovenstående skitserer. Efterfølgende vil formen af asymmetrisk information og skjulte handlinger blive analyseret.

3.3.2 Tilpassede interesser i et forhandlingsmæssigt perspektiv

Da mellemmandens egenskaber er blevet oplyst ovenfor, og det helt grundlæggende er blevet påvist, at der foreligger informationsasymmetri i forholdet mellem spilleren og mellemmanden, så vil der i dette afsnit blive analyseret, hvordan spilleren på baggrund af asymmetrien alligevel kan formå at få tilpasset sine interesser med mellemmanden. Analysen vil blive foretaget i et forhandlingsmæssigt perspektiv, da det er den primære funktion, som mellemmanden har i ansættelsesforholdet til spilleren.

Selvom det er mellemmanden, som foretager forhandlinger på vegne af spilleren, så skal det påpeges, at det er spillerens forhandlinger og ikke mellemmandens. Det ligefremme er, at mellemmanden skal følge de instruktioner, som spilleren giver denne, men det interessante er, hvordan dette skal gøres. Nedenfor vil det blive analyseret, hvorledes spilleren kan få sine interesser videreformidlet og herigennem afstemt med mellemmanden.

---

⁵¹ Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere

Som spiller i forhandlinger med en klub, må spilleren tage følgende forholdsregler i beskyttelsen af mellemmandens inkompetence, interessekonflikter og handlinger, der potentielt eller aktuelt, kan obstruere spillerens tilfredshed.

For det første skal spilleren undgå at give vage instruktioner til mellemmanden, hvilket er instruktioner, der er standpunkter. Hvis instruktionerne er absurde i forhold til krav, som spilleren med alt magt vil have gennemført, så opstår risikoen for at forhandlingerne ender i dødvande. På den anden side må spilleren ikke desto mindre stille tilstrækkelige instrukser for at undgå en tidlig overensstemmelse mellem mellemmanden og modparten og dermed forringede aftale.⁵²

For det andet er spilleren nødt til at reducere mellemmandens autoritet til overhovedet at kunne forpligte tidligt i forhandlingsprocessen. På denne måde mindsker spilleren muligheden for mellemmanden i at indgå en forhastet aftale, for at få en hurtig kommission. Spilleren må på fornuftigvis ikke give afkald på muligheder for at skabe nye løsninger, som måske bedre kan tilfredsstille dennes interesser.⁵³

For det tredje skal spilleren få en fornemmelse af, hvordan dennes interesser opfyldes i forhold til, hvordan klubben reagerer på instrukserne givet til mellemmanden. Det kan spilleren gøre det ved at insistere på regelmæssige konsultationer med mellemmanden. Igennem sådanne konsultationer giver spilleren og mellemmanden hinanden mulighed for selektivt at dele information og præferencer til den fortsatte tilgang. Når de er nået til overensstemmelse, kan spilleren ændre rækkevidden af autoritet, der skal gives til mellemmanden. Denne ændring af autoritet til at give flere bindende svar på vegne af spilleren kan sætte både mellemmanden og spilleren i en stærkere forhandlingsposition. Bindende svar kan i sidste ende ikke forpligte spilleren, hvis denne ikke underskriver aftalen, men antagelsen er her, at spilleren er velvidende og har derfor accepteret på forhånd de forpligtelser, som mellemmanden når til enighed med klubben om. Grundet konsultationer mellem spilleren og mellemmanden, så skal spilleren ikke bekymre sig om disse bindende svar i takt med, at forhandlingerne skrider frem fra den ene fase til den næste.

For det fjerde skal spilleren styrke og kontrollere rigtigheden af kommunikation ved at kontrollere, at mellemmanden formidler tilbud og endelige forpligtelser direkte til

---

⁵² Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 270

⁵³ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 270-271

beslutningstagerne i klubben, hvilket er hovedpersonen på den anden side af forhandlingsbordet.⁵⁴

Det er en balancegang, hvordan og hvornår en spiller skal give tilladelse til, at mellemmanden må foretage bindende forpligtelser for denne. Spilleren har interesser, og mellemmanden besidder information og strategisk og taktisk indsigt, som bliver mere konkrete under forhandlingsprocessen med klubben. Derfor er det interessant at se på, om det med fordel for spilleren kan give mening at afgive autoritet, som de forskellige faser skrider frem i forhandlingsprocessen.⁵⁵

Ved begyndelsen af en forhandling skal mellemmanden ikke have nogen autoritet til at lave en bindende forpligtelse af et hvert konkret spørgsmål i forhandlingerne. Det er af den overbevisning, at de første faser af en forhandling er mest sandsynlige at være konstruktive, hvis det forstås af både mellemmand og klub, at intet sagt vil udgøre en bindende væsentlig forpligtelse.

Hvis mellemmanden eller klubben fra første møde kan forpligte, så vil kommunikationen blive meget formel og både mellemmand og klub vil vægte deres ord og gerninger på et ikke særlig fleksibelt niveau. Det vurderes væsentligt, at mellemmanden og klubben skaber et miljø, hvor kreativitet og fleksibilitet af problemløsning forekommer. Ved som spiller at eliminere autoritet af første møde til indgåelse af bindende forpligtelser gør, at denne kan fokusere på andre aspekter af forhandlingsprocessen, hvilket vurderes at ville give bedre resultater.⁵⁶

Modsat autoriteten til at foretage bindende forpligtelser tidligt, så skal spilleren inden for sine instrukser til gengæld tillade mellemmanden et spillerum tidligt således, at mellemmanden har mulighed for at designe og begynde at udvikle en effektiv samlet forhandlingsproces.

Den grundlæggende tilgang i mellemmandens forhandling på vegne af spilleren er baseret på en proces i forhandlingen med betydelig læring undervejs, hvor det forventes, at mellemmanden og klubben opbygger en struktur for de forhandlinger, som vil ramme en række faser, og dermed er egnet til udarbejdelse af mindre udkast og til sidst en komplet aftale.

Forhandling på vegne af en spiller er en form for standardiseret forhandling, hvor mellemmanden til tider skal være mere eller mindre opsøgende i forhold til indhentelse af

---

⁵⁴ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 271

⁵⁵ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 68

⁵⁶ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 69-70

tilbud fra potentielle klubber. Derfor skal både mellemmanden og spilleren være opmærksomme på at tage hensyn til den bestemte situation. For eksempel kan en mellemmand godt begynde forhandlingerne med en auktion af sin spiller mellem konkurrerende klubber til at fastsætte engagementet omkring de grundlæggende finansielle vilkår efterfulgt af forhandlinger vedrørende detaljerne i aftalen.

Udover den strukturelle og formelle del i forhandlingerne, skal spilleren kræve, at mellemmanden fra starten fører en ubetinget og klar kommunikation mellem spilleren og klubben. Denne skal være let, åben, regelmæssig og hyppig.⁵⁷

Spilleren skal fokusere på den indholdsmæssige del af sine instrukser, hvilket er spillerens interesser, prioriteter og alternativer, snarere end på specifikke beløb. Som skitserede tidligere vil en for tidlig specificering af acceptable og uacceptable beløb have en tendens til at bortlede mellemmandens opmærksomhed på interesser og over på standpunkter. I stedet skal spilleren tydeligt henlede mellemmandens opmærksomhed på de vigtigste af sine interesser og angive en relativ prioritering blandt disse interesser. Ydermere er det vigtigt, at spilleren lytter på mellemmandens ekspertise og vurderer alternative løsninger til en aftale. Der er ikke kun en måde at nå i mål, hvor mellemmanden med øgende tillid i processen må forventes at tage mere ejerskab i det endelige resultat.⁵⁸

Nogle spillere kan være bekymret for, at ved angivelse af kun interesser og ikke et specifikt beløb, vil gøre mellemmanden utilstrækkeligt motiveret til at forhandle kraftigt og aggressivt på dennes vegne. Det vurderes, at dette problem bedst kan opfyldes ved at etablere faste forventninger omkring konsultationer internt mellem spilleren og mellemmanden, snarere end ved at sætte kunstigt aggressive beløb. I det omfang at det spilleren stadig er bekymret, kan hyppigere kontrol med mellemmanden være passende.

For netop at mindske spillerens bekymring bør spilleren fastlægge klare forventninger om kvalitet og hyppigheden af rapporteringen fra mellemmanden.⁵⁹

Når forhandlingerne har bevæget sig frem, og der er etableret kreativt og fleksibelt strukturelt forhold mellem mellemmanden og klubben, så skal spilleren indkalde mellemmanden til et møde. Under dette møde skal spilleren spørge mellemmanden til et estimat af tidshorisont på færdiggørelse af forhandlingsprocessen og deraf mellemmandens

---

⁵⁷ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 70-71

⁵⁸ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 71-73

⁵⁹ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 74

anbefaling af, hvor meget autoritet som ville være nyttigt at have i kommende fase og hvorfor. En sådan redegørelse giver spilleren en meget bedre forståelse af forhandlingerne, så yderligere instruktioner kan være mere nuanceret og interessebaseret snarere end positionelle standpunkter.⁶⁰

Anvisningerne må tilrådeligt være skriftlige. For at mindske risikoen for misforståelser og uorden bør disse skriftlige instruktioner være klart defineret, så mellemmanden har fuld forståelse for, hvilke forpligtelser som denne har autoritet til at give bindende svar på. Dette vil i samme moment mindske klubbens mulige bekymringer om at blive unddraget ved at forhandle med en mellemmand, der ser ud til at mangle autoritet. Undervejs i forhandlingsprocessen har spilleren og mellemmanden i sammenhold drøftet, hvilke alternativer der er på de enkelte forhandlingspunkter, men også hvilke andre klubber interesseret og derigennem kan være et alternativ til den samlede aftale.

Endvidere kan spilleren vælge at give agenten instruktioner vedrørende disse anvisninger, som spilleren vil holde fortrolige. Disse kan omfatte de vigtigste prioriteringer og afvejninger blandt interesser og specielt oplysninger om dennes alternativer. Hvorvidt og hvornår videregivelse af sådan information fra spilleren og mellemmanden til en klub er en taktisk beslutning vil variere konkret fra situation til situation.⁶¹

Ved først at analysere spillerens årsager til valg af mellemmand og derefter den informationsasymmetri, som et sådan ansættelsesforhold indeholder, er der i dette afsnit blevet anvendt forhandlingsteori i konteksten af dette forhold. Med den anførte forhandlingsteori er der givet spilleren nogle strategiske værktøjer, som skal hjælpe denne med en forbedret proces og meget konkret metodetilgang til afstemning af interesser.

Spilleren kan med ovenstående analyse kontinuerligt i hele processen se, hvordan forhandlingerne forløber. Spilleren kan gennem hyppige møder hele tiden være sikker på, hvad mellemmanden foretager, og hvor godt denne foretager det. Mellemmanden skal fra starten af ikke have autoritet til at acceptere nogle bindende forpligtelser på vegne af spilleren. Først skal mellemmanden og klubben rent strukturelt skabe et fleksibelt og kreativt

---

⁶⁰ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 74

⁶¹ Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E., side 75

forhandlingsmiljø. Desto længere i forhandlingsprocessen mellemmanden kommer på vegne af spilleren med klubben, desto mere udvides mellemmandens autoritet.

Meget afgørende er den indledende og løbende dialog mellem spiller og mellemmand.

Spilleren skal tilskynde mellemmanden til at forfølge en interessebaseret tilgang i stedet for en standpunktsbaseret tilgang af forhandlingerne. Mellemmanden vil muligvis gerne have specifikke beløb opgivet, men det er ikke tilrådeligt at give, da det er et meget specifikt standpunkt, hvilket ikke vurderes at skabe et fundament for det bedste resultat.

3.4 Hidden Information

En forudsætning for at opnå optimale og konkurrencedygtige markeder er, at købere og sælgere har perfekt information om kvaliteten af varer og tjenesteydelser, der bliver handlet. I virkeligheden er der mange varer og tjenesteydelser, for hvilke denne antagelse ikke er opfyldt. For eksempel har købere af brugte biler ikke samme information, om en brugt bil er af høj eller lav kvalitet. Købere af fast ejendom, aktiehandlere eller andre under almindelige ansættelsesforhold kan ligeledes have asymmetrisk information.

Denne del i afhandlingen fokuserer på en særlig vigtig situation, hvor perfekt information ikke er opfyldt i ansættelsesforholdet mellem spiller og mellemmand. Herigennem anskues hvordan ændringen fra et licenssystem til et registreringssystem har af indflydelse på spillerens valg af mellemmand. Ydermere hvordan den asymmetriske information tager sin form i dette ansættelsesforhold, måden hvori den forekommer, samt hvorledes den håndteres. Spilleren har ikke fuldkommen information om kvaliteten af potentielle mellemmande, og ansættelse kan være risikabelt, især hvis det er vanskeligt at skifte til anden mellemmanden, eller hvis mellemmanden ikke har de forventede egenskaber.

Nedenfor vil der blive fokuseret på faktorerne usikkerhed, kvalitet og asymmetrisk information i form af *adverse selection* på arbejdsmarkedet for mellemmande.

3.4.1 Licenssystem eller registreringssystem

Licenssystemet for fodboldagenter er ophævet og erstattet af et registreringssystem for mellemmande, hvor ingen kvalifikationer (eksamen), erhvervsforsikring eller erfaring er påkrævet. Det betyder, at mellemmande ikke længere skal bestå en eksamen og derigennem være i besiddelse af et FIFA licens som under licenssystemet, men mellemmanden kræves i stedet at være registreret ved et nationalt fodboldforbund og betale en nærmere bestemt

registreringsafgift. Før en mellemmand kan registreres, må denne anerkendes at have et 'godt' omdømme⁶² og en ren straffeattest. Som en del af registreringsprocessen skal alle mellemmande underskrive en mellemmandserklæring, hvor de bekræfter deres tilslutning til bestemmelserne i det nye regulativ og reglerne i det nationale fodboldforbundet, hvor de erklæringsmæssigt er forbundet. Der vil derfor med udgangspunkt i George A. Akerlofs artikel *The Market for Lemons*⁶³ analyseres, om denne ændring fra licenssystem til registreringssystem påvirker spillerens viden om kvaliteten af mellemmandens ydelse. Dette gøres ved først at se på Akerlof oprindelige brugtbils eksempel og dernæst et analogt eksempel med spillere og mellemmande.

3.4.2 A Lemon's Market

George A. Akerlofs artikel *The Market for Lemons* relaterer sig til kvalitet og usikkerhed på markedet for brugte biler. Dertil er sælger bekendt med kvaliteten af den brugte bil, hvilket køber ikke er, hvorfor der foreligger asymmetrisk information. Den form for informationsasymmetri, som foreligger, er *adverse selection* og har derfor karakter af et *ex ante* problem. George A. Akerlof benytter brugtbilmarkedet til at simulere et eksempel. Der er to slags brugte biler på markedet, lavkvalitets brugte biler (almindeligvis i USA kendt som "lemons") og højkvalitets brugte biler. Sælgere kender deres biler og ved udmærket, om deres bil er en lemon eller ej.

Værdien af en bil med lav kvalitet er lavere end værdien af en høj kvalitets bil. I George A. Akerlofs artikel er konklusionen, at markedet til sidst vil fejle, da det eneste produkt, der tilbydes på markedet, er lemons.

Nedenfor vil gennemgås et opsat eksempel, som i grove træk er skitseret ud fra George A. Akerlofs artikel, hvorefter et analogt eksempel af samme problemstilling på markedet for spillere og mellemmande vil belyses. Begrebet lemons, som er forklaret ovenfor, vil gennemgående blive benyttet.

Det skal forestilles, at der er en række brugte biler på et markedet. Nogle biler er gode, mens andre er reelle lemons. Nærmere bestemt er der brugte biler, som for køber har en værdi på mellem 10000kr. og 30000kr., hvor hver pris er lige sandsynlig. Antagelsen er så, at en brugtbilsværdi for køber er $(kr. x)$ og $(kr. x - 2000)$ for sælger. Beslutningsprocessen for

---

⁶² 'Godt omdømme' er både i FIFA's regulativ og DBU's Cirkulære ikke nærmere defineret

⁶³ Akerlof, George A.: *The Market for "Lemons": Quality Uncertainty and the Market Mechanism*

køber er derved, at denne kun køber, hvis prisen er mindre eller lig med den værdi, han vurderer varen er værd. Endvidere vil sælger kun afsætte sin vare, hvis denne får samme eller mere værdi af salget, end varen er værd.

Efterfølgende antagelse er, at der findes et begrænset udbud af biler på hvert værdiniveau, mens et langt større antal mennesker står klar til at købe.

Hvis kvaliteten af en bil var tydelig for både køber og sælger, så ville logikken i udbud lig efterspørgsel medføre, at biler værd (kr. x) for købere sælges for netop denne pris, og konkurrencen blandt køberne ville byde prisen på disse biler op til dette niveau. Alle sælgere af en brugt bil ville være villig til at sælge og indkassere de 2000kr. der skabes i merværdi. Men kvaliteten af en brugt bil er sjældent kendt præcist af køberne, hvorimod sælgerne er mere oplyste om, hvad deres brugte biler er værd. I dette eksempel er antagelsen, at købere er ude af stand til at se noget om kvaliteten af en brugt bil, og de er villige til at betale for den gennemsnitlige kvalitet af brugte biler, der er bragt på markedet.

Hvis både købere og sælgere kender kvalitetsniveauerne på alle de biler, som sælges, formodes det, at alle brugte biler ville blive solgt. Det vil sige, at brugte biler af en værdi fra 10000kr. til 30000kr. bliver bragt på markedet af deres ejere. Så den gennemsnitlige værdi af brugte biler på markedet er 20000kr., og det er den pris, markedet fastsætter. Informationsasymmetrien *adverse selection* tager nu sin form. Hvis nogen har en brugt bil på en værdi højere end 22000kr. for køberne og deraf en værdi højere end 20000kr. for sælgeren, så vil denne sælger bringe bilen af markedet. Hvorfor sælge en bil for 20000kr., som har en højere værdi end dette beløb for sælgeren.

Derfor er de eneste biler, der ville komme på markedet, hvis markedsprisen er 20000kr. dem, der har en værdi mellem 10000kr. og 22000kr. for køberne. Men den gennemsnitlige værdi af denne række brugte biler er 16000kr., så dette er nu prisen, markedet fastsætter. *Adverse selection* tager sin form igen. Ejere af brugte biler til en værdi af mere end 18000kr. for køberne og dermed en højere værdi end 16000kr. for sælgerne, vil bringe deres brugte biler af markedet, hvis prisen er 16000kr. Nu er de eneste brugte biler, der kommer på markedet dem, hvis værdi er mellem 10000kr. og 18000kr.

Herigennem falder markedsprisen til 14000kr. Nu vil biler af en værdi højere end 16000kr. bringes ud af markedet, så markedet består af biler med en værdi mellem 10000kr. og 16000kr., hvilket betyder, at markedsprisen falder til 13000kr., og flere biler trækkes ud af markedet, og således fortsætter prisfaldet.

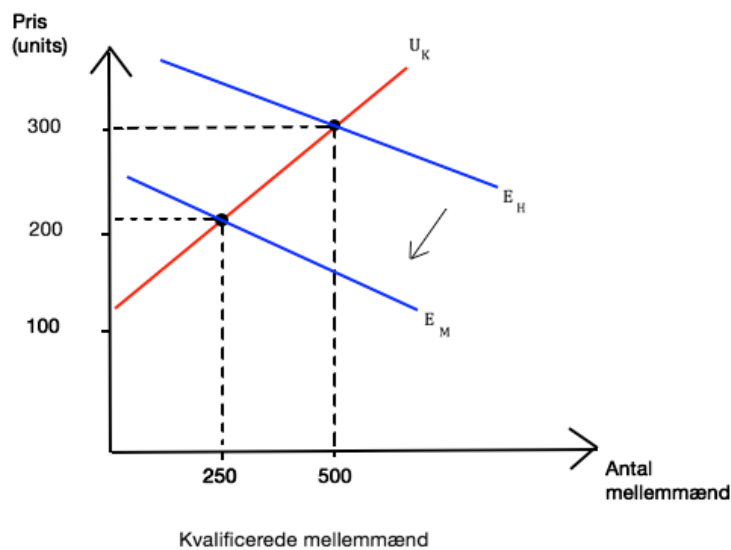
Eksemplet er meget teoretisk, og virkeligheden er heldigvis ikke så slem. *Adverse selection* problemet i dette eksempel findes ikke i virkeligheden, men effekten forefindes i det virkelige liv, og den er særligt tydelig, når købere har svært ved at forstå værdien af den vare eller service, de køber.

3.4.3 Mellemmænd som Lemons

På markedet for spillere og mellemmænd er der som i Akerlof brugtbils eksempel købere og sælgere. Spillerne er købere og mellemmændene er sælgere. Der er redegjort ovenfor, hvorledes der eksisterer asymmetrisk information på markedet for brugte biler.

3.4.3.1 Marked uden licenssystem

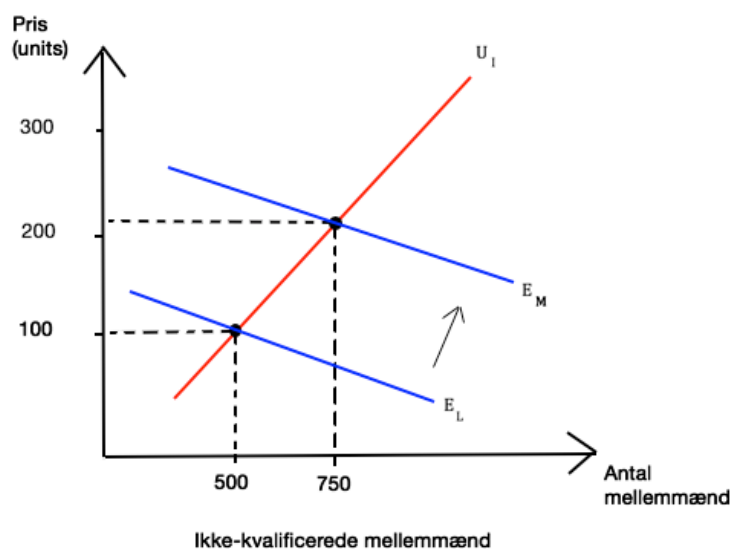
Spilleren skal i denne markedssituation afsøge et marked, hvor kendskabet til mellemmandens kvalifikationer er uigennemsigtige. Spilleren kan ikke kende forskel på de kvalificerede mellemmænd og de ikke-kvalificerede mellemmænd, som agerer på markedet. Dette vil, som i Akerlofs eksempel omkring brugtbiler, betyde, at spilleren ikke ønsker at betale en for høj pris for mellemmandens ydelse. Denne uigennemsigtighed vil resultere i, at efterspørgslen på de kvalificerede mellemmænd vil falde, og antallet af disse vil i samme moment forlade markedet. Effekten er vist i figur 1, hvor antallet af kvalificerede mellemmænd er x-aksen, prisen for mellemmanden ydelse er langs y-aksen (angivet i units, som i denne henseende blot skal ses som en afsat monetær enhed). U_K forstås som udbud af kvalificerede mellemmænd på markedet, E_H er efterspørgsel ved højt niveau, og E_M er efterspørgslen ved middel niveau.

Figur 1

I takt med at efterspørgslen på kvalificerede medlemmænd falder, så vil efterspørgslen på ikke-kvalificerede medlemmænd stige (se figur 2). Effekten vil endvidere betyde, at de kvalificerede medlemmænd, der ikke vil afsætte deres produkt (ydelse) på markedet til en værdi, de ikke mener, den er værd, vil blive erstattet af ikke-kvalificerede medlemmænd, der kan afsætte deres produkt (ydelse) til en højere værdi end deres egen vurdering af varen.

Som nævnt ovenfor i Akerlofs eksempel, så vil denne effekt i teorien gentage sig, så markedet i sidste ende udelukkende består af ikke-kvalificerede medlemmænd.

Figur 2

Den asymmetriske information mellem spilleren og mellemmanden vil i teorien skabe et marked, hvor den kvalificerede mellemmand ikke kan afsætte sin ydelse hos spilleren, da spillerens forventninger til markedet ikke vil stemme overens med den pris, som den kvalificerede mellemmand ønsker at tage for sin tilbudte ydelse.

3.4.3.2 Marked med licenssystem

Hvis der kræves, at mellemmanden har licens til at agere på markedet, så vil spilleren med mere gennemsigtighed udvælge en mellemmand, som han ønsker at indgå samarbejde med. Et licens signalerer en mindre grad af asymmetrisk information mellem spilleren og mellemmanden, da spilleren kan se forskel på, om mellemmanden er kvalificeret eller ikke-kvalificeret. Herved ved spilleren nærmere, hvilken ydelse han får for den pris, han betaler. Spillerens informationer omkring markedet er mere præcise, hvorfor der tilhørende er mere positive forventninger til at afsøge markedet.

Et marked med licenssystem vil ikke nødvendigvis betyde, at ikke-kvalificerede mellemmand vil forlade markedet, som det omvendt blev vist for kvalificerede mellemmand med effekten af et marked uden licenssystem i afsnittet ovenfor. Licenssystemet vil blot gøre markedet mere gennemsigtigt for spilleren, når denne skal afsøge markedet. Spilleren kan her adspørge en kvalificeret mellemmand og forvente at få en kvalificeret ydelse af mellemmanden til mellemmandens egen tiltænkte værdi af sin vare.

3.4.4 Screening, Signaler og selvudvælgelse

Efter en nærmere analyse af George A. Akerlofs artikel "The Market for Lemons" samt hvorledes ændringen af licenssystem til registreringssystem har betydning for informationen omkring mellemmandens egenskaber på markedet, vil der ud fra disse oplysninger gives forslag på, hvorledes dette kan håndteres. En spiller må vælge en indsamlingsstrategi af information, for at denne kan bestemme mellemmandens sande egenskaber. Hvorledes selve håndteringen udføres vil være i en forklarende form. Det vil blive gjort så generelt som mulig, da de enkelte spillere kan have forskellige præferencer til mellemmandens karakteristika. Dog vil der eksemplificeres enkeltstående specifikke løsninger for at fremhæve pointer.

3.4.4.1 Screening

Ved screening indsamler spilleren information omkring en potentiel mellemmand, som spilleren ønsker at ansætte. Processen skal være med til at bestemme en agents

karakteristika. En screening kan f.eks. foregå ved personlige interviews, udspørgning af agenten personlige referencer og egnethedstest, der relaterer til den relevante stilling.⁶⁴ Screening er mest sandsynligt at være optimal på problemet for skjult information, når det er relativt let for spilleren at få oplysninger om vigtige personlige egenskaber fra potentielle mellemmand. Derfor er det mest sandsynligt at gøre brug af screening, når agents personlige egenskaber har vist sig at være gyldige at forudsige på baggrund af deres forhenværende resultater, og når de kan anskaffes med relativ lille indsats eller omkostning. Selv når screening er meget dyrt, kan det stadig være den mest effektive løsning på problemet for skjult information, hvis konsekvenserne af en fejlansættelse er højere end indsatsen med tilhørende omkostninger for en korrekt ansættelse. Dog må principalen antage, at hvis omkostningerne ved screening og en egentlig fejlansættelse begge er høje, så må alle tilgængelige agenter ses som uønskede. Denne situation kan undgås ved signalering og selvudvælgelse, som er undersøgt nedenfor.

3.4.4.2 Signalering

Signalering er en handling fra agentens side, der proklamerer denne til stilling ved spilleren. Mellemmanden vil derved bevise overfor spilleren, at han er kvalificeret til en stilling. Denne handling kan f.eks. være efteruddannelse, der giver agenten egenskaber, som spilleren kunne efterspørge. Dog kan agenten også i egeninteresse sende principalen et falsk signal, hvor agenten viser interesse i en stilling, som denne ikke er kvalificeret til.⁶⁵

Et eksempel på signalering fra mellemmanden til spilleren kan være mellemmandens generelle forhandlingsmæssige kompetencer, erfaringer fra tidligere spillerhandler og netværk. Dette er alle egenskaber, som spilleren kan eftertrækte. På den anden side vil et falsk signal fra mellemmanden til spilleren omkring tilbudte ydelser, som agenten ikke har egenskaberne til, muligvis kunne skade spilleren, da denne vil være dårligere stillet i eventuelle kommende forhandlingssituationer, som mellemmanden ville foretage.

Yderligere kan en signalering til spilleren om mellemmandens kvaliteter være en tilegnet licens ved en bestået eksamen, som der er givet eksempel på ovenfor.

---

⁶⁴ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C.: side 6

⁶⁵ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C., side 6-7

3.4.4.3 Selvudvælgelse

Principalen kan også selv opsøge agenternes signalering med egenskaber, som principalen efterspørger. Derved henvender agenterne sig til principalen, og denne kan her selv udvælge hvilken agent, der skal varetage opgaven. I teorien vil agenter, som ikke er i stand til at varetage opgave, ikke henvende sig til principalen. Principalen skal dog have fokus på, at agenternes signalering kan have falsk karakter, som forklaret ovenfor.⁶⁶

Spilleren kan eksempelvis efterspørge et ønske om at skifte klub til et specifikt land, hvorfor han her ved udspørger mellemænd, der henvender sig, om de har egenskaberne til at fuldføre opgaven. Spilleren vil herefter udvælge den mellemmand, som han mener, har egenskaberne og netværket til at opfylde spillerens ønske.

3.4.5 Certificering af mellemænd

Ifølge de nye regler i FIFA vedrørende mellemænd kan alle personer over 18 år med en ren straffeattest lade sig registrere som mellemænd uden have forudgående kendskab til fodboldens transferregler. Førhen var det påkrævet at man havde bestået en eksamen, så man kunne påvise, at man havde kendskab til disse regler. DBU har i forhold til antallet af spilleragenter nu dobbelt så mange registrerede mellemænd. Michael Andersen, jurist i DBU udtaler, *"Med denne stigning og dermed øgede konkurrence, har DBU en interesse i, at standarden i branchen højnes, således at spillere og klubber modtager kompetent rådgivning fra mellemænd, der ved en eksamen har vist, at de har kendskab til og forstår grundlæggende regler omkring gennemførelse af et klubsifte, kontraktforhandlinger, m.v."*⁶⁷

Derudover forklarer Michael Andersen i samme artikel. *"Vi vil gerne hæve niveauet for fodboldens mellemænd, så vi dels sikrer, at de har den fornødne viden om de relevante regler på området – og dels sikrer, at klubber eller spillere ikke kommer i økonomisk klemme, ved at benytte en registreret mellemmand der ikke måtte have en ansvarsforsikring. Derfor vil vi tage kontakt til alle registrerede mellemænd med opfordring om, at de deltager i den kommende eksamen, og vi vil samtidig anbefale alle spillere og klubber, at de bruger de certificerede mellemænd – eller at de som minimum kender til faldgruberne ved ikke at bruge de certificerede."*

Gennem dette certificeringssystem, så må det vurderes, at DBU anerkender samme

---

⁶⁶ Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C., side 7

⁶⁷ DBU Kommunikation: *DBU ønsker større sikkerhed om fodboldens mellemænd*

problemstilling, som dette afsnits analyse. Dette certificeringssystem er en tydelig måde at signalere til omverdenen på, at man som mellemmand har bestået en eksamen og derigennem kender til fodboldens transferregler.

3.5 Hidden Actions

Problemstillingen i nærværende afhandling angående skjulte handlinger ligger i begrebet dobbeltrepræsentation. I dette afsnit er det kontraktuelle forhold mellem spilleren og mellemmanden indgået. Dobbeltrepræsentation som begreb betyder konkret, at mellemmanden repræsenterer både spilleren og klubben i samme forhandling. Før den 1. april 2015 var denne form for interessekonflikt forbudt. FIFA's nye regulativ og implementeringen af dette i DBU's Cirkulære har nu lovliggjort denne mulighed.

Mellemmanden kan ikke uden accept fra både spiller og klub indgå i en forhandling på vegne af dem begge. Efter de nye omstændigheder med dobbeltrepræsentation må det undersøges, om mellemmanden kan efterleve begge sine arbejdsgivers interesser. Ydermere illustreres det, hvordan *moral hazard* tager sin form i afsnittet. Hele problemstillingen vil blive analyseret ved at undersøge, hvilke fordele og ulemper som kan opstå under denne form for repræsentation. Til sidst vil der laves en endelig vurdering af, om dobbeltrepræsentation er fordelagtigt for spilleren og klubben.

3.5.1 Dobbeltrepræsentation

I dette afsnit vil artikel 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries og art. 8.2.4 DBU's Cirkulære nr. 93 blive gennemgået, da det findes interessant, at FIFA efter 1. april 2015 har gjort det retmæssigt accepteret, at en mellemmand kan repræsentere begge parter – altså både spiller og klub - under forhandling. Artikel 8 i FIFA's regulativ og derigennem art. 8.2.4 i DBU's Cirkulære nr. 93 vil derfor blive analyseret ved at undersøge, hvilke fordele og ulemper som potentielt og aktuelt kan forekomme under dobbeltrepræsentation. Endvidere vil disse fordele og ulemper blive vægtet mod hinanden.

FIFA har foretaget ændringer i deres regulativ gældende fra 1. april 2015 for mellemmand. En væsentlig ændring er, at dobbeltrepræsentation er blevet tilladt. Før dette regulativs ikrafttræden var det forbudt for agenter at repræsentere mere end én part, og agenter måtte kun betales af den ene part i en aftale. FIFA's nye regulativ tillader både spiller og klub at engagere den samme mellemmand, hvis begge parter giver deres udtrykkelige skriftlige

samtykke forud for starten af de relevante forhandlinger. I så fald kan spilleren, klubben eller begge parter betale vederlag for mellemmandens arbejde. Der vil ikke blive anset at foreligge nogen interessekonflikt, hvis mellemmanden skriftligt beskriver enhver faktisk eller potentiel interessekonflikt, som han kunne have med de berørte parter involveret i sagen i forbindelse med en transaktion, repræsentationskontrakt eller fælles interesser, og hvis mellemmanden, som nævnt ovenfor, opnår udtrykkeligt skriftligt samtykke fra de to involverede parter før starten af relevante forhandlinger jf. FIFA Regulations on Working with Intermediaries art. 8. Denne bestemmelse er ligeledes indført i DBU's Cirkulære nr. 93 jf. art. 8.2.4, hvilket derfor gør dobbeltrepræsentation retmæssigt.

Mellemmænd har en begrænset autoritet i beslutningen af aftaleindgåelsen mellem klubben og spilleren. Både spilleren og klubben skal godkende via sin underskrift den aftale, som mellemmanden har forhandlet på vegne af dem begge. Den egentlige situation er, at mellemmanden med visse instrukser forhandler med sig selv. Alligevel har mellemmanden ikke autoriteten til at foretage bindende forpligtigelser i dele eller hele aftalen uden forudgående accept af henholdsvis spiller og klub. Sædvanligvis er det således, at spilleren og klubben i enhver henseende har designet en aftale med mellemmanden på en sådan måde, at disse har tillid til dennes rådgivning. Problematikken i dette design forekommer ved, hvorledes begge de forhandlende parter kan forene deres interesser med mellemmanden, da denne er ansat til at handle optimalt på begges vegne.

Af de adspurgte spillere i vores afhandling er det dog ikke kutyme, at spilleren deltager via sin fysiske tilstedeværelse i de forhandlinger, som spilleren har bemyndiget agenten til at foretage på vegne af sig selv.⁶⁸ I disse tilfælde er mellemmandens handlinger og adfærd ikke direkte observerbare for denne. Spilleren bliver typisk først bekendtgjort med resultatet af det endelige udkast til kontrakten, men spilleren kan ikke observere, hvorledes dette endelige resultat er fremkommet. Som Mads Øland er citeret for tidligere i afhandlingen, så er spillere novicer i kontraktforhandlinger, da der kan gå år imellem disse forhandlinger, samt det generelt få antal gange spilleren skal have en kontrakt forhandlet på plads. Det helt væsentlige består i, om spilleren og klubben egentlig begriber de faktiske og potentielle interessekonflikter, som foreligger. Dertil om det er muligt for mellemmanden at

---

⁶⁸ Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere (spørgsmål 1)

repræsentere to parter, hvor det må antages, at der på ene side er en overordnet interesse i en kontraktindgåelse og på den anden side eksisterer modstridende interesser.

3.5.1.1 Tidligere sager om dobbeltrepræsentation

Før den 1. april 2015 var det legalt uacceptabelt jf. art. 19 stk. 8 Regulation Players' Agents, hvis en mellemmand foregav at forhandle en kontrakt udelukkende på vegne af spilleren, men i samme moment havde et erhvervsmæssigt samarbejde med en klub eller omvendt, så ville mellemmanden blive sanktioneret. *"I Danmark har der været flere markante sager om dobbeltrepræsentation. I 2011 blev mellemmanden Mads Bach Lund idømt en bøde på 100.000 kroner i forbindelse med fodboldspilleren Jonas Troests skifte til den tyrkiske klub Konyaspor. Mads Bach Lund havde »en klar interessekonflikt«, da han i kontraktforhandlingerne både repræsenterede Jonas Troest og havde en aftale med Konyaspor. Og i 2009 blev Mikkel Beck idømt den hidtil hårdeste straf i Danmark, da han fik inddraget retten til at arbejde som mellemmand i et halvt år og fik en bøde på 150.000 kroner i forbindelse med Martin Christensens skifte fra Herfølge til engelske Charlton. Mikkel Beck repræsenterede og modtog betaling fra både Charlton og Martin Christensen i den handel."*⁶⁹

3.5.1.2 Udtalelser fra andre markedsaktører

Med FIFA's nye regler og accept af interessekonflikt giver det mulighed for lignende tilfælde som ovenstående men ingen sanktionsmuligheder. Advokat hos sportsadvokaterne Lars Ole Frederiksen udtaler, at han finder det særdeles betænkeligt at mellemmand tillades at sidde på begge sider af et forhandlingsbord. Ud fra de advokatetiske regler er det i strid med det helt grundlæggende princip, at ingen kan tjene to herrer.⁷⁰ Spilleren og klubben observerer ikke selve forhandlingsforløbet, da denne opgave helt generelt er overgivet til mellemmanden. Begge parter vil dog løbende have møder med mellemmanden, som vil fremlægge såvel spillerens som klubbens synspunkter på lønniveau, længde, bonusser mv. Problematikken i dobbeltrepræsentationsscenariet er, hvordan en udformning af en incitamentsforenelig kontrakt mellem spilleren, klubben og mellemmanden konstrueres, hvilket antages at være vanskeligt at fuldbyrde. Spilleren og klubben sidder i denne komplekse situation, at alt kontrol af information til begge parter kontrolleres af en person, hvis loyalitet ikke er entydig. At mellemmanden med visse instrukser fra de to parter forhandler med sig selv må helt logisk

---

⁶⁹ Borre, Martin: *Agenter spiller dobbeltrolle i den danske Superliga*

⁷⁰ Borre, Martin: *Agenter spiller dobbeltrolle i den danske Superliga*

vurderes ikke at mindske muligheden for, at mellemmanden kan følge sine egeninteresser og handle opportunistisk overfor spilleren og såvel som klubben.

Et interessant spørgsmål, som Mads Øland bliver stillet, angående specifikt spillere; Har spillerne selv har et ansvar for at sætte sig ind i de markedsmekanismer, som denne åbenlyse interessekonflikt foranlediger. »Det er et forkert udgangspunkt. Branchen har ansvaret for at sikre nødvendige beskyttelsesregler, for der er jo en grund til, at vi har forbud mod dobbeltrepræsentation på ejendomsmægler- og advokatmarkedet. Man siger jo ikke, at boligkøbere bare må læse aftalen og så tage konsekvenserne af, at de ikke kan forstå boligmarkedet. Det er ansvarsforflygtigelse af fodboldens ledere og et grotesk og kynisk synspunkt«, siger han.⁷¹

3.5.2 Fordele og ulemper ved dobbeltrepræsentation

Nedenfor vil fordele og ulemper blive gennemgået, da disse er ophav til en endelig vurdering af problemstillingen dobbeltrepræsentation. Når en mellemmand skal forhandle på vegne af begge parter opstår der den risiko, at mellemmanden krænker den betroede pligt at handle i den bedste interesse for både spiller og klub, da mellemmanden kan have stridspunkter af konkrete dele i forhandlingen eller tvivlsspørgsmål angående videreformidling af information under forhandlingsprocessen, som besværliggør balanceringen af interesser.

Ved at benytte dobbeltrepræsentation kan spilleren og klubben fremskynde informationen imellem hinanden, da der kun er en person, som skal have denne information og lave en vurdering af den, hvilket kan have en effektiv effekt. Dokumenter kan dannes hurtigere og misforståelser i kommunikationen mindskes.⁷² Når spilleren eller klubben kommunikerer en interesse til mellemmanden, så skal denne alene videreformidle det til anden part. Om den information så bliver fremlagt opportunistisk af mellemmanden, kan ikke udelukkes, da denne er det eneste bindeled mellem spiller og klub. Her må det antages, at hvad der bliver kommunikeret til mellemmanden og herfra videre ikke kan betegnes som en misforståelse men overvejet beslutning af mellemmanden.

Spilleren og klubben skal ikke naivt forvente at modtage fortrolige oplysninger fra den anden part udelukkende, fordi de benytter samme mellemmand under forhandlingen. Mellemmand

---

⁷¹ Borre, Martin: *Agenter spiller dobbeltrolle i den danske Superliga*

⁷² Goldberg, Hilary: *Pros And Cons Of Using a Dual Agent to Help Buy a California Home*

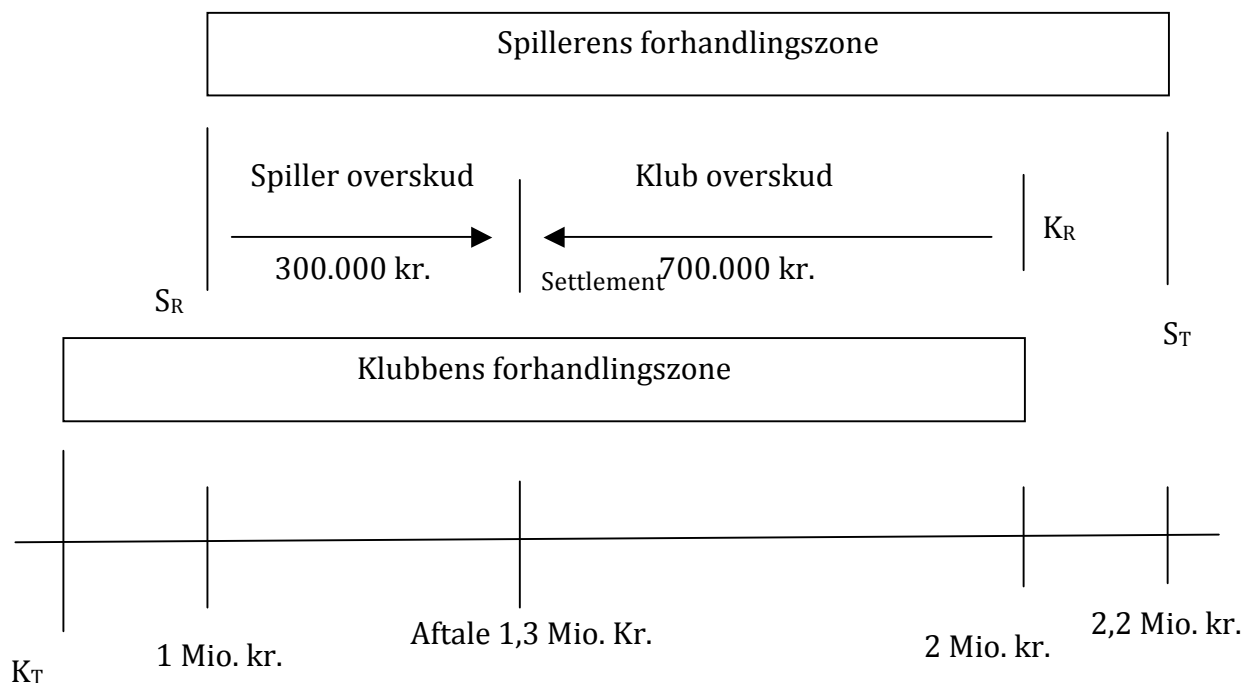
bør ikke dele den anden parts fortrolige oplysninger. En af de mest bekymrende dele i FIFA's regulativ og derigennem DBU's Cirkulære er, at der ingen retningslinjer eller sanktioner forefindes i forhold til videregivelse af information. En mellemmand skal i sin naturlighed handle etisk og loyalt over for sin arbejdsgiver, men at der ikke er retningslinjer for dette i FIFA's regulativ og DBU's Cirkulære specifikt omhandlende dobbeltrepræsentation er problematisk. Hvis mellemmanden ikke forstår eller formår at opgøre, hvilken information bør videregives, så ligger denne etiske og loyale vurdering udelukkende hos mellemmanden. Både spilleren og klubben vil under dobbeltrepræsentation med overvejende sandsynlighed få fremlagt et forslag fra mellemmanden, som mellemmanden vurderer yderst sandsynligt at ville blive godkendt af begge parter. Denne antagelse bygger på rationalet om - ingen aftale, intet vederlag. Mellemmanden vil enten inden eller under forhandlingsprocessen blive direkte eller indirekte informeret af begge parter om, hvad der er et tilfredsstillende resultat. Et tilfredsstillende resultat er ikke nødvendigvis ensbetydende med et optimalt resultat. *The winner's curse* opstår, når en forhandlers første bud straks bliver accepteret af modparten.⁷³ Grundet forklaringen nedenfor kan *the winner's curse* forekomme. Antagelsen er, at mellemmanden kender begge parters *target point*, som betyder deres mest optimistiske men samtidig realistiske estimat en aftale. Dertil antages det, at mellemmanden kender begge parters *reservation point*, som betyder deres laveste accept af en aftale for spilleren eller højeste accept af en aftale for klubben.⁷⁴ Nedenfor i figur 3 illustreres rent visuelt et eksempel, hvor både spilleren og klubbens respektive forhandlingszone indeholder såvel *target point*, *reservation point* og overskud. Udgangspunktet er isoleret omkring lønniveau.

---

⁷³ Thompson, Leigh, side 84

⁷⁴ Thompson, Leigh, side 15-24

K_T : Klub Target Point
 S_T : Spiller Target Point
 K_R : Klub Reservation Point
 S_R : Spiller Reservation Point

Figur 3.

Ovenfor ses et eksempel, hvor spillerens *target point* er 2,2 mio. kr. og *reservation point* er 1 mio. kr. Klubbens *target point* er 800.000 kr. og *reservation point* er 2 mio. kr. Derfor opstår en forhandlingszone imellem klub og spiller på 1 mio. kr. og 2 mio. kr., hvilket betyder, at parterne er tilfredse med resultatet inden for zonen. I eksemplet ender aftalen på 1,3 mio. kr., men denne del er udelukkende for eksemplets skyld. Klubben har derfor et overskud på 700.000 kr. og spilleren har et overskud på 300.000 kr. i forhold til, hvad deres henholdsvis laveste og højeste accept af en aftale kunne blive indgået under.

Grundet den information som mellemmanden får forelagt af begge parter, kan *winner's curse* tage sin form. Mellemmanden fremlægger for eksempel til begge parter, at 1,3 mio. kr. som i eksemplet her, er buddet på en aftaleindgåelse velvidende, at begge parter vil acceptere dette forslag. Resultatet konstateres tilfredsstillende, men parterne er selvsagt ikke indifferente, hvor i denne forhandlingszone, de ender.

Det er en forkert antagelse, at mellemmanden vil søge et så optimalt resultat for spilleren som muligt, da mellemmandens vederlag generelt består af en procentsats af spillerens

bruttoindkomst. Grunden er, at mellemmanden også har et ansættelsesforhold med klubben og dermed også har incitamentet tilknyttet klubben. Mellemmandens forhandlingsstrategi vil derfor være en strategi bygget på et kompromis.⁷⁵ Strategien er normalt benyttet, hvis forhandlingsparterne er under tidspres eller ikke har energien til at opnå en reel samarbejdsaftale. At benytte kompromisstrategien betyder, at forhold og resultat er lige vigtigt for parterne, hvilket hverken entydigt kan valideres eller forkastes i forholdet mellem spilleren og klubben. Mellemmanden vil helt fornuftigt vælge denne strategi, da vedkommende gerne vil levere et tilfredsstillende resultat for begge parter, men samtidig bibeholde et forsat godt forhold. Mellemmanden må også forholde sig til sit omdømme og derigennem beskytte sit brand som en troværdig mellemmand på markedet. Hvis han fremkommer med en endelig tilbagemelding på præcis denne ene af to parter *reservations point*, så vil det se mistænksomt ud, og mellemmanden kan sætte dennes omdømme på spil. Ud fra denne strategiske tilgang af mellemmandens handlinger, så vil hverken spiller eller klub opnå et isoleret optimalt forhandlingsresultat.

Endvidere til ovenstående kan enten spilleren eller klubben have udviklet et langvarigt forhold til mellemmanden, som gør, at denne vil handle mere loyalt for denne ene part.

Ud fra ovenstående analyse af fordele og ulemper må det konstateres, at der ikke er tilstrækkelige fordele for parterne til at opnå et optimalt forhandlingsresultat.

Mellemmandens handlinger vil desuagtet et mere flydende og hurtigt forhandlingsforløb på ingen måde kunne opfylde begge parter interesser på bedste vis.

3.6 Økonomisk delkonklusion

Gennemgående i ovenstående analyse har fokus været de tre aktører; spilleren, mellemmanden og klubben, hvor spilleren og mellemmanden i en principal/agent-teoretisk ramme har været den primære del i analysen og klubben som yderligere principal i sidste del af analysen angående dobbeltrepræsentation.

Det konstateres, at årsagerne til, at en spiller vælger at lade sig repræsentere af en mellemmand er, at mellemmanden har en større ekspertise på markedet, at mellemmanden har gode forhandlingsevner og et teknisk kendskab til forhandlingsproces, samt at mellemmanden kan holde en følelsesmæssig distance til klubben, som kan give en vis

---

⁷⁵ Lewicki, Roy J. og Hiam, Alexander. The Flexibility of the Master Negotiator

fleksibilitet, rationalitet og et kontrolleret forhandlingsforløb. For at mindske den påviste informationsasymmetri, som eksisterer i repræsentationsforholdet mellem spilleren og mellemmanden, har analysen i et forhandlingsmæssigt perspektiv udformet nogle strategiske redskaber til dette. Spilleren kan gennem hyppige møder hele tiden være sikker på, hvad mellemmanden foretager sig. Mellemmanden skal fra starten af ikke have autoritet til at acceptere nogle bindende forpligtelser på vegne af spilleren. Først skal mellemmanden og klubben rent strukturelt skabe et fleksibelt og kreativt forhandlingsmiljø. Desto længere i forhandlingsprocessen mellemmanden kommer på vegne af spilleren med klubben, desto mere udvides mellemmandens autoritet. Spilleren skal tilskynde mellemmanden til at forfølge en interessebaseret tilgang i stedet for en standpunktsbaseret tilgang af forhandlingerne. Med FIFA's ophævelse af licenssystemet og indførelse af registreringssystemet øges uigennemsigtheden for spilleren til at afsøge markedet for mellemmand. Mellemmanden kan ikke signalere, at denne besidder et licens længere og dermed har bestået en eksamen vedrørende reglerne for spillerhandler. Ved analog brug af George A. Akerlof's økonomiske artikel angående brugtbilsmarkedet vurderes det yderligere på baggrund af licensophævelsen, at informationsasymmetrien mellem spiller og mellemmand øges. Informationsasymmetrien består i, at mellemmanden ikke kan signalere kvaliteten af dennes tjenesteydelser, hvilket har den betydning, at spilleren ikke kan skelne mellem kvalificerede og ikke kvalificerede mellemmand. Mellemmanden kan signalere til spilleren, at mellemmandens generelle forhandlingsmæssige kompetencer, erfaringer fra tidligere spillerhandler og netværk er kvalificeret. Spilleren kan efterspørge et ønske om at skifte klub til et specifikt land, hvorfor han her ved udspørger mellemmand, der henvender sig, om de har egenskaberne til at fuldføre opgaven. Spilleren vil herefter udvælge den mellemmand, som han mener, har egenskaberne og netværket til at opfylde spillerens ønske. Ved at benytte dobbeltrepræsentation kan spilleren og klubben fremskynde informationen imellem hinanden. Dokumenter kan dannes hurtigere og misforståelser i kommunikationen mindskes. En af de mest bekymrende dele i FIFA's regulativ og derigennem DBU's Cirkulære er, at der ingen retningslinjer eller sanktioner forefindes i forhold til videregivelse af information.

Hvis mellemmanden ikke forstår eller formår at opgøre, hvilken information der deles, så ligger denne etiske og loyale vurdering udelukkende hos mellemmanden. Mellemmandens forhandlingsstrategi vil derfor være en strategi bygget på et kompromis. Mellemmanden vil

helt fornuftigt vælge denne strategi, da vedkommende gerne vil levere et tilfredsstillende resultat for begge parter, men samtidig bibeholde et forsat godt forhold. Mellemanden må også forholde sig til sit omdømme og derigennem beskytte sit brand som en troværdig mellemand på markedet. Endvidere til ovenstående kan enten spilleren eller klubben have udviklet et langvarigt forhold til mellemanden, som gør, at denne vil handle mere loyalt for denne ene part. Selvom mellemanden kan skabe et mere flydende og hurtigt forhandlingsforløb, så vil denne på ingen måde kunne opfylde både spillerens og klubbens interesser på bedste vis.

Kapitel 4 – Integreret analyse

4.1 Indledning

Det er vurderet i den økonomiske analyse, at dobbeltrepræsentation er forbundet med negative økonomiske implikationer, hvor der her foretages en retspolitisk analyse af art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. I denne analyse er perspektivet ikke på selve tilladelsen i artikel 8 vedrørende dobbeltrepræsentation, men på manglen af retningslinjer i forhold til håndteringen af information og sanktionering i forbindelse med uetisk adfærd. På baggrund disse økonomiske implikationer vil der nedenfor blive udarbejdet et forslag som tilføjelse til, hvad art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries burde indbefatte.

4.2 Interessekonflikt i FIFA Regulations on Working with Intermediaries

FIFA skriver i præambelen til deres regulativ FIFA Regulations on Working with Intermediaries, at FIFA har ansvaret for konstant at forbedre spillet og for at sikre dets integritet i hele verden. Ydermere skriver FIFA i præambelen, at det i denne sammenhæng er forbundets vigtigste mål at fremme og sikre betydelige høje etiske standarder i forholdet mellem klubber, spillere og tredjeparter, og dermed leve op til kravene om god forvaltning og principperne angående finansiel ansvarlighed. Mere specifikt finder FIFA det vigtigt, at beskytte spillere og klubber fra at blive involveret i uetiske og/eller ulovlig praksis og omstændigheder i forbindelse med indgåelse af ansættelseskontrakter mellem spillere og klubber.

I lyset af disse overvejelser finder FIFA det endvidere acceptabelt, at en mellemmand må repræsentere både en spiller og en klub under forhandlinger med hinanden. Under forudsætningen af interessekonflikt vurderer FIFA, at FIFA ud fra forbundets vigtigste mål, hvilket er, at fremme og sikre betydelige høje etiske standarder i forholdet mellem klubber, spillere og tredjeparter, helt at være i overensstemmelse. Ydermere finder FIFA det specifikt vigtigt at beskytte spillere og klubber fra at blive involveret i uetiske og/eller ulovlig praksis i forbindelse med indgåelse af ansættelseskontrakter, hvilket medfører, at FIFA i 3 punkter under artikel 8 bestemmer, hvad der forudsættes før en dobbeltrepræsentation accepteres.

Artikel 8, stk. 1 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries står skrevet, at forud for engagementet af en mellemmand, skal spiller og klub med rimelige forholdsregler sikre, at ingen interessekonflikter eksisterer eller kan forventes at eksistere enten for spilleren, klubben eller mellemmanden.

Artikel 8, stk. 2 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries står skrevet, at ingen interessekonflikt vil blive anset for at foreligge, hvis mellemmanden skriftligt beskriver enhver faktisk eller potentiel interessekonflikt denne kunne have med en af de andre parter, der er involveret i sagen, i forbindelse med en transaktion, repræsentationskontrakt eller fælles interesser, og hvis han får udtrykkelig skriftlig tilladelse fra alle de andre involverede parter forud for starten af de relevante forhandlinger.

Artikel 8, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries står skrevet, at hvis en spiller og en klub ønsker at benytte sig af den samme mellemmand inden for rammerne af den samme transaktion i henhold til betingelserne etableret i stk. 2 ovenfor, skal spilleren og klubben give deres udtrykkelige skriftlige samtykke forud for starten af de relevante forhandlinger og skriftligt bekræfte hvilken part - spiller eller klub - som skal aflønne mellemmanden. Parterne skal underrette det relevante nationale fodboldforbund om en sådan aftale og indsende alle de førnævnte skriftlige dokumenter.

4.3 Overvejelse af tilføjelser

Hverken spilleren, klubben eller mellemmanden har før 1. april 2015 været i situationen angående dobbeltrepræsentation, da dette var retsstridigt. Alle involverede parter skal udtrykkeligt samtykke forud for de relevante forhandlinger. Det må derfor antages, at alle parter inden forhandlingerne er indforstået med samtlige potentielle og aktuelle interessekonflikter, som denne isolerede begivenhed indeholder. Problemstillingen i denne analyse er ikke selve begivenheden, at artikel 8 tillader dobbeltrepræsentation, men manglen på håndteringen af information og sanktionering af videregivelse under selve dobbeltrepræsentationsforholdet. Hvis FIFA har som mål, at fremme og sikre betydeligt høje etiske standarder i forholdet mellem klubber, spillere og tredjeparter, så burde FIFA formulere i artikel 8 nogle minimumskrav eller retningslinjer for god adfærd under et sådant forhold. Sådanne retningslinjer vil give mere gennemsigtighed og sikre, at alle parter er bekendt med, hvad der er uetisk og ulovlig praksis, når dobbeltrepræsentationsforholdet er forestående. En spiller og en klub deler i sagens natur information med den ansatte

mellemmand under forhandlingsforløbet. Mellemmanden skal ud fra egen subjektive forståelse vurdere hvilken information, som ikke skal deles, og hvilken denne vælger at dele. Et eksempel kunne se således ud: En mellemmand har et møde med spilleren, hvor spilleren giver information vedrørende mål om længde på kontrakt, lønniveau, bonus, fri bil og fri bolig. I artikel 8 i FIFA's regulativ står intet formuleret omkring deling af denne information. Det er derfor mellemmandens helt egen vurdering, om denne information skal videregives og mere konkret, hvordan den skal videregives. Det er altså mellemmandens egen etiske standard, som bliver afgørende for håndteringen af informationen. Det er ansvarsforflygtigelse, at FIFA ikke har udformet nogle punkter, hvor FIFA's standarder for etisk og lovlig praksis er nedfældet efter dobbeltrepræsentationsforholdet er samtykket.

Ved ikke at have retningslinjer på dette område, så beskyttes hverken spiller eller klub imod denne form for praksis. Antaget at mellemmanden har haft et langvarigt ansættelsesforhold til klubben, kan mellemmanden føle sig nærmest forpligtet eller presset til at dele ovenstående information med klubben. Dette kan også være omvendt. Mellemmanden vil i sådanne tilfælde også have brug for at være beskyttet gennem retningslinjer, som fritager denne fra, at skulle forholde sig til videregivelse af specifik information. Nedenfor vil der udarbejdes tilføjelser i form af punkter, som skal forstås som retningslinjer for det tidspunkt, hvor dobbeltrepræsentationsforholdet er samtykket af alle parter og dermed forestående.

Punkterne skal fortolkes i sammenhæng med de allerede 3 eksisterende punkter i artikel 8 FIFA Regulations on Working with Intermediaries. Derfor vil de blive kaldt artikel 8, stk. 4-6.

4.3.1 Anbefalede tilføjelser til art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries

Artikel 8, stk. 4 lyder således: *at under engagementet af både spiller og klub, må mellemmanden ikke dele information vedrørende spillerens lønramme med klubben. Under engagement af både spiller og klub, må mellemmanden ikke dele information vedrørende klubbens budgetramme med spilleren. Dette forudsættes på baggrund af, at hverken klub eller spiller under en forhandling specifikt ville nævne det laveste og højeste beløb, som de ville indgå en kontrakt under. Hverken spilleren eller klubben må tilspørge mellemmanden om denne information.*

Artikel 8, stk. 5 lyder således: *Mellemmanden må ikke bevidst dele information med hverken spiller eller klub, som kan skade forhandlingsforløbet.*

Artikel 8, stk. 6 lyder således: *Sanktioneringen af ovenstående art. 8, stk. 4 kan straffes med bøde eller udelukkelse af mellemmanden i op til 2 år. Det nationale forbund har kompetencen til denne udmåling. Afgørelsen af hvilket nationalforbund som besidder denne kompetence ligger i den territoriale tilknytning, hvilket er, hvor spilleren allerede er på kontrakt. Er spilleren kontraktfri vil kompetencen ligge hos det nationale forbund, hvor spilleren sidst var på kontrakt. Sanktioneringen af ovenstående i art. 8, stk. 5, kan straffes med bøder.*

Ved at FIFA tilkendegiver, at lønramme og budgetramme er uacceptabelt for mellemmanden at videregive til henholdsvis klub og spiller, så fremmer FIFA også en mere interessebaseret forhandling fremfor en forhandling baseret på standpunkter. Når FIFA foreligger retningslinjer, så foreligger FIFA i samme moment en mulighed for sanktionering, hvorfor art. 8, stk. 6 er udformet. Alle tre parter involveret i dobbeltrepræsentation ville med ovenstående have bedre gennemsigtighed af, hvad der er etisk både at spørge om og dele af information. Udgangspunktet i forhold til efterlevelse af både spilleren og klubbens interesser øges, selvom disse begge har et ansættelsesmæssigt forhold til samme mellemmand.

4.4 Integreret delkonklusion

Ud fra de økonomiske implikationer i forrige kapitel sammenholdt med perspektivet af manglende retningslinjer i forhold til håndteringen af information og sanktionering i forbindelse med uetisk adfærd under dobbeltrepræsentation, vurderes det, at der bør tilføjes punkter til bestemmelserne i art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. De økonomiske implikationer minimeres ved, at FIFA påtvinger mellemmanden til at handle ud fra interesser af både spiller og klub og ikke standpunkter. FIFA beskytter yderligere mellemmanden fra at komme i den situation, at denne skal forholde sig til, hvilken information denne må dele med parterne imellem. Retningslinjerne vil skabe en større forståelse af, hvilken praksis som er etisk korrekt efter FIFA's standard, og for at fremme og sikre forholdet mellem spillere, mellemmand og klubber under dobbeltrepræsentation.

Kapitel 5 – Konklusion

FIFA har retlige kompetencer til at udarbejde regler, som organisations medlemsforbund er forpligtede til at følge, jf. FIFA Statutes art. 13, stk. 1a. Begrebet sportens særlige karakter er undersøgt i Meca-Medina-dommen. Her fastslås det, at sportens egne regler ikke er adskillelige fra de konkurrenceretlige regler i art. 101 og 102 TEUF, jf. dommens præmis 30. Det er dog en betingelse for anvendelsen af art. 101 og 102 TEUF, at der foreligger et økonomisk element. Klubberne udøver økonomisk aktivitet, og da disse er medlemmer af de nationale forbund, som videre er underlagt regler fra det overordnede forbund, FIFA, så anses FIFA som at være en sammenslutning af virksomheder, der via sine medlemmer udøver økonomisk aktivitet på markedet.

Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er implementeret ved art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93. DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale giver muligheden for at følge det anbefalede niveau på 3 procent for mellemmandens vederlag. En konkurrencebegrænsende aftale kan efter Domstolens praksis direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt påvirke handlen mellem medlemsstater. Muligheden for at følge anbefalingen i DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale kan derved potentielt påvirke handlen mellem medlemsstaterne. Påvirkningen vurderes til at være mærkbar, da prisfastsættelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries er bestemt af en sammenslutning af virksomheder, som er aktører på markedet. Art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries, som er implementeret ved art. 14.4 i DBU's Cirkulære nr. 93, er derved ikke i overensstemmelse med art. 101, stk. 1a TEUF, hvorfor den indirekte prisfastsættelse ved anbefalingen på 3 procent for mellemmandens vederlag ikke har retsvirkning, jf. art. 101, stk. 2 TEUF. Undtagelsen i art. 101, stk. 3 TEUF fra art. 101, stk. 1 TEUF vurderes ikke at finde anvendelse, da prisfastsættelsen af mellemmandens vederlag ikke findes at være en forbedring af markedet.

Det er fastslået i Piau-dommens præmis 112 og 114, at FIFA antages at handle på klubbernes vegne, da klubberne er medlemmer af de nationale fodboldforbund, som videre er underlagt FIFA's regler. Klubberne tilslutter sig dermed bestemmelser, der kan begrænse mellemmandens virksomhed, hvorfor klubberne har en kollektivt dominerende stilling på markedet for udveksling af tjenesteydelser, hvor køberne er spillere og klubber, og sælgerne

er mellemmandene. FIFA har derved en dominerende stilling på det angivne marked, da de fungerer som den overordnede organisation for klubberne.

Endvidere vurderes det, at FIFA misbruger deres dominerende stilling på markedet, da de som varetager af klubbernes (købers) interesser fastsætter en procentsats for, hvad mellemmandens (sælgers) vederlag ikke bør overstige ved den ydelse, mellemmanden leverer. FIFA vurderes dermed til at misbruge deres kollektivt dominerende stilling efter art. 102a TEUF ved prisfastsættelsen i art. 7, stk. 3 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries.

Problemstillingerne i FIFA Regulations on Working with Intermediaries mellem spiller, klub og mellemmand i en principal/agent-teoretisk ramme foreligger på baggrund af informationsasymmetrien, som eksisterer i repræsentationsforholdet mellem spilleren, klubben og mellemmanden. De fleste spillere har ikke samme ekspertise på fodboldmarkedet, som kvalificerede mellemmand har. Hvis spilleren vurderer, at han ikke er kompetent nok til at forhandle selv, så foreligger muligheden for at ansætte en mellemmand til denne opgave. Endvidere skal en mellemmand ikke længere bestå en eksamen for at kunne agere på markedet, men nu udelukkende registrere sig mod et mindre beløb. Heri opstår problematikken ved, at når en spiller skal afsøge markedet for kvalificerede mellemmand, så vil spilleren have svært ved at gennemskue, hvilken mellemmand som er kvalificeret, og hvilken som ikke er kvalificeret. Som en yderligere årsag til hvad der foranlediger problemstillingerne, udtaler formanden for den danske spillerforening Mads Øland; *"Spilleren oplever en ny kontraktsituation tre-fire gange i løbet af en karriere med flere års mellemrum. De er novicer i forhold til agenter og klubber, der agerer i det her marked dagligt"*. Med FIFA's ophævelse af licenssystem og indførelse af registreringssystem øges uigennemsigtheden for spilleren til at afsøge markedet for mellemmand. Mellemmanden kan ikke signalere, at denne besidder et licens længere og dermed har bestået en eksamen vedrørende reglerne for spillerhandler. Informationsasymmetrien består i, at mellemmanden ikke kan signalere kvaliteten af dennes tjenesteydelser, hvilket har den betydning, at spilleren ikke kan skelne mellem kvalificerede og ikke kvalificerede mellemmand.

En anden problemstillingen i nærværende afhandling angående skjulte handlinger ligger i begrebet dobbeltrepræsentation, hvilket betyder, at mellemmanden repræsenterer både spiller og klub under den samme forhandling. Ved at benytte dobbeltrepræsentation kan spilleren og klubben fremskynde informationen imellem hinanden. Dokumenter kan dannes

hurtigere og misforståelser i kommunikationen mindskes. En af de mest bekymrende dele i FIFA's regulativ og derigennem DBU's Cirkulære er, at der ingen retningslinjer eller sanktioner forefindes i forhold til videregivelse af information. Under dobbeltrepræsentation vil mellemmandens forhandlingsstrategi være en strategi bygget på et kompromis.

Mellemmanden vil helt fornuftigt vælge denne strategi, da vedkommende gerne vil levere et tilfredsstillende resultat for begge parter, men samtidig bibeholde et forsat godt forhold.

Mellemmanden må også forholde sig til sit omdømme og derigennem beskytte sit brand som en troværdig mellemmand på markedet. Endvidere til ovenstående kan enten spilleren eller klubben have udviklet et langvarigt forhold til mellemmanden, som gør, at denne vil handle mere loyalt for denne ene part. Selvom mellemmanden kan skabe et mere flydende og hurtigt forhandlingsforløb, så vil denne på ingen måde kunne opfylde både spillerens og klubbens interesser på bedste vis.

Ud fra de økonomiske implikationer og sammenholdt med perspektivet af manglende retningslinjer i forhold til håndteringen af information og sanktionering i forbindelse med uetisk adfærd under dobbeltrepræsentation, vurderes det, at der bør tilføjes punkter til bestemmelserne i art. 8 i FIFA Regulations on Working with Intermediaries. De økonomiske implikationer minimeres ved, at FIFA påtvinger mellemmanden til at handle ud fra interesser af både spiller og klub og ikke standpunkter. FIFA beskytter yderligere mellemmanden fra at komme i den situation, at denne skal forholde sig til, hvilken information denne må dele med parterne. Retningslinjerne vil skabe en større forståelse af, hvilken praksis som er etisk korrekt efter FIFA's standard, og for at fremme og sikre forholdet mellem spillere, mellemmand og klubber under dobbeltrepræsentation.

Kapitel 6 – Appendiks

6.1 Anvendte forkortelser

AFC: The Asian Football Confederation

Art.: Artikel

BFR: Belgiske Franc

Bl.a.: Blandt andet

CAF: Confederation of African Football

CAS: Court of Arbitration for Sport

CONCACAF: The Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football

CONMEBOL: Confederación sudamericana de Fútbol

DBU: Dansk Boldspil Union

DIF: Danmarks Idræts-Forbund

EF: Det Europæiske Fællesskab

EU: Den Europæiske Union

EUF: Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde

FIFA: The Fédération Internationale de Football Association

FINA: Fédération internationale de natation

F.eks.: For eksempel

Ff.: Flere følgende

Hhv.: Henholdsvis

IOC: International Olympic Committee

Jf.: Jævnfører

Kr.: Danske Kroner

M.fl.: Med flere

Nr.: Nummer

OFC: Oceania Football Confederation

RCL: Royal club liégeois SA

Stk.: Stykke

TAS: Tribunal arbitral du Sport

TEUF: Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde

UEFA: Union of European Football Associations

URBSFA: Union Royale Belge des Societes de Football Association

6.2 Litteraturliste

Artikler

- *"Agency Relationships in Marketing: A Review of the Implications and Applications of Agency and Related Theories"*
Bergen, Mark; Dutta, Shantanu og Walker Jr., Orville C.
Journal of Marketing, juli 1992, vol. 56, side 1-24
- *"Agency Theory: An Assessment and Review"*
Eisenhardt, Kathleen M.
Academy of Management Review, januar 1989, vol. 1, nr. 1, side 57-74
- *"Slick Flo the pick of Chelsea's 11-man foreign legion"*
Leach, Conrad
Independent, den 27. december 1999
<http://www.independent.co.uk/sport/football/football-league/slick-flo-the-pick-of-chelseas-11-man-foreign-legion-742884.html> (besøgt den 10. december 2015)
- *"Wenger backs non-English line-up"*
BBC Sport, den 15. februar 2005
<http://news.bbc.co.uk/sport2/hi/football/teams/a/arsenal/4266443.stm> (besøgt den 10. december 2015)
- *"Premier League clubs spend record £130 on agents fees"*
Sheen, Tom
Independent, den 30. november 2015
<http://www.independent.co.uk/sport/football/premier-league/premier-league-clubs-spend-record-130m-on-agents-fees-a6754951.html> (besøgt den 9. december 2015)
- *"Premier League TV deal: Sky Sports break bank to dominate £5.136bn contract"*
Rumsby, Ben
The Telegraph, den 10. februar 2015
<http://www.telegraph.co.uk/sport/football/11403761/Premier-League-TV-deal-Sky-Sports-break-bank-to-dominate-5.136bn-contract.html> (besøgt den 9. december 2015)

- *"Video: Så stor en rolle har fodboldagenter i Superligaen"*
Tipsbladet (indslag fra Canal 9), den 25. maj 2016
<http://www.tipsbladet.dk/nyhed/superliga/video-saa-stor-en-rolle-har-fodboldagenter-i-superligaen> (besøgt den 26. maj 2016)
- *"Agenter spiller dobbeltrolle i den danske Superliga"*
Borre, Martin
Politiken, den 6. september 2015
<http://politiken.dk/sport/fodbold/ECE2829434/agenter-spiller-dobbeltrulle-i-den-danske-superliga/> (besøgt den 28.-30. november 2015)
- *"The Market for "Lemons": Quality Uncertainty and the Market Mechanism"*
Akerlof, George A.
The Quarterly Journal of Economics, august 1970, vol. 84, nr. 3, pp 488-500
- *"DBU ønsker større sikkerhed om fodboldens mellemmand"*
DBU Kommunikation, den 18. december 2015
<http://www.dbu.dk/Nyheder/2015/December/mellemmaend> (besøgt den 5.-6. januar 2016)
- *"Pros And Cons Of Using a Dual Agent to Help Buy a California Home"*
Goldberg, Hilary
<http://www.nolo.com/legal-encyclopedia/pros-and-cons-of-using-dual-agent-help-buy-california-home.html> (besøgt den 15. januar 2016)
- *"The Flexibility of the Master Negotiator"*
Lewicki, Roy J. og Hiam, Alexander
Global Business and Organizational Excellence, januar/februar 2007

Bøger

- Andersen, Ib
Den Skinbarlige Virkelighed – vidensproduktion inden for samfundsvidenskaberne, 4. udgave, 2010
Forlaget Samfundslitteratur
- Halgreen, Lars
Sportsret, 1. udgave, 2000
Forlaget Thomson A/S

- Halgreen, Lars
European Sports Law – A Comparative Analysis of the European and American Models of Sport, 2. udgave, 2013
Karnov Group Denmark A/S
- Knudsen, Christian
Økonomisk metodologi, Bind 2: Virksomhedsteori & Industriøkonomi, 2. udgave, 1997
Jurist- og Økonomforbundets Forlag
- Nielsen, Ruth og Tvarnø, Christina D.
Retskilder & Retsteorier, 3. udgave, 2011
Jurist- og Økonomforbundets Forlag
- Mnookin, Robert H. og Susskind, Lawrence E.
Negotiating on Behalf of Others: Advice to Lawyers, Business Executives, Sports Agents, Diplomats, Politicians, and Everybody Else, 1. udgave, 1999
SAGE Publications, Inc.
- Thompson, Leigh
The Mind and Heart of the Negotiator, 5. udgave, 2014
Pearson

Domme

- Sag 56/65 – Société Technique Minière/Maschinenbau ULM
- C-85/76 – Hoffmann-La Roche mod Kommissionen
- C-415/93 – Bosman mod UEFA
- T-193/03 og C-171/05 – Piau mod Kommissionen og FIFA
- C-519/04 P – Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen
- T-60/05 – UFEX m.fl. mod Kommissionen

Lovgivning

- International lovgivning
  - TEU-traktaten af 7/2/1992
  - TEUF-traktaten af 13/12/2007
  - KOM(2007)391 af 11/7/2007 – Kommissionens Hvidbog om idræt
  - FIFA's Regulations on Working with Intermediaries (2015)

- Kommissionens arbejdsdokument af 29. september 1998: Udvikling i fællesskabets indsats på sportsområdet og fremtid-perspektiverne
- FIFA Statutes, april edition 2015
- UEFA Statutes, august edition 2014
- National lovgivning
  - Cirkulære nr. 93 fra Dansk Boldspil-Union: Dansk Boldspil-Unions reglement for mellemænd
  - DBU's Love

Hjemmesider

- Gyldendals Den Store Danske
denstoredanske.dk (besøgt den 6. juni 2015)
  - Hermeneutik
- FIFA
www.fifa.com (besøgt den 5. maj – 30. november 2015)
  - Development → governance
  - Associations
- UEFA
www.uefa.org (besøgt den 6.-24. august 2015)
  - About UEFA
- Transfermarkt
www.transfermarkt.com (besøgt den 10.-18. oktober 2015)

6.3 Bilag

1. DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale
2. Working with intermediaries – reform of FIFA's players' agents system
3. Cirkulære nr. 1417: New regulation on working with intermediaries
4. Norman Farringtons informationer
5. Spørgsmål og svar fra spillere

Bilag 1 – DBU's standardiserede spillerrepræsentationsaftale

Repræsentationsaftale

(Klubrepræsentation)

mellem

Mellemandens fulde navn
CPR-nr.
Mellemandsvirksomhedens fulde navn
CVR-nr.
Forretningsadresse
Postnr./By/Land

(i det følgende kaldet "mellemanden")

og

Fulde vedtægtsmæssige navn
CVR-nr.
Adresse
Postnr./By/Land

(i det følgende kaldet "klubben")

Marker ved afkrydsning, hvilket af nedenstående alternativer, der er gældende:

☐Mellemandens virksomhed drives i **personligt regi**, og afregnes med mellemanden personligt.☐Mellemandens virksomhed drives i **selskabsform**, og afregnes med selskabet.

1 Indledende bestemmelser

1.1 Denne aftale regulerer mellemmandens virke som repræsentant for klubben. Virksomhed som mellemmand, forstået som repræsentation og fremme af en klubs interesser ved forhandling og indgåelse af en spillerkontrakt eller transferaftale i henhold til denne aftale, må kun varetages af mellemmanden selv, og sådanne opgaver må ikke udføres af mellemmandens medarbejdere.

1.2 Mellemmanden er underkastet DBUs til enhver tid gældende reglement for mellemmand, og denne aftale kan ikke give mellemmanden videregående rettigheder eller tillægge klubben videregående forpligtelser end, hvad der følger af dette reglement.

2 Registrering

2.1 Mellemmanden bekræfter, at han er registreret eller senest samtidig med indgåelse af repræsentationsaftalen indsender ansøgning om registrering hos DBU, og han forpligter sig til at opretholde en sådan registrering så længe aftalen er gældende. Aftalen bortfalder uden varsel, hvis mellemmanden ikke længere er registreret som mellemmand hos DBU – uanset årsagen.

3 Varighed

3.1 Aftalen træder i kraft den _____ og gælder til og med den _____, hvorefter den ophører uden varsel. Aftalen kan maksimalt have en varighed på 2 år fra datoen for aftalens ikrafttræden. Fornyelse sker ved indgåelse og indsendelse af en ny repræsentationsaftale, hvis parterne er enige om det.

3.2 I aftaleperioden efter punkt 3.1 er aftalen (sæt kun ét kryds):

- ☐ Opsigelig, og kan opsiges af hver af parterne med _____ måneders skriftligt varsel til udgangen af en måned.
- ☐ Uopsigelig.

4 Honorar

4.1 Mellemmanden modtager et honorar i form af et engangsbeløb på _____ (nøjagtigt beløb og valuta inklusiv moms. Ved kontraktindgåelse/forlængelser anbefales et beløb på højst 3 % af bruttogrundlønnen i hele kontraktperioden og ved transferaftaler et beløb på højst 3 % af den samlede transfersum). Betalingen forfalder den _____.

4.2 Mellemmandens honorar må kun betales af den klub, der engagerer ham, og ikke af andre parter. Uanset hvilke aftaler, der måtte blive indgået mellem de involverede parter, skal mellemmanden derfor uden undtagelse fakturere klubben for sit fulde honorar.

5 Mellemmandens bemyndigelse

5.1 Mellemmandens bemyndigelse i henhold til denne aftale er:

- ☐ Eksklusiv, for så vidt angår _____.
- ☐ Ikke-eksklusiv, for så vidt angår _____.

5.2 Mellemmandens bemyndigelse er tidsbegrænset, jf. punkt 3 i denne aftale.

5.3 Mellemmanden er ikke i medfør af denne aftale bemyndiget til at indgå nogen aftaler på klubbens vegne eller på anden måde forpligte klubben i et bindende aftaleforhold. Alle aftaler er betinget af klubbens endelige og udtrykkelige godkendelse og klubbens bindende underskrift.

6 Mellemandens forpligtelser

- 6.1 En sådan repræsentationsaftale, samarbejdsaftale eller interessefællesskab med en af de øvrige i ansættelsen eller klbskiftet involverede parter er dog lovlig, hvis mellemanden på forhånd skriftligt oplyser alle involverede parter om aktuelle eller potentielle interessekonflikter, som mellemanden måtte have med en eller flere af de involverede parter, og hvis mellemanden opnår alle involverede parters udtrykkelige skriftlige samtykke, førend de pågældende forhandlinger påbegyndes.
- 6.2 En sådan repræsentationsaftale, samarbejdsaftale eller interessefællesskab med en af de øvrige i ansættelsen eller klbskiftet involverede parter er dog lovlig, hvis mellemanden skriftligt oplyser alle involverede parter om aktuelle eller potentielle interessekonflikter, som mellemanden måtte have med en eller flere af de involverede parter, og hvis mellemanden opnår alle involverede parters udtrykkelige skriftlige samtykke, førend de pågældende forhandlinger påbegyndes.
- 6.3 Hvis en klub og en spiller ønsker at lade sig repræsentere af den samme mellemand i relation til forhandling og indgåelse af en spillerkontrakt eller en transferaftale, og de betingelser, der er fastsat i punkt 6.2 er opfyldt, skal klubben og spilleren skriftligt aftale, hvilken eller hvilke af parterne, der betaler mellemandens honorar. Parterne skal straks indsende deres skriftlige samtykke og honorarfordelingsaftale til DBU som en del af registreringen.
- 6.4 Mellemanden forpligter sig til kun at påtage sig opgaver i det omfang, mellemanden kan udføre disse på en effektiv og forsvarlig måde.
- 6.5 Mellemanden forpligter sig til at overholde love og regler udstedt af DBU, UEFA og FIFA. Desuden forpligter mellemanden sig til at overholde den offentligtretlige lovgivning om arbejdsformidling og anden relevant ufravigelig lovgivning.
- 6.6 Mellemanden forpligter sig til løbende at føre regnskab over modtagne honorarer og til i perioden 1. januar til 14. februar at oplyse DBU om det samlede honorar, som mellemanden har erhvervet ret til i løbet af det forudgående kalenderår i henhold til nærværende repræsentationsaftale.

7 Klubbens forpligtelser

- 7.1 En klub, der, i henhold til denne repræsentationsaftale, gør brug af mellemanden, er ansvarlig for, at samtlige 3 originaleksemplarer heraf kommer frem til DBU til registrering senest 5 hverdage efter datoen for parternes underskrivelse. Hvis repræsentationsaftalen ikke er kommet rettidigt frem til DBU, bortfalder den automatisk.
- 7.2 Ved genforhandling af spillerkontrakter og/eller transferaftaler skal klubben, hvis denne gør brug af mellemanden og der forud for genforhandlingen er etableret et nyt mellemandsforhold, tillige indsende samme dokumentation til DBU, som nævnt i punkt 7.1.
- 7.3 Hvis mellemandens bemyndigelse efter punkt 5 er helt eller delvist eksklusiv, forpligter klubben sig til ikke at indgå aftale med andre mellemmænd, der strider mod den aftalte eksklusivitet.
- 7.4 Klubben forpligter sig til at deltage i alle møder i Danmark foranlediget af mellemanden, som i forbindelse med denne repræsentationsaftale må anses for rimelige.

8 Andre aftaler

- 8.1 Eventuelle særlige aftaler mellem parterne, som supplerer denne repræsentationsaftale, herunder om ydelser og honorarer af enhver art, skal være i overensstemmelse med principperne i DBUs og FIFAs til enhver tid gældende reglement for mellemmænd, og skal vedlægges denne aftale og indsendes til registrering hos DBU sammen med denne aftale, eller hvis sådanne indgås efterfølgende, komme frem til DBU senest 5 hverdage efter datoen for aftalens indgåelse.

9 Ændringer af og tilføjelser til aftalen

- 9.1 Ændringer af og tilføjelser til denne aftale skal være skriftlige og indsendt til registrering hos DBU i overensstemmelse med punkt 8.1 for at være gyldige.

10 Fortrolighed

- 10.1 Denne aftale er et fortroligt dokument mellem parterne, og ingen af parterne er berettiget til at informere nogen tredjepart om indholdet af aftalen uden specifikt tilsagn fra den anden part.

11 Lovvalg

- 11.1 Denne aftale skal fortolkes efter dansk ret.

12 Disciplinære klager og civilretlige tvister

- 12.1 Parterne erklærer sig herved indforståede med og bundne af de herom fastsatte bestemmelser i DBUs og FIFAs til enhver tid gældende reglement for medlemmænd.

13 Underskrifter og indsendelse til registrering

- 13.1 Denne aftale er underskrevet af parterne i tre eksemplarer, der efter indsendelse til registrering hos DBU fordeles som følger:

- 1) Dansk Boldspil-Union
- 2) Mellemanden
- 3) Klubben

Fristen for indsendelse til registrering hos DBU er senest 5 hverdage efter datoen for parternes underskrift, jf. punkt 7.1.

_____

Dato

_____

Mellemanden (stempel og underskrift)

_____

Dato

_____

Klubben

Bekræftelse på modtagelse af aftalen:

_____

Dato

_____

Dansk Boldspil-Union (stempel og underskrift)

Bilag 2 – Working with intermediaries – reform of FIFA's players' agents system

Working with intermediaries – reform of FIFA's players' agents system

Background information

April 2015

1. Overview

New Regulations on Working with Intermediaries ([link accessible here](#)) replaced the FIFA Players' Agents Regulations ([link accessible here](#)), following the approval of several necessary amendments to the FIFA Statutes and the Regulations Governing the Application of the FIFA Statutes by the 64th FIFA Congress. The new regulations, introduce a new approach based on the concept of intermediaries, were previously approved by the FIFA Executive Committee ([link accessible here](#)) at its meeting on 21 March 2014 and came into force on 1 April 2015.

2. The reform process

In 2009, the 59th FIFA Congress decided to embark on an in-depth reform of the existing players' agents system in order to address several shortfalls that had been identified with the licensing system established by the FIFA Players' Agents Regulations. These difficulties included:

- Inefficient licensing of players' agents, resulting in the conclusion of many international transfers without the use of licensed agents
- Even transfers concluded with the use of licensed agents were often intransparent and thereby not verifiable
- Confusion regarding the differences between club representatives and players' agents and their respective financial obligations

The aim of the review was to propose a new, more transparent system that would be easier to administer and implement, resulting in improved enforcement at national level. The FIFA Committee for Club Football established a sub-committee composed of relevant football community stakeholders to deal with this reform, including member associations, confederations, clubs, FIFPro and professional football leagues. The sub-committee prepared a set of draft regulations based on the concept of intermediaries, as well as Intermediary Declarations, to be signed by any intermediary when intervening in a transaction on behalf of a player or a club.

Following the approval of the FIFA Executive Committee in March 2014 and the amendments to the FIFA Statutes at the 64th FIFA Congress in June 2014, it was decided that new Regulations on Working with Intermediaries would come into force on 1 April 2015 replacing the current FIFA Players' Agent Regulations.

3. The new approach

The new system does not regulate access to the activity but provide a framework for tighter control and supervision of the transactions relating to transfer of football players in order to enhance transparency. The regulatory approach taken to achieve this is the introduction of minimum standards and requirements, as well as a registration system for intermediaries who represent players and/or clubs in concluding employment contracts and transfer agreements. They aim to provide players and/or clubs with the opportunity to choose any party they wish to engage as an intermediary, as long as this party meets specific criteria, fulfils best practice standards and respects certain key principals. This new regulatory approach will supersede the current licensing system on 1 April 2015.

Key elements of the new regulations

1. **Transparency:** full disclosure and publication of the remuneration and payments made to intermediaries as a result of transactions that they are involved in (for international transfers, further details must be inserted into FIFA's Transfer Matching System)
2. **Payment of intermediary fees:** identifying which entity (clubs or players) are responsible for paying intermediary fees and what percentage intermediaries are paid
3. **Conflicts of interest:** proper disclosure if any conflicts of interest by all parties involved
4. **Protection of minors:** non-payment of commission if the player concerned is a minor

More information on the new Regulations on working with intermediaries is accessible [here](#)

***

All information pertaining to the above is available on FIFA.com

Bilag 3 – Cirkulære nr. 1417: New regulation on working with intermediaries

TO THE MEMBERS OF FIFA

Circular no. 1417

Zurich, 30 April 2014
SG/mav/oon

New Regulations on Working with Intermediaries

Dear Sir or Madam,

As you are aware, on the occasion of the 59th FIFA Congress on 3 June 2009, a decision was taken to conduct an in-depth reform of the players' agents system through a new approach based on the concept of intermediaries. In this respect, we are now pleased to inform you that at its meeting on 20 and 21 March 2014, the FIFA Executive Committee approved the new Regulations on Working with Intermediaries (hereinafter: *the Regulations*). Please find enclosed the relevant text for your information.

The new set of Regulations is to come into force on 1 April 2015, subject to the approval of the pertinent provisions of the FIFA Statutes by the member associations of FIFA on the occasion of the forthcoming 64th FIFA Congress in São Paulo on 11 June 2014.

Before referring briefly to the main principles of the Regulations, we deem it appropriate to remind you that the new text of the Regulations is the result of widespread discussions and a very lengthy and extensive consultation procedure with all the relevant members of the international football community. One of the main objectives of this in-depth review process has been to propose a new system that is more transparent and simpler to administer and implement, resulting, in turn, in better enforcement at national level. It is worth adding that the new Regulations have been previously discussed and analysed in the framework of various working groups, the competent FIFA standing committees, namely the Committee for Club Football, the Players' Status Committee and the Legal Committee, and ultimately at the FIFA Executive Committee.

The sub-committee established by the Committee for Club Football with a mandate to deal specifically with the revision of the FIFA Players' Agents Regulations was composed of representatives of all relevant stakeholders and thoroughly evaluated all possible options that had been identified. The main aspects of the approach proposed by the working group were that any future set of regulations should be based on minimum standards or requirements, that the current licensing system should be abandoned and that a registration system should be set up for intermediaries. The FIFA Executive Committee supported these findings, and, in parallel, the 63rd FIFA Congress in Mauritius last year also endorsed the approach on which the new regulations were to be based.

The working group that was set up as a result of the 63rd FIFA Congress decision subsequently drafted these Regulations which, as already mentioned, were finally approved by the FIFA Executive Committee in March.

/...

The Regulations developed on the basis of the aforementioned approach contain the following minimum standards or requirements:

1. *Scope (art. 1)*

The scope of the Regulations concerns services of intermediaries provided to players and clubs to conclude employment contracts or transfer agreements.

2. *General principles (art. 2)*

In particular, players and clubs must act with due diligence when selecting an intermediary. This principle is complied with if the Intermediary Declaration (cf. Annexes to the Regulations) is completed and signed by the intermediary.

3. *Registration system (arts 3 and 4)*

For the sake of transparency, a registration system shall be put in place at member association level, whereby intermediaries shall be registered for every individual transaction they are involved in. Moreover, the concept of an Intermediary Declaration for natural or legal persons has been established. As part of the registration requirement, all intermediaries will have to complete the Intermediary Declaration (cf. Annexes to the Regulations), which will then need to be submitted to the member association concerned. The declaration constitutes an essential element of the new Regulations as by signing it, the intermediary confirms adherence to the applicable statutes and regulations of FIFA and those of the confederations and member associations when carrying out his activities, his impeccable reputation, his compliance with disclosure requirements, etc. Finally, the representation contract concluded between the intermediary and his client (cf. art. 5 of the Regulations) also needs to be deposited with the association when the intermediary is being registered.

4. *Representation contract (art. 5)*

In any representation contract concluded with an intermediary, clubs and players shall specify at least certain minimum information, such as the scope of the services to be provided, and the nature of the legal relationship they have with their intermediaries (e.g. job placement or consultancy). Equally, the main points of the pertinent relationship shall be recorded in writing, with selected minimum details (e.g. names, duration of the contract, remuneration, general terms of payment, signature of the parties, etc.) being compulsory.

5. *Disclosure and publication (art. 6)*

The new Regulations also contain enhanced provisions for transparency purposes in activities involving intermediaries. In particular, specific disclosure requirements vis-à-vis the respective member association (e.g. with respect to payments made to intermediaries, contracts and agreements with intermediaries, etc.) have been included. Moreover, member associations are required to make publicly available on an annual basis the names of all intermediaries they have registered. Equally, the consolidated total figure of remuneration paid to intermediaries by all players registered within a member association and, separately, by each of its affiliated clubs shall be published.

6. *Payments to intermediaries (art. 7)*

In an attempt to provide for an overall rationalisation of fees paid to intermediaries, as a recommendation, the new Regulations set a limit on the remuneration payable to intermediaries;

3% of the agreed player's basic gross income (in case of conclusion of an employment contract) or of the transfer compensation (in case of conclusion of a transfer agreement). A stricter approach has also been incorporated in relation to transactions involving minor players, prohibiting any payments to intermediaries.

7. *Conflicts of interest* (art. 8)

As a general rule, conflicts of interest shall be avoided. However, the new Regulations provide for the possibility of disclosure, in writing, of any potential conflict of interest by the intermediary. If, prior to the start of the relevant negotiations, written agreement is then obtained by all the parties concerned, in particular the clubs and the player, dual representation would become permissible.

8. *Sanctions* (art. 9)

The responsibility for sanctioning parties that violate the applicable provisions lies mainly with the member associations.

9. *Enforcement of the obligations of associations* (art. 10)

FIFA shall monitor the proper implementation of the aforementioned minimum standards or requirements by the associations in order to ensure compliance.

*****

As mentioned in the introductory part of the present circular, as a final step, the 64th FIFA Congress will be asked to approve the necessary amendments to the FIFA Statutes, taking into account that the current licensing system will ultimately be abandoned.

We thank you for your kind attention to the above and remain at your disposal should you require any further clarification.

Yours faithfully,

FÉDÉRATION INTERNATIONALE
DE FOOTBALL ASSOCIATION

Jérôme Valcke
Secretary General

Encl. as mentioned

cc: FIFA Executive Committee
Players' Status Committee
Committee for Club Football
Confederations
ECA
FIFPro
EPFL

Legal

Bilag 4 – Norman Farringtons informationer

Nedenfor ses Norman Farringtons informationer indeholdende hvor han har undervist, og i hvilken periode:

- Falkonergårdens Gymnasium, fra 1995-1999
- Skolen på Slotsvænget, fra 2000-2002
- Norristown High School (Pennsylvania), fra 2003-2005
- Hope Charter School (Pennsylvania), fra 2003-2005
- New Hope Academy (Pennsylvania), 2003-2005
- Children's Ark (Pennsylvania), fra 2003-2005
- EF (English First - Corporate Training), fra 2009-2013

Bilag 5 – Spørgsmål og svar fra spillere**Spørgsmål i spørgeskema:**

1. Ved forhandlinger mellem din repræsentant og mulige fodboldklub, har du så på noget tidspunkt været fysisk tilstede?
2. Vil du mene at der potentielt er mulighed for asymmetrisk information mellem dig og din repræsentant under forhandlingerne med potentiel klub?
3. Hvordan er din repræsentant blevet aflønnet. Har det været ved en procentsats eller et fastbeløb? Skriv gerne anden mulighed, hvis det er tilfældet.
4. Hvad er din fornemmelse i fodboldbranchen som den mest benyttet vederlagsform til mellemmand?
5. Af hvilken årsag mener du, at dette er den mest benyttet vederlagsform?
6. På hvilken måde er du kommet i første kontakt med en mellemmand? Og efter din vurdering, er det så oftest mellemmanden som laver første kontakt med spilleren eller omvendt?

Marc Olsen's (tidligere Brøndby IF spiller) besvarelse af spørgeskema den 8. december 2015:

1. **Typisk vis nej.**
2. **Ja, fordi spilleren ved jo ikke hvad agenten og klubberne snakker om. Det kommer spilleren aldrig til at finde ud af.**
3. **Min repræsentant blev aflønnet ved et beløb hver måned fra klubben til agenten, en slags procent af lønnen. Det var klubben der betalte agenten måned for måned, men i virkeligheden var det mig som betalte ud fra min bruttoløn, da dette beløb var taget fra puljen af løn som gik til min løn.**
4. **Det ved jeg ikke. I større handler får agenterne jo typisk et beløb når kontrakten blev underskrevet. Det var ikke tilfældet hos mig, da jeg aldrig blev handlet for noget stort.**
5. **Min fornemmelse er, at mellemmanden modtager en procentsats af spillerens løn, som enten betales direkte af klubben eller fratrækkes spillerens løn.**
6. **Det vil ofte være agenten der scouter og henvender sig til spillerne. Det var også tilfældet med mig. Jeg var i en klub og havde ikke brug for en agent, men da jeg**

pludselig fik brug for én, så havde jeg allerede visitkortet liggende, så jeg ringede dem op.

Morten Bertolt's (tidligere FC København spiller) besvarelse af spørgeskema den 17. december 2015:

- 1. Nej det har jeg ikke.**
- 2. Ja, det er jeg sikker på, at der ofte er.**
- 3. Både med procent og et fast beløb aflønnet af klubben.**
- 4. Jeg tror, at det er meget forskelligt. De fleste danske agenter tager en procentdel af spillerens løn, men der er også agenter, som forhandler sin egen del af kagen. (Har aldrig mødt en agent der selv oplyste hvor meget han fik).**
- 5. I Danmark fordi det står i standard kontrakter mellem spiller og agent. Den typiske form for vederlag er efter min opfattelse en aftalt procentsats af lønnen inden kontrakt forhandlingerne starter.**
- 6. Jeg kontaktede selv min nuværende mellemmand. Men de fleste jeg har haft har kontaktet mig, og det er helt sikkert også det mest gældende nu. Mellemændene slås om spillerne, men det er klart jo større agent, jo bedre resultater med handler, jo større netværk, jo mere eftertragtet bliver agenten også for spillerne og derfor være mindre opsøgende.**

Jamil Fearington's (tidligere FC København spiller) besvarelse af spørgeskema den 21. januar 2016:

- 1. Nej.**
- 2. Ja.**
- 3. Ved aflønning fra mig har det været en procentdel af min løn. Min seneste 2 klubber i Norge har min "repræsentant" modtaget et fast beløb fra klubben.**
- 4. Procentdel af lønnen.**
- 5. Tror at det anses som værende den form, der giver mest incitament til at lave så god en aftale som muligt for spilleren, og derved et større beløb til mellemmanden.**

- 6. De fleste gange har de kontaktet mig enten telefonisk eller skriftligt med tilbud om en mulig ny klub. Et par gange har jeg opsøgt en mellemmand til at afsøge markedet for mig. Jeg tror hovedsageligt at mellemændene kontakter spillere og ikke omvendt. Spillere der ikke spiller på topniveau, tror jeg, oftere vil opsøge mellemænd, da spilleren ikke er ligeså synlig på markedet som spillere på topniveau. Klubber der ikke er på topniveau har heller ikke nok kapacitet til at afsøge markedet for spillere, og vil derfor også i højere grad benytte sig af mellemænd for at finde nye spillere.**